

KMM 0259

தமிழ்த்தாய் பிரபந்தம்

கம்பன் அடிப்பொடி
சா. கணேசன்

தமிழ்த்தாய் பிரபந்தம்

384

(2)

தொகுப்பு:
கம்பன் அடிப்பொடி

கம்பன் அறநிலை
கம்பன் மணி மண்டபம்
காரைக்குடி 623 002

நன்றி

தொகுப்பில் உதவி : கம்பன் அடிசுடி
(பழ பழநியப்பன்)

வடிவமைப்பில் உதவி : திரு பி.எஸ். பால்ராஜ்
அச்சிட்டோர் : திரு பி. வேணு கோபால் ரெட்டி
பிரசாத் பிரசாஸ், சென்னை.

ஒளி அச்சுக் கோர்வை : திரு ஆர். மகேஷ்
கிரியேடிவ் டைப்செட்டர்ஸ்,
சென்னை 600 024.

திருமுன்றில்.....

உலகம் யாவையும் 'பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவு'டைய இறையை சக்தியாகத் தாய் வடிவில் வணங்கி வழிபட்டு மகிழ்ந்து வருகின்றது. அத் தாயை நெஞ்சு நெகிழ்ந்து உணர்ந்து உருகி வழிபட மொழி ஒரு கருவியாகக் காலம் காலமாகப் பயன்பட்டு வருகின்றது. அந்த மொழியாம் கருவியையே ஒரு தாயாகித் தாங்குகின்ற தெய்வமாக வழிபட்டால் எப்படி இருக்கும்?

அதைத்தான் 'கம்பன் புகழ் பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளர்ப்பதையே' தம் வாழ்நாள் வேள்வியாகக் கொண்டிருந்த தமிழறிஞர் சா. கணேசன், கம்பன்பால் கொண்டிருந்த பேரன்பால் தன்னை மட்டுமன்றித் தன் பெயரையுமே கம்பன் அடிப்பொடியாய் மாற்றிக் கொண்ட அவர், "இன்னுந்தான் என்னை இவள் காலம்?" என யாரும் கணிக்க ஒணாத் தமிழன்னைக்குப் படிமக் கலைத்துறையில் ஒரு புத்தமுதாய் முதன்முதலில் ஒப்பரிய ஒரு திருவடிவத்தினைப் படைத்தளித்தார்கள். பன்னெடுங்காலம் அவர்கள் உள்ளத் தவிசில் கோலோச்சிவந்த உயர்தனிச் செம்மொழியரசிக்கு பூம்புகார் கண்ட பெருந்தச்சர், வள்ளுவருக்குக் கோட்டம் வடித்த வண்டமிழ்ச் சிற்பி, கலை மாவளவர், கலைஞர் தம் கருணை நிதியால் திருக்கோயில் திருப்பணி தொடங்கினார்கள்.

அத் திருப்பணி நிறைவில் திறப்பு விழா நன்னாளில் தமிழ்த்தாய் மீது மரபுக்கேற்ற பாடல்கள் சிலவற்றையாவது யாத்துக் கோத்து ஒரு நூலாக அச்சிட்டுத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் யாவர்க்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற உள்ளக் கிடக்கையோடு, தமிழ்த்தாய் கோயில் கால்கோள் விழா முடிந்த கையோடு 1975ல் இந்நூலைத் தொகுக்கும் பணியை ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அவள் இறை திருவுளப்பாங்கு

அதனை இப்போதுதான் வெளிக் கொணரச் செய்ய வேண்டுமெனக் கருதியது போலும்!

அதிலும் குவளை முத்துவேற் புத்திரர், தமிழாருர்க் 'குருமூர்த்தி'யாம் அருள்நிதி தமிழன்னையின் கண் திறந்தருளிச்செய்ய, தில்லி(லை)யம்பலம் மேவும் கறைக் 'கண்டன் ஊர்' உவந்த சித் அம்பரத்தான் அவள் புகழ் பாடும் பிரபந்தத்தை சீராட்டித் தர, 'கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும் கழகமோடமர்ந்து பண்ணுறத் தெரித்தாய்ந்த' மதுரத் தமிழ் மாமதுரைச் சொக்கர் பெறுவதும் அவள் அலகிலா விளையாட்டேயாம்!

இப் பிரபந்தங்களில் சிலவற்றை யாத்தவர்களும், தொடுத்துத் தொகுத்தளிக்க எண்ணிய அவரும் அமரராகி விட்டனர். அடிப்பொடியார் விரும்பிய வண்ணமே மற்ற பிரபந்தங்களை சேர்த்துக் கோத்து இப்போது வெளியிடும் பேறு பெற்றமைக்காக அகம் மிக மகிழ்கின்றோம்.

மிகக் குறுகிய காலத்தே அச்சிட்டதாலும், எழுதிய சிலர் இன்று ஜீவியவந்தராய் இன்மையால் அவர்கள் கைப் பிரதிகளை முழுதும் உற்று உணர முடியா எம் அறிவுக் குறையாலும் எங்கேனும் பிசிறு தட்டலாம்; அக்குறையைப் பொறுத்தருளி, அடுத்த பதிப்பில் முழுமையாக்க உதவுமாப் போல அறிஞர் பெருமக்கள் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியுதவியருளினால் நன்றியுடன் போற்றிடுவோம்.

'வையமீன்ற தொன்மக்கள் உளத்தினைக் கையினால் உரைத்த காலம் மெள்ள இரிந்திடப் பைய நாவை அசைத்த காலத்தே தோன்றி' பண்டைத் தன் மணம் கமழ் தெய்வத்து இளநலம் பொலியும் தன்னேரில்லாத் தமிழ்த்தாயின் பொன்னார் திருவடிப் போதினில் இப் பாவார் மாலையொடு சென்னி தனையும் சேர்த்து மனங்களிய, நா இனிக்க, வாய் மணக்க வாழ்த்திச் சரண் புகுகின்றோம், உள்ளம் கிளுகிளுக்கின்றோம் நாங்களே!

கம்பன் அறநிலை,

காரைக்குடி

16.04.1993

—கம்பன் அடிசூடி

உள்ளுறை

எண்	தலைப்பு	நாள்	ஆக்கியோர்	பக்க எண்
1.	தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (விருத்தம்)	1974	கம்பன் அடிப்பொடி	1
2.	தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (அகவல்)	1974	கம்பன் அடிப்பொடி	5
3.	கம்பன் மலர் வணக்கம்	1958	கம்பன் அடிப்பொடி	9
4.	வள்ளுவன் மலர் வணக்கம்	1974	கம்பன் அடிப்பொடி	13
5.	இளங்கோ மலர் வணக்கம்	1975	கம்பன் அடிப்பொடி	17
6.	திருத்தசாங்கம்	06.05.75	கம்பன் அடிப்பொடி	21
7.	திருப்பள்ளி எழுச்சி	15.02.74	கம்பன் அடிப்பொடி	23
8.	திருவடிமுடிசூடல்	16.05.75	கம்பன் அடிப்பொடி	26
9.	திருத்தமிழ்த் தொண்டத் தொகை	26.06.75	கம்பன் அடிப்பொடி	28
10.	திருத்தோணோக்கம்	28.06.75	அரங்க சீனிவாசன்	35
11.	திருப்பல்லாண்டு	01.07.75	"விசாகன்"	40
12.	தமிழ்த்தாய் கண்ணி	03.07.75	கம்பன் அடிப்பொடி	42
13.	தமிழ்த்தாய் அடிமுடி விளக்கம்	07.07.75	அரங்க சீனிவாசன்	47
14.	ஏதேனும் ஆகேனோ	12.07.75	கம்பன் அடிப்பொடி	51
15.	அடைக்கலப் பத்து	20.07.75	கம்பன் அடிப்பொடி	54
16.	அருள்வேட்டல்	04.08.75	ரெ. முத்துக் கணேசன்	56
17.	திருப்பொற் சுண்ணம்	16.10.75	க. தேசிகன்	58
18.	தமிழ்ச் சாழல்	10.01.76	"கலைவாணன்"	66
19.	திருப்பாவை	27.10.76	"கம்பராமன்"	69

எண்	தலைப்பு	நாள்	ஆக்கியோர்	பக்க எண்
20.	ஊசற் பத்து	22.11.76	கம்பன் அடிப்பொடி	77
21.	தமிழ்த்தாய் தாலாட்டு	24.11.76	கம்பன் அடிப்பொடி	81
22.	கண்ட பத்து	26.11.76	கம்பன் அடிப்பொடி	83
23.	தமிழ்த்தாய் திருக்காட்சி	06.12.76	கம்பன் அடிப்பொடி	86
24.	எங்கள் தனித் தெய்வம்	07.12.76	கம்பன் அடிப்பொடி	89
25.	திருப்பொன்னாசல்	16.01.88	கி.வா. ஜகந்நாதன்	92
26.	வருகைப் பதிகம்	20.05.75	"சக்தி சரணன்"	94
27.	இருபா இருபது	20.05.75	ந. கந்தசாமி	97
28.	திரு அம்மானை	10.03.88	தமிழண்ணல்	102
29.	திருப்பூவல்லி	23.03.88	சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்	104
30.	காவடிச் சிந்து	02.02.90	இளந்தேவன்	107

தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (விருத்தம்)

[சம்பன் அடிப்பொடி]

உலகம் யாவையும் தாம்உள ஆக்கலும்,
நிலைபெறுத்தலும், நீக்கலும், நீங்கலா
அலகிலா-விளையாட்டுடையார்-அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.

ஆதிமுதல் உயிர்த்தமிழ் அன்னாய் போற்றி!

அகத்தியனார் வளர்த்தமொழி அணங்கே போற்றி!
ஒதருதொல் காப்பியனால் ஒளிர்ந்தாய் போற்றி!

ஒருமூன்று சங்கமத்தில் உயர்ந்தாய் போற்றி!
திதிலற வள்ளுவத்தால் சிறந்தாய் போற்றி!

திருக்கம்பன் கவியமுதால் செழித்தாய் போற்றி!
நீதிநெறி நூல்பலவால் நிறைந்தாய் போற்றி!
நீண்டகலை எண்ணிலவாய் நின்றாய் போற்றி!

8

முன்னர்வரு மொழிக்கெல்லாம் மூத்தாய் போற்றி!

மூத்தாலும் கன்னிநிலை முற்றாய் போற்றி!
பின்னர்வரு மொழிஎதற்கும் பிந்தாய் போற்றி!

பெருமைநிறை நிகண்டுபல பெற்றாய் போற்றி!
மன்னுபொருள் அகம்புறமாய் மலர்ந்தாய் போற்றி!

வளமிகுந்த திணைதுறையால் வளர்ந்தாய் போற்றி!
பன்னரிய தொகைநூல்கள் படைத்தாய் போற்றி!

பாவகைகள் பலப்பலவாய்ப் படர்ந்தாய் போற்றி!

16

இனிமைஎனும் பொருள்தனக்கே இசைந்தாய் போற்றி!

எம்மொழிக்கும் இடையாத எம்மோய் போற்றி!
தனிமொழிஎன் றுலகேத்தும் தாயே போற்றி!

சைவமுதல் பலசமயம் தந்தாய் போற்றி!
தொனியாலே பொருள்நுணிக்கும் சுடரே போற்றி!

தோத்திரப்பா உலகிலுயர் தொல்லோய் போற்றி!
நனியுயர்ந்த அளவைநூல் நவின்றாய் போற்றி!

நவிவளவை எழுவகையாய் நயந்தாய் போற்றி!

24

எண்ணுடனே எழுத்தாகி இனிப்பாய் போற்றி!

இலக்கமது தனக்கே என்று இருப்பாய் போற்றி!

நுண்ணியநல் கணிதமெலாம் நுவன்றாய் போற்றி!

நோக்கரிய அண்டமெலாம் நுணித்தாய் போற்றி!

மண்ணுலகின் பலபாங்கும் வடித்தாய் போற்றி!

மதி-கதிர்-மீன் நான்-கோளும் மதித்தாய் போற்றி!

கண்ணுநல் மால் வேதனையும் கண்டாய் போற்றி!

கடவுள்கள் தொகைமுழுதும் கணித்தாய் போற்றி!

32

வரிசிலம்பு மலரடிமேல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி!

வளர்மணிமே கலைமருங்கில் வரிந்தாய் போற்றி!

புரிவளையா பதிகரத்தில் பூண்டாய் போற்றி!

புயல்நகுருண் டலகேசிப் பெரவிவே போற்றி!

அரியசிந்தா மணிமார்பில் அணிந்தாய் போற்றி!

அருட்கம்பன் கவிமுடியே புனைந்தாய் போற்றி!

உரியநிருக் குறட்செங்கோல் உகந்தாய் போற்றி!

உலகமொழி அரசினை உள்ளாய் போற்றி!

40

பொறிமலரில் தான்பொருந்தும் பொன்னே போற்றி!

பொன்னடிகள் சிலம்பொலிக்கும் புகழே போற்றி!

செறிமணிகின் கிணியணிதான் செல்வி போற்றி!

திருப்பாத கடகமிடை தேவி போற்றி!

மறுவில்வெண் கலையுடுத்த மாளே போற்றி!

மருங்குமணி விரிசிகையார் மயிலே போற்றி!

நிறைநரனக் கைச்சரிபூண் நிமலை போற்றி!

நெனிகரக்கே பூரமொளிர் நிலவே போற்றி!

48

அரதனமோ திரம்பலவும் அணிந்தாய் போற்றி!

அங்கதமென் தோள்சார்த்தும் ஆத்தான் போற்றி!

பரவுசரப் பணிஉரம்தாழ் பண்ணே போற்றி!

பணிலவடம் மார்பில் ஒளிர் பரமே போற்றி!

நரைமுத்துக் கண்டசரம் நயந்தாய் போற்றி!

நற்குழல்பின் சரியவிடு நங்காய் போற்றி!

விரைகமழும் முல்லைமலர் வேய்ந்தாய் போற்றி!

விளங்குதனிப் பிரபைஒளி விரித்தாய் போற்றி!

56

இருசெவியில் வச்சிரத்தோ டிட்டாய் போற்றி!

இவற்றிலிரு கொப்பாட இருப்பாய் போற்றி!

திருவாயில் கனிமுறுவல் செழிப்பாய் போற்றி!

சிறுதுதலில் மணித்திலகம் சேர்ப்பாய் போற்றி!

பெருவிழிகள் கருணைமழை பெய்வாய் போற்றி!
 பிரசமிகு மலர்முகத்துப் பேரே போற்றி!
 ஒருமொழியாய் முடிசூடும் உயர்வே போற்றி!
 உலகமிசை வீற்றிருக்கும் ஒருத்தி போற்றி!

64

இத்தரையில் தனிமொழியாய் இருப்பாய் போற்றி!
 என்றாலும் பிறனதையும் இகழாய் போற்றி!
 சத்தான பொருள்தழுவத் தயங்காய் போற்றி!
 தன்னவற்றைப் பிறர்க்குதவத் தவறாய் போற்றி!
 எத்தாலும் உலகொன்றே என்பாய் போற்றி!
 எவ்வெவரும் நம்மவரென் நேற்றாய் போற்றி!
 அத்தாலே மொழிஅரசி ஆனாய் போற்றி!
 அனைவருமே மதிக்குநிலை அடைந்தாய் போற்றி!

72

ஆகமுதல் கவிநான்காய் அளந்தாய் போற்றி!
 அளப்பரிய வண்ணங்கள் அமைந்தாய் போற்றி!
 பாசுரங்கள் பயன்கொழிக்கப் பரிந்தாய் போற்றி!
 பலதுறையில் மதிநூல்கள் படைத்தாய் போற்றி!
 வீசுபுகழ்க் காப்பியத்தால் விரிந்தாய் போற்றி!
 மேவுபெருங் காப்பியத்தால் மிளிர்ந்தாய் போற்றி!
 காசில்பிர பந்தவகை கணித்தாய் போற்றி!
 கவிமதுரச் சாறுநிறை கரும்பே போற்றி!

80

வந்தவற்றிற்கு இலக்கணங்கள் வகுத்தாய் போற்றி!
 வருபவைக்கும் வழிதிறந்து வைத்தாய் போற்றி!
 முந்திவரும் மரபோம்பி மூத்தாய் போற்றி!
 மூத்தவர்கள் நெறிதுலங்கக் காத்தாய் போற்றி!
 சந்தமுயர் தென்பொதியம் தவழ்ந்தாய் போற்றி!
 சமன்முதலோர் தருமணிகள் தரித்தாய் போற்றி!
 எந்தஉயர் கருத்தினையும் ஏற்றாய் போற்றி!
 எவ்வுலகும் தொழுதேத்த இருந்தாய் போற்றி!

88

வாலறிவன் கபிலனுறை மதித்தாய் போற்றி!
 வளாரேன் தருபாலில் மலர்ந்தாய் போற்றி!
 சீலனிளங் கோச்சிலம்பில் செழித்தாய் போற்றி!
 திருத்தக்க முனிநூலால் சிறந்தாய் போற்றி!
 மாலடியார் ஆழ்வார்சொல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி!
 மலர்சைவத் திருமுறையில் வளர்ந்தாய் போற்றி!
 ஞாலமுணர் சித்தர்மொழி நயந்தாய் போற்றி!
 நவிலருண கிரிப்புகழில் நடந்தாய் போற்றி!

96

அன்படிகள் அருட்பாஏற் றருள்வாய் போற்றி!
 அவ்வையரும் இளநூல்கள் அணிவாய் போற்றி!
 என்புருக்கும் வாசகத்தில் இழைவாய் போற்றி!
 எழில்மணக்கும் கோதைதமிழ் இனிப்பாய் போற்றி!
 நின்பரவு பாரதியில் நிமிர்வாய் போற்றி!
 நிமிர்பக்திச் சேக்கிழாரில் நெகிழ்வாய் போற்றி!
 தென்தேம்பா வணிசூடித் திகழ்வாய் போற்றி!
 சிறாநல் புராணநலம் சேர்ந்தாய் போற்றி! 104

கன்றுமொழி பலசன்ற கவினே போற்றி!
 கம்பன் அற நிலைபோற்றும் கதியே போற்றி!
 நன்றியொடு யாம்பணியும் நற்றாய் போற்றி!
 நான்நாளும் வளர்தமிழே போற்றி போற்றி! 108

என்றுமுள என்தமிழே என்று கம்பன்
 இதயமுடன் வாய்மணக்க இயம்பு மாப்போல்
 தொன்றுதொடு விளங்குதமிழ்த் தாயே! நின்றன்
 துணைமலர்த்தான் நாளுமுடி சூடி வாழ்வாம்

தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (அகவல்) [சும்பன் அடிப்பொடி]

உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்,
நிலைபெறுத்தலும், நீக்கலும், நீங்கலா—
அலகு இலா—விளையாட்டு உடையார்-அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே!

அகர மொழிக்கோர் அன்னாய் போற்றி!
பகரும் மொழிகளும் பழையாய், போற்றி!
மலையம் தந்த மகளே, போற்றி!
சங்கம் வளர்த்த தையால், போற்றி!
மூன்று கவடாய் முளைத்தாய், போற்றி!
சான்றோர் நாவில் தவழ்ந்தாய், போற்றி!
பஃறுளிப் பழநதி படிந்தாய், போற்றி!
அஃகிய குமரிநீர் அருந்தினை, போற்றி!
கன்னி வையைக் கரும்பே, போற்றி!
பொன்னித் துறைதவிழ் போதே, போற்றி!

10

தண்ணிய பொருநைத் தவமே போற்றி!
புண்ணிய நதிஎலாம் பொலிவாய் போற்றி!
தென்னவன் கூடல் செழித்தாய் போற்றி!
சென்னிதன் உறந்தையில் சிறந்தாய் போற்றி!
வில்லவன் வஞ்சியில் மிளிர்ந்தாய் போற்றி!
பல்லவன் காஞ்சியில் படர்ந்தாய் போற்றி!
வில்புலி கயற்குறி மேவினை போற்றி!
பல்திணை துறைகளாய்ப் பரவினை போற்றி!
எண்ணாய் மொழியாய் இயங்குவாய் போற்றி!
ஒலியாய் வரியாய் ஒங்குவாய் போற்றி!

20

அசையாய்ச் சிராய் அமைந்தாய் போற்றி!
தளைஅடி தொடையாய்த் தழைத்தாய் போற்றி!
பாவகை ஆறாய்ப் பயின்றாய் போற்றி!
பாவினம் ஈரேழ் படைத்தாய் போற்றி!
பாடலும் பாட்டுமாய்ப் படர்ந்தாய் போற்றி!
நீடுபா சுரமுமாய் நிலைத்தாய் போற்றி!

செய்யுளும் கவியுமாய்ச் செழிந்தாய் போற்றி!
 துய்யநல் உரைகளாய்ச் சுடர்ந்தாய் போற்றி!
 வண்ணமும் சிந்துமாய் வளர்ந்தாய் போற்றி!
 நண்ணுபல் சந்தமாய் நடந்தாய் போற்றி!

30

சித்திரக் கவிநலம் செறிந்தாய் போற்றி!
 வித்தகக் கலைபல வேய்ந்தாய் போற்றி!
 செவிநுகர் கனிகளாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி!
 புலிமகழ் அணிவளம் பூண்டாய் போற்றி!
 சாத்திரம் பலப்பல தந்தாய் போற்றி!
 தோத்திரப் பாடலில் துணையிலி போற்றி!
 என்னழுத்து இலக்கமும் ஈந்தாய் போற்றி!
 பண்முறை கண்ட பழையோய் போற்றி!
 பல்கலை அகத்தியற் பயந்தோய் போற்றி!
 தொல்காப் பியனைத் தோற்றினை போற்றி!

40

யமிபல ணந்தியை இயற்றினை போற்றி!
 அமிதசா கரனை அளித்தாய் போற்றி!
 பரணனைக் கபிலனைப் படைத்தாய் போற்றி!
 மருதனை ஆந்தையை வளர்த்தாய் போற்றி!
 சாத்தனைக் கிரனைத் தந்தாய் போற்றி!
 கூத்தனைக் கணியனைக் கொடுத்தாய் போற்றி!
 அவ்வையைச் சென்னையை அருளினை போற்றி!
 செவ்விய பொன்முடி சேர்த்தாய் போற்றி!
 வள்ளுவம் மணக்கும் மலரே போற்றி!
 ஒள்ளிளங் கோவை உதவினை போற்றி!

50

ஆழ்வார் நாலில் அமர்ந்தாய் போற்றி!
 நால்வர் வாக்கில் நடந்தாய் போற்றி!
 மொய்ய்புடை மூலனை முகிழ்த்தாய் போற்றி!
 கம்பனைப் படைத்த கடவுளே போற்றி!
 சேக்கிழார்க் கருளிய செல்வி போற்றி!
 மாக்கவி பாரதி மகிழ்ந்தாய் போற்றி!
 எண்ணிலாப் புலவரை ஈந்தாய் போற்றி!
 விண்ணளவு உயர்கலை விரித்தாய் போற்றி!
 எட்டுத் தொகைகளும் எம்மோய் போற்றி!
 பத்துப் பாட்டுடை முத்தே போற்றி!

60

அறவோர் நெஞ்சில் அமர்ந்தாய் போற்றி!
 மறவோர் தோளில் வயங்குவாய் போற்றி!

மன்னவர் மாட்சியில் மன்னுவாய் போற்றி!
கன்னியர் கற்பில் களிப்பாய் போற்றி!
இசைப்போர்ச் சுருதியாய் இலங்குவை போற்றி!
உழைப்போர்க் கார்வமாய் உள்ளாய் போற்றி!
சிவநெறி யதனுள் சிவமே போற்றி!
பவமறு வைணவப் பணிவே போற்றி!
அருகர் மதத்துநல் அறமே போற்றி!
அருள்சாக் கியத்துள் அன்பே போற்றி!

70

ஆசில்வே தாந்தத்து அறிவே போற்றி!
ஏசுவின் கருணை ஏத்துவாய் போற்றி!
அல்லா மாண்பினை அறைவாய் போற்றி!
எல்லா நெறிக்கும் இடனே போற்றி!
விண்முதல் ஐந்தின் வீறே போற்றி!
கண்முதல் பொறிகளின் கதியே போற்றி!
முன்னுறு பழைமையில் மூத்தாய் போற்றி!
பின்வரு புதுமையின் பேர்த்தியே போற்றி!
மானிடம் தன்னொடும் வந்தாய் போற்றி!
சினர்தம் நாட்டிலும் திகழ்ந்தாய் போற்றி!

80

ஊழிதோ றூழி உலவாய் போற்றி!
ஏழிசை வகுத்த எம்தாய் போற்றி!
இயல்இசை நாடக எழிலாய் போற்றி!
பயிலியம் பற்பல படைத்தாய் போற்றி!
தண்ணுமை குழல்யாழ் தழுவுவாய் போற்றி!
மண்ணுயர் பரதநூல் வழங்கினை போற்றி!
எழுவகை அளவைசொல் மொழிநலாய் போற்றி!
வழுவிலாக் கணிதம் வகுத்தாய் போற்றி!
இலக்கியச் செறிவில் இணையிலி போற்றி!
இலக்கணப் பெருவளம் இயைந்தாய் போற்றி!

90

விலக்கரும் மரபெலாம் விரித்தாய் போற்றி!
இலக்கமார் தனிமொழி எனவுளாய் போற்றி!
காலம் கணிக்கொணாக் கவினே போற்றி!
ஞாலம் புகழ்மொழி நாயகி போற்றி!
பிழிசுவை நறுமணப் பிரசமே போற்றி!
நாற்பொருள் நூற்பயன் நாட்டுவாய் போற்றி!
ஏற்றனை, அன்பறம் இருகணாய், போற்றி!

நல்லவர் வாழ்கென நவில்வாய் போற்றி!
அல்லவர் நல்லவர் ஆக்குவாய் போற்றி!

100

யாவதும் நமதுர் என்றாய் போற்றி!
யாவகும் உறவென இசைத்தாய் போற்றி!
சேய்மொழி பலவாய் செழித்தாய் போற்றி!
தாய்மொழி கன்னித் தமிழே போற்றி!
உலகொரு குலமென உரைத்தாய் போற்றி!
நிலமிசை அமர்ந்தருள் நிமலாய் போற்றி!
கந்தமா மலர்பொரு கழலோய் போற்றி!
செந்தமிழ்த் தாயாம் தெய்வமே நின்றன்
இருவடித் தாமரை போற்றி, போற்றி!

108

கம்பன் அறநிலையும் கற்பிற் சிறந்தோரும்
நம்பித் தினம்பரவும் நல்ல தமிழ்த்தாயின்
செம்பதுமத் தாள்மலரில் சென்னி தனைச்சேர்த்து
வம்பார் மலர்தூவி வாழ்த்தி வணங்குதுமே!

கம்பன் மலர் வணக்கம்

[கம்பன் அடிப்பொடி]

உலகம் யாவையும் தாம்உள ஆக்கலும்,
நிலைபெறுத்தலும், நீக்கலும் நீங்கலா,
அலகி லாவினை யாட்டுடை யார்அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க் கேசரண் நாங்களே.

திருவழுந் தூர்வரு தேவே போற்றி!
அருள்வழி உணர்த்துபேர் அந்தண போற்றி!
தமிழ்தவம் செய்தமா தவமே போற்றி!
அமிழ்தினும் இனியசொல் அருளினை போற்றி!
உலகமா கவினை ஒளிர்வாய் போற்றி!
கலைகளின் பெருங்கடல் கடந்தாய் போற்றி!
பொன்னித் துறைதவழ் புனித போற்றி!
கன்னித் தமிழ்த்திறம் காட்டினை போற்றி!
முத்தமிழ் துறையின் வித்தக போற்றி!
சித்தம் அழகிய சேவக போற்றி!

10

இதிகா சத்துறை ஏறே போற்றி!
விதிவலி உணர்த்தும் மதிவல போற்றி!
சாத்திரம் நன்குணர் சதுரனே போற்றி!
பாத்திரம் சுவைசெயும் பாவல போற்றி!
புவிமுழு தளந்த புலவனே போற்றி!
கவிஞரில் ஒங்கிய கலைஞனே போற்றி!
மாயாப் புகழொடு வாழ்வாய் போற்றி!
தாயாய் அறத்தைத் தாங்குவாய் போற்றி!
பெண்மைக் குயர்வு பேணுவாய் போற்றி!
உண்மைக் குருவம் உதவினை போற்றி!

20

நடையில் நின்றுயர் நாயக போற்றி!
சடையன் புகழ்விரி தலைவ போற்றி!
இறைஉயிர் முறைஅறி எம்மான் போற்றி!
பொறைசயத் துறைஎனும் புனித போற்றி!

கற்பனைத் திறம்பல கவித்தனை போற்றி!
அற்புதம் படைக்கும் அரசே போற்றி!
காவிய வானக் கதிரவ போற்றி!
ஒலியக் கவிதைக் கொருவனே போற்றி!
விருத்தக் கவிக்கொரு வேந்தே போற்றி!
கருத்துப் புரட்சிக் கவிஞனே போற்றி!

30

என்றுமுள தென்தமிழ் இயம்பினை போற்றி!
தென்றலைப் புலியாய்ச் செய்வாய் போற்றி!
இராமாவ தாரம் ஈந்தாய் போற்றி!
பராவரும் கவிவலம் படைத்தாய் போற்றி!
வான்மிக மணிக்கொளி வழங்கினை போற்றி!
கோன்மை நெறிஉணர் கொற்றவ போற்றி!
வெண்ணெய் வளர்த்த விளக்கே போற்றி!
மண்ணில் வாழ்ந்த வானவ போற்றி!
அலகிலா விளையாட் டறிவே போற்றி!
உலகெலாம் போற்றும் உத்தம போற்றி!

40

பெருமையே வடிவாய்ப் பிறங்குவாய் போற்றி!
அருமையைச் சொல்லில் அமைத்தாய் போற்றி!
பலகலை ஆர்ந்த பனிமதி போற்றி!
உலகம் பொதுஎன உரைத்தனை போற்றி!
அனைத்துயர் காப்பியம் ஆக்கினை போற்றி!
மனத்துலகம் நன்குணர் மன்னவ போற்றி!
மாயா சனகனை வடித்தனை போற்றி!
தோயாத் துறையிலாத் தோன்றலே போற்றி!
தத்துவ நிலைதெரி சத்துவ போற்றி!
சித்திரம் எனக்கவி தீட்டினை போற்றி!

50

வள்ளுவன் நெறிசெலும் வள்ளலே போற்றி!
ஒள்ளிய துணர்ந்தநல் உணர்வோய் போற்றி!
காவிரி நலமுணர் காதல போற்றி!
பாவிகம் முழுதுணர் பருணித போற்றி!
மெய்ப்பா டுணர்ந்திடும் விபுதா போற்றி!
துய்ப்பார்க் கினித்திடும் சொல்வல போற்றி!
பவித்திரப் பெருங்கதை பகர்ந்தாய் போற்றி!
செவிக்குறு தேன்பொழி செம்மலர் போற்றி!
மக்களுக் குரிமை வரித்தனை போற்றி!
தக்கநற் கவிதைத் தச்சனே போற்றி!

60

நுண்கலை உணர்த்திடும் நூலோய் போற்றி!
வண்கவிச் சக்கர வர்த்தியே போற்றி!
கல்வியிற் பெரிய கடலே போற்றி!
செல்நெறி காட்டும் தேசிக போற்றி!
அமர காவிய அமுதே போற்றி!
சமரம் காட்டலில் சமனிலி போற்றி!
செந்தமிழ்க் குயர்வருள் செம்மலே போற்றி!
அந்தமில் சுவைபொழி அண்ணால் போற்றி!
உலகுடன் பிறப்பென உணர்த்தினை போற்றி!
விலகலாப் பொருளுரை மேலவ போற்றி!

70

வேதாந் தப்பொருள் விரித்தனை போற்றி!
நாதாந் தத்துறை நாவல போற்றி!
அழுக்கறு நெறிதரும் அறவோய் போற்றி!
ஒழுக்கம் பேணிடும் ஒண்தவ போற்றி!
கற்பு நெறிக்கொரு காவல போற்றி!
சொற்பொருள் கணித்த தூயோய் போற்றி!
திருக்குறள் விரிவுரை செய்தவ போற்றி!
மருட்கொளா நெறிவளர் மாண்பினை போற்றி!
துன்பிலே சுகமெனச் சொல்லினை போற்றி!
அன்பதே ஆக்கம்என் றறைந்தனை போற்றி!

80

கவியினுக் கணிஎனும் கண்ணே போற்றி!
செவிநுகர் கனியருள் சிற்குண போற்றி!
படைக்கலப் பரிசுணர் பண்பனே போற்றி!
அடைக்கலம் காக்குநல் அருளோய் போற்றி!
ஆன்றவிந் தடங்கிய ஐயா போற்றி!
சான்றவர் இனத்தொரு தக்கோய் போற்றி!
அம்பிகா பதிதரும் அத்தா போற்றி!
கும்பிட்டு வாழ்கிலாக் குலபதி போற்றி!
அந்தியைக் காலனாய் ஆக்குவாய் போற்றி!
சந்தமார் சுவைவளம் தந்தனை போற்றி!

90

நாடக அணிக்கொரு நாதனே போற்றி!
வீடுறு நெறியதும் விளக்கினை போற்றி!
மறைப்பொருள் விளக்கிடும் மாதவ போற்றி!
பிறப்பெலாம் சமனெனப் பேசுவாய் போற்றி!
தமிழ்ப்பண் பாட்டின் தாயே போற்றி!
நிமிர்கடன் உணர்த்தும் நெறிவல போற்றி!

யாரொடும் பகைகொளேல் என்றவ போற்றி!
 போரொடுங் கிடவழி புன்றவ போற்றி!
 மக்களே உயிர்என வகுத்தனை போற்றி!
 மன்னனை உடலென மாற்றினை போற்றி!

100

அறிவினாக் கறிவினை அறிபவ போற்றி!
 செறிபெரும் கேள்விச் செல்வனே போற்றி!
 சமய நோக்கினில் சமரச போற்றி!
 குமரித் தமிழ்க்கொரு கோவே போற்றி!
 மானிடப் பெருமை வளர்த்தனை போற்றி!
 தேவிசைத் தமிழின் தெய்வமே போற்றி!
 நாட்டரசன் கோட்டை நயந்தாய் போற்றி!
 போற்றி கம்பனே போற்றி போற்றி!

108

உன்னை உள்ள படியறியேம்;
 உலகை உள்ள திறமுள்ளேம்
 பின்னை அறியேம், முன்னறியேம்,
 இடையும் அறியேம்; பிறழாமல்
 நின்னை வணங்கி நீவகுத்த
 தெறியில் நிற்கும் அதுஅல்லால்,
 என்னை அடியேம் செயற்பால?
 இன்பம் துன்பம் இல்லானே!

வள்ளுவன் மலர் வணக்கம் [கம்பன் அடிப்பொடி]

திருமயிலை அவதரித்த தேவா போற்றி!
 திருக்குறளை உபகரித்த செம்மால் போற்றி!
 ஒருபெரிய இறையுண்மை உரைப்பாய் போற்றி!
 உலகியலின் நிலைமுழுதும் உணர்ந்தாய் போற்றி!
 அருள்மலரும் அறம்வகுக்கும் ஐயா போற்றி!
 ஆம்பொருளின் திறம்கணிக்கும் அரசே போற்றி!
 பொருவரிய இன்பநலம் புகல்வாய் போற்றி!
 புலியுளநாள் வரையுமுள புனிதா போற்றி!

8

பாயிரநாள் கவற்றைநனி பகுத்தாய் போற்றி!
 படர்கடவுள் வாழ்த்தினைமுன் பகர்ந்தாய் போற்றி!
 மாயிருவான் சிறப்படுத்து வைத்தாய் போற்றி!
 மற்றதன்பின் நீத்தார்சீர் வகுத்தாய் போற்றி!
 ஏயுமறன் வலியுறுத்தல் இசைத்தாய் போற்றி!
 இல்வாழ்வின் மாண்புணர்த்தும் எந்தாய் போற்றி!
 தாய்வாழ்க்கைத் துணைநலம்சொல் தோன்றால் போற்றி!
 துகளறுமக் கட்பேற்றைத் தொகுப்பாய் போற்றி!

16

அன்புடைமை விருந்தோம்பல் அமைத்தாய் போற்றி!
 அஃதோடின சொல்லருமை அருள்வாய் போற்றி!
 நன்னன்றி மறவாமை நவின்றாய் போற்றி!
 நடுவுநிலை வற்புறுத்தும் நல்லோர் போற்றி!
 தன்னடக்கம் பேணுகெனும் தக்கோய் போற்றி!
 தனிஒழுக்கம் குடிமைஎனும் சான்றோய் போற்றி!
 அன்னியனில் விழையாமை அறைந்தாய் போற்றி!
 அரும்பொறையை விதந்துரைக்கும் அரசே போற்றி!

24

அழுக்காற்றை வெறுத்தொதுக்கும் அறிவோய் போற்றி!
 அஃதொருவெஃ காமையுரை அறவோய் போற்றி!
 இழுக்காகும் பறங்கூறல் என்பாய் போற்றி!
 எழில்பயனில் சொல்மறுக்கும் இனியோய் போற்றி!
 அழிசெயுந்தீ வினையஞ்ச அறைவோய் போற்றி!
 அருமந்த ஒப்புரவை அருள்வோய் போற்றி!

வழுவில்புகழ் ஈகையின்பின் வைத்தாய் போற்றி!
மன்னருளே செல்வமென வகுத்தாய் போற்றி! 32

ஊன்உண்ணல் கொலைபுரிதல் ஒறுத்தாய் போற்றி!
ஒண்தவத்தால் வாய்மையால் உயர்ந்தாய் போற்றி!
தான்வெகுளல் திருடுதலைத் தவிர்ப்பாய் போற்றி!
தவம்துறவு வாய்மைநெறி தந்தாய் போற்றி!
மேன்மைதரு மெய்யுணர்தல் விரித்தாய் போற்றி!
விழைந்தின்னா செய்கயமை வெறுத்தாய் போற்றி!
வான்பெரிய ஊழ்வலியை வகுத்தாய் போற்றி!
வளர்முப்பத் தெட்டிலறம் வடித்தாய் போற்றி! 40

கோன்மைநெறி முறையெல்லாம் குணிப்பாய் போற்றி!
கொற்றவந்தம் தரமெல்லாம் குறிப்பாய் போற்றி!
மேன்மையுயர் கல்விநலம் விரிப்பாய் போற்றி!
மிகுசெல்வம் கேள்விஎனும் விபுதா போற்றி!
தேனெனவே மாண்பெல்லாம் செய்தாய் போற்றி!
செருமுதலா யாவையுமே தெரிப்பாய் போற்றி!
ஊனமிலா நாடெதென்று உய்ப்பாய் போற்றி!
உறுப்புகள்தம் கடமையையும் உரைப்பாய் போற்றி! 48

எதுஅமைச்சாம் எனவிளக்கும் ஏந்தால் போற்றி!
இவர்வினைகள் முழுதுணர்த்தும் இனியோய் போற்றி!
பொதுமகள்தம் தொடர்பறுக்கும் புனிதா போற்றி!
பொருள்செய்யும் வகையருளும் பொருளோய் போற்றி!
மதுவிலக்கைக் கொணர்ந்தமுதல் மகாத்ம் போற்றி!
வளர்பகையின் திறமெல்லாம் வடிப்பாய் போற்றி!
புதுமுறையிற் பழைமை நலம் புரப்பாய் போற்றி!
பரிசுது கடிக்கின்ற புலவோய் போற்றி! 56

குடியியல் வகுத்தபெருங் குருவே போற்றி!
கொள்பணிவின் பெருமைசொலும் கோவே போற்றி!
படியிதனில் உயர்மானம் பகர்வாய் போற்றி!
பரவுமுயிர் சமமென்னும் பழையோய் போற்றி!
கொடிதெதிரே இனிதுசெயும் குரிசில் போற்றி!
கூறுபண்பாட் டழகைஎலாம் குவிப்பாய் போற்றி!
மடியதனின் தீமையெலாம் வகுப்பாய் போற்றி!
மாண்புடை ஊக்கமதை ஊர்ப்பாய் போற்றி! 64

எழுபதினில் பொருள்விளக்கம் தந்தாய் போற்றி!
இருபத்தைத் தினிற்காமம் இசைப்பாய் போற்றி!

பழுதித்தகை அணங்குறுத்தம் பாவோய் போற்றி!
 படர்குறிப்பை அறியவுரை பண்போய் போற்றி!
 எழில்நலத்தைப் புனைந்துரைக்கும் இனியோய் போற்றி!
 இருங்காதற் சிறப்போதும் எழிலோய் போற்றி!
 வழுவில்லா நாண்துறக்க வைத்தாய் போற்றி!
 வையம்அலர் புரிநன்மை மதித்தாய் போற்றி!

72

கற்புடையார் நிலைஎல்லாம் கணித்தாய் போற்றி!
 கண்தேடிக் கலங்கலையும் கவிந்தாய் போற்றி!
 அற்கனவின் நலம்புகலும் அழகே போற்றி!
 அத்தோடு மனம்புலத்தல் அறைந்தாய் போற்றி!
 தற்பிரிந்தார் தனியேக்கம் சமைத்தாய் போற்றி!
 தனிப்புலவி துனிமுதலாய்த் தந்தாய் போற்றி!
 சொற்செட்டில் இணையில்லாத் தோன்றால் போற்றி!
 சுவைமலியப் பயன்சுரக்கும் சுடரே போற்றி!

80

ஒப்பாரு மில்லாத ஒருவ போற்றி!
 உலகிலொரு தனிமகனாய் உயர்ந்தாய் போற்றி!
 தப்பேதும் புரியாத தலைவ போற்றி!
 சலியாத படியறத்தைத் தந்தாய் போற்றி!
 செப்பும்உரை பத்துடைய செல்வா போற்றி!
 திகழ்மொழிகள் யாவும்பரம் செம்மால் போற்றி!
 அப்பாளம் தமிழறத்தின் அச்சே போற்றி!
 அகிலமெலாம் கொள்அறம்செய் அத்தா போற்றி!

88

முப்பாலைத் தமிழ்மறையை முகிழ்த்தாய் போற்றி!
 முதுமொழி பொய்யாமொழியை பொழிந்தாய் போற்றி!
 செப்பரிய பொருளுரையைச் செய்தாய் போற்றி!
 தெய்வநூல் பொதுமறையைத் தெரித்தாய் போற்றி!
 ஒப்பரிய வாயுரைவாழ்த் துரைத்தாய் போற்றி!
 உத்தரநல் வேதமருள் உரவோய் போற்றி!
 துப்பாரும் வள்ளுவத்தைச் சொரிந்தாய் போற்றி!
 தூய திரு வள்ளுவநூல் சொற்றாய் போற்றி!

96

மன்னுபெயர் தேவர்என வாழ்வாய் போற்றி!
 மாதானு பங்கினனும் வள்ளால் போற்றி!
 பன்னு தனிப் புலவர்எனப் படர்வாய் போற்றி!
 பகரு முதற் பாவலர்ஆம் பண்பா போற்றி!
 செந்நாப்போ தார்என்னச் சிறந்தாய் போற்றி!
 திருத்தெய்வப் புலவர்எனத் திகழ்வாய் போற்றி!

உன்னுபெரு நாவலர்ஆய் உயர்ந்தாய் போற்றி!
உலகிலொரு நாயனார் என்(று) உள்ளாய் போற்றி! 104

அறம்படைக்கும் நான்முகனார் ஆனாய் போற்றி!
அரும் பொய்யில் புலவர் எனும் அருளோய் போற்றி!
நிறம்படைத்த தமிழ்படைத்த தேவே போற்றி!
செய்யதிரு வள்ளுவனே போற்றி! போற்றி! 108

நிறம்படைத்த கவிகம்பன் நெஞ்சம் ஆர
நிமிர் தெய்வ மாக்கவியாய் நினைந்து போற்றும்
மறம்கடிந்த தமிழ் அறவோன், மண்டும் கீர்த்தி
வள்ளுவன்தான் தலைக்கணிந்து மகிழ்ந்து வாழ்வாம்

இளங்கோ மலர் வணக்கம் [கம்பன் அடிப்பொடி]

சேரர் குலந்தரு செல்வா, போற்றி!
 வீர வஞ்சியின் விளக்கே, போற்றி!
 குடக்கோச் சேரல் குரிசிலே, போற்றி!
 இடங்கொள் பெரும்புகழ் இளங்கோ, போற்றி!
 மணிமுடி துறந்த வள்ளால், போற்றி!
 குணவாய்க் கோட்டக் குடியாய், போற்றி!
 துறவுமேற் கொண்ட துணிவே, போற்றி!
 அறநெறி ஒம்பும் அந்தண, போற்றி!
 முத்தமிழ்த் துறைவல உத்தம, போற்றி!
 சித்தம் அழகிய செம்மால், போற்றி!

(10)

ஆடகச் சிலம்பை அருள்வாய், போற்றி!
 நாடவை மூன்றையும் நவின்றாய், போற்றி!
 காண்டம் மூன்றாய்க் கணித்தாய், போற்றி!
 காதை முப்பதாய்க் கவித்தாய், போற்றி!
 பாட்டும் செய்யுளும் பகர்ந்தாய், போற்றி!
 நாட்டினை உரைதனை நடுநடு, போற்றி!
 விருத்தப் பாவின் வித்தே, போற்றி!
 திருத்தமாய் எண்வரி தீட்டினை, போற்றி!
 சந்தமார் கவிதரு முந்தையே, போற்றி!
 செந்தமிழ் வீரெல்லாம் தெளிந்தாய், போற்றி!

(20)

இயலிசை நாடக ஏறே, போற்றி!
 பயில்நடம் முழுதுணர் பருணித, போற்றி!
 இசைக்கடல் அளவிடும் இபமே, போற்றி!
 வசையில் இயல்கணி மாண்பே, போற்றி!
 முழுவதன் வகைஎலாம் மொழிபவ, போற்றி!
 குழலதன் இலக்கணம் கூறுவாய், போற்றி!
 யாழினத் திறனெலாம் இசைத்தாய், போற்றி!
 வாழ்மிடற் றொலிநெறி வகுத்தாய், போற்றி!
 ஆடுவார் அமைதி அறைந்தனை, போற்றி!
 ஆடரங் கியல்பெலாம் அளந்தாய், போற்றி!

(30)

பாட்டியல் நெறியெலாம் பகர்ந்தாய், போற்றி!
 நாட்டிய வரம்பெலாம் நவின்றாய், போற்றி!
 தொழில்புரி கரப்பெயர் தொகுத்தாய், போற்றி!
 எழிற்கரம் சொல்முதல் ஏந்தலே, போற்றி!
 மங்கல வாழ்த்தியல் மலர்ந்தாய், போற்றி!
 திங்களைப் போற்றிடு செம்மால், போற்றி!
 ஞாயிறு தொழுதிடு நம்பா, போற்றி!
 மாமழை வணங்குநல் மணியே, போற்றி!
 பூம்புகார் பரவுசீர் புலவ, போற்றி!
 தேம்பெறு காதை செய்தவ, போற்றி!

(40)

வணிகர் திருமணம் வரைந்தாய், போற்றி!
 அணிதிகழ் மனையறம் அமைத்தனை, போற்றி!
 மாநாய் கன்மகள் வளர்த்தாய், போற்றி!
 மாசாந் துவான்மகள் மதித்தாய், போற்றி!
 கற்பிற் கோருரு படைத்தாய், போற்றி!
 கண்ணகி எனப்பேர் கொடுத்தாய், போற்றி!
 வற்பிற் கோருரு வடித்தாய், போற்றி!
 மாகோ வலனென மதித்தாய், போற்றி!
 பொற்பிற் கோருரு பொனிந்தாய், போற்றி!
 புகழ்மா தவினைப் புகன்றாய், போற்றி!

(50)

அற்புக் கோருரு அமைத்தாய், போற்றி!
 அதுமா தரிஎன் றறைந்தாய், போற்றி!
 நிற்புக் கோருரு ஈந்தாய், போற்றி!
 நேயக் கவுந்தியாய் நிறைந்தாய், போற்றி!
 மாட மதுரை மகிழ்வாய், போற்றி!
 பீடார் உறந்தை பேசுவாய், போற்றி!
 கலிகெழு வஞ்சியில் காதல, போற்றி!
 ஒலிபுனல் புகாரை உகப்பாய், போற்றி!
 வேங்கடம் பொதியம் விளம்புவாய், போற்றி!
 திங்கில்செங் குன்றும் செப்புவாய், போற்றி!

(60)

காவிரி வையை காட்டுவாய், போற்றி!
 மேவுபே ரியாறதும் விளக்குவாய், போற்றி!
 பொய்கை ஐந்தும் புகல்வாய், போற்றி!
 தெய்வம் பலவு தெரிக்குவாய், போற்றி!

சமய சமரசத் தவசியே, போற்றி!
 அமையருள் அறநிறை அடிகாள், போற்றி!
 நாட்டையும் நகரையும் காட்டுவாய், போற்றி!
 தேட்டின் சிறப்பெலாம் தீட்டுவாய், போற்றி!
 ஞர்த்தொழில் உழவினை ஏத்துவாய், போற்றி!
 ஆர்த்தெழு வாணிகம் அளப்பாய், போற்றி!

(70)

போர்த்தொழில் கொற்றம் புகழ்வாய், போற்றி!
 பார்ப்பனர் சிறப்பெலாம் பகர்வாய், போற்றி!
 மாடமும் வீதியும் வகுப்பாய், போற்றி!
 ஆடகக் கோயில் அமைப்பாய், போற்றி!
 அருகனைப் புத்தனைத் தொழுவாய், போற்றி!
 முருகனைச் சிவனைப் புகழ்வாய், போற்றி!
 சந்திர சூரியற் சாற்றுவாய், போற்றி!
 இந்திரன் ஐயைய ஏத்துவாய், போற்றி!
 மால்பல தேவனை வணங்குவாய், போற்றி!
 சால்பல கோட்டமும் தருவாய், போற்றி!

(80)

பத்தினிக் கடவுளைப் பரசுவாய், போற்றி!
 சித்திரக் காப்பியம் செய்தனை, போற்றி!
 ஒருமுழுத் தமிழகம் உதவினை, போற்றி!
 இருவினைப் பயன்மொழி எந்தாய், போற்றி!
 உய்வகை உணர்த்தும் ஒண்தவ, போற்றி!
 தெய்வம் தெனியத் தெரிப்பாய், போற்றி!
 தெளிந்தோர்ப் பேணச் செப்புகை, போற்றி!
 ஊன் ஊண் பொய்யுரை ஒறுப்பாய், போற்றி!
 கள்ளும் காமமும் கடிவாய், போற்றி!
 வெள்ளைக் கோட்டியை வெறுப்பாய், போற்றி!

(90)

அறமனை பேண அருளுவை, போற்றி!
 பிரமனை அஞ்சப் பேசுவை, போற்றி!
 இம்மையில் மயங்கேல் என்பவ, போற்றி!
 அம்மையைப் பார்க்க அருள்வாய், போற்றி!
 அறவோர் அவையில் அடைப்பாய், போற்றி!
 பிறவோர் அவையின் பெயர்ப்பாய், போற்றி!
 உய்தவம் தானமும் உரைப்பாய், போற்றி!
 செய்நலம் நினைகெனத் தெரிப்பாய், போற்றி!
 பொய்க்கரி போகலென் புனிதா, போற்றி!
 எய்யுயிர் காவெனும் எம்மோய், போற்றி!

(100)

பொருள்மொழி பிடினனும் போதா, போற்றி!
 அருள்நெறி ஒழுகெனும் அத்தா, போற்றி!
 உள்கவர் காப்பியம் உதவினை, போற்றி!
 வளங்கெழு பாத்திரம் வகுத்தனை, போற்றி!
 துன்பியல் நாடகம் தோற்றினை, போற்றி!
 இன்பருள் காதை இயற்றினை, போற்றி!
 நலப்பெரும் உத்திகள் நயந்தவ, போற்றி!
 தலத்தினில் முதிய தமிழ்க்காப் பியமாம்,
 சிலப்பதி காரச் செழுங்கதை திருத்திய,
 துளங்கா நல்மனத் துறவி யான,
 இளங்கோ அடிகள் போற்றி, போற்றி!

(108)

முத்தமிழ் காப்பியம் மொய்ம்புடன் ஆக்கி
 இத்தரைக் குதவிய இளங்கோ முனிவன்
 சித்தம்நேர் அழகிய திருவடித் தாமரை
 புத்தியோ டேத்திப் பணிந்து வாழ்வாம்.

திருத்தசாங்கம் [கம்பன் அடிப்பொடி]

பெயர்:

பொன்பகமை நன்னிறத்துப் பூங்கிள்ளாய்! நானிலத்துத்
தொன்மொழியாள் தன்பெயர் என்? சொல்லுவையே!-மன்னுதிரு
ஆரணத்தின் மிக்க அழகெல்லாம் கொண்டுதினம்
தாரணிமேல் ஒங்குதமிழ்த் தாய்!

நாடு:

ஏராரும் பைங்கிளியே! எங்கள் தமிழ்த்தாயின்
சீராரும் நாடெதுவோ? செப்புவையே!-கூராரும்
முக்கோன நல்வடிவில் மூத்த நிலமான
நற்கோடிச் செந்தமிழ் நாடு!

ஊர்:

செம்பவள வாயாய்! சிறந்துதமிழ்த் தாயுறையும்
தம்புனித ஊரெதுவோ? சாற்றுவையே!-அம்புவிதான்
கண்ட கவிச்சக் கரவர்த்தி கம்பன்சீர்
கொண்டாடும் காரைக்குடி!

ஆறு:

பவழவாய் அஞ்சுகமே! பைந்தமிழ்த்தாய் நாட்டில்
தவமுமுயர் ஆறெவையோ? சாற்றே!-பவமறுக்கும்
திண்ணையம் தந்த திருக்காவிரியோடு
தன்பொருளை வையையவை தாம்!

மலை:

செங்கனிவாய்த் தத்தாய்! செழுந்தமிழ்த்தாய் தன்மலை என்?
துங்கநல் வாய்திறந்து சொல்லுவையே!-எங்கெங்கும்
சீர்மலிய ஒங்கிச் சிறந்து தமிழுடனே
ஆர்மணக்கும் தன்பொதியம் ஆம்!

ஊர்நி:

துப்பலகுப் பைஞ்சிறகே! தூயதமிழ்த் தாயவனின்
ஒப்பேதும் இல்லாத ஊர்நிஎன்?-செப்புவையே!
மண்ணுலகில் அன்னவட்கே மாண்புடைய மூலூர்தி,
என்னோடெழுத்திலக்கம் என்று!

படை:

மன்னும் சுவாகதமே! மாண்பார் தமிழ்த்தாயின்
மின்னும் படைஎன்? விளம்புவையே!-என்னும்
பழுதில் பனையோலை பார்த்தெடுத்து வாரி
எழுதும் எழுத்தாணி யே!

முரசு:

அக்கக்கா என்னும் அவந்திகையே! எந்தமிழ்த்தாய்
எக்காலும் தான்முழங்கல் எம்முரசோ?-"தக்கவர்கள்
எவ்வெவரும் நல்லுறவோர்; எவ்வுரும் நம்மூர்" என்
செவ்வியதிர் இன்பமுரசு சே!

தார்:

கொஞ்சுமொழியரியே! கோதில் தமிழ்த்தாயார்
நெஞ்சு தவழ்தார் என்? நீ புகல்வாய்!-விஞ்சுபுகழ்
ஆறுபதி னாறாய் அமைந்த பிரபந்த
விறுபெறும் பாமாலை மெய்!

கொடி:

பச்சைப் பசுஞ்சாரு! பாரளந்த பைந்தமிழ்த்தாய்
இச்சையுடன் ஏந்துகொடி ஏதோ? சொல்!-மெச்சுமொரு
மாதர் மயில்நீல வண்ணத் துகில்நின்ற
கோதிலா அன்னக்கொடி.

(அடிமை கொண்ட முறைமை: அதாவது பத்து அடையாளத்தான்
ஆண்டது.) பெயர், ஊர், நாடு, ஆறு, மலை, குதிரை, படை,
பறை, மலை, கொடி என்ற பத்து உறுப்புக்களையும் பாடுகிற
முறையில் புகழைப் பாடுதல்.

திருப்பள்ளி எழுச்சி [கம்பன் அடிப்பொடி]

இந்திரன் திசையினில் எழுந்தனன் அருணன்;
எழில்மிகு கன்னியர் இரட்டினர் கவரி;
தந்தவை சுறைமலர் தனிமணம் பரப்பும்;
தாமரை மலரினம் தளையவிழ் கின்ற;
முந்திய சங்கினம் முழங்கின எங்கும்;
முரசுடன் காகளம் பெரிதொலி கூட்டும்;
சிந்தையும் இனித்திடத் திகழ்தரும் அன்னாய்!
செந்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

1

உறங்கிய மரனெலாம் உயிர்த்தன; யாண்டும்
ஊதைகள் சொரிந்தன உயிருறும் அமுதம்;
புறந்தரு பறவைகள் பொம்மென ஆர்த்துப்
பொழிலவை நீத்திரை தேடிடப் பறந்த;
பிறங்கிய இருட்கணம் பிரிவுறல் கண்டு
பெருந்தொழில் உழவர்கள் விரைந்தனர் கழநி;
சிறந்துயர் எண்ணெழுத் திலக்கமும் செறிந்தாய்!
செந்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

2

தண்ணுமை யாழ்குழல் தழுவியொ லிக்கத்
தமிழ்மறை ஒதுநர் குழுமிநிற் கின்றார்;
வண்ணநல் மலர்நிறை வட்டில்கள் தாங்கி
மாதர்கள் பற்பலர் வந்துநிற் கின்றார்;
கண்ணடி முதலிய கைம்மலர் ஏந்திக்
காரிகை யார்பலர் காத்துநிற் கின்றார்;
திண்ணிய இலக்கணச் செறிவுடை அன்னாய்!
செந்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

3

அகத்தியன் காப்பியன் அருகுநிற் கின்றார்;
அறந்தரு வள்ளுவன் அருள்நிளை இளங்கோ
மகத்தெனும் காப்பியம் வடித்தருள் கம்பன்
வளருநின் கோயிலின் மருங்கிருக் கின்றார்;
தொகைத்தமிழ்ப் புலவர்கள் துறைதிணை பாடிச்
சூழ்ந்துநின் திருவருள் தோய்ந்துநிற் கின்றார்;

செகத்தொரு நிகரிலை எனத்திகழ் அன்னாய்/
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 4

எழுதரும் ஓவியம் எனமிளிர் மாதர்
எட்டெனும் மங்கலம் ஏந்திநிற் கின்றார்;
முழுமதி பொருநிற முதிர்பசு நின்றன்
முன்றிலில் கன்றுடன் நின்றது கண்டாய்;
தொழுநின் திருவடி துதிசெய நல்ல
தொண்டர்கள் பற்பலர் சூழ்ந்துநிற் கின்றார்;
செழுமையும் இழுமையும் சேர்ந்தொளிர் அன்னாய்/
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 5

கண்ணினை கைமுகம் கருத்தொடு ஒன்றிக்
கவின்தடம் புரிதர நூபுரக் காலின்
நுண்ணிடை மடந்தையர் நோற்றுநிற் கின்றார்;
நுவலரும் பற்பல நுண்கலை வல்லார்
எண்ணிலர் நின்னருள் எய்தவந் துள்ளார்!
எழில்மிகு கூதிரில் இனிதெழும் அமுதத்
தெண்ணில வெனமுகம் திகழ்தரும் அன்னாய்/
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 6

சந்தனம் மான்மதம் புனுகுசவ் வாது
தண்மணம் தருபவை தாங்கினர் ஒருபால்;
சிந்துரம் குங்குமம் அஞ்சனம் மற்றும்
சிறந்தஓ மாலிகை சுமந்தனர் ஒருபால்;
சந்திர சூரியர் தம்மொளி மழுங்கத்
தகத்திடும் அணிகலன் தாங்கினர் ஒருபால்;
சிந்தையொடு உன்பணி செய்திட நின்றார்
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 7

பள்ளிகல் லூரியில் பயின்றிடு வோரும்
பற்பல கைத்தொழில் பழகுகின் றோரும்
எள்ளரு மதிநிறை எழிற்குரு மாரும்
இலக்கிய இலக்கண இரும்புல வோரும்
கள்ளெனக் கவிகதை காப்பியம் தருவோர்
கருதுநல் விமர்சனம் கட்டுரை வரைவோர்
தெள்ளிய நின்னருள் தேடிவந் துள்ளார்
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 8

பற்பல மொழிவலர், பல்கலைச் செல்வர்,
பணிபல புரிசுநர், பரிவுடை நெஞ்சர்,

அற்புத மெனவளர் அன்னைநின் செய்ய
 அடிமலர் தொழுதருள் அடையவந் துள்ளார்
 முப்பழம் பால்நறும் தேன்இள நீரும்
 முதிரைகள் சர்க்கரை முதலிய யாவும்
 திப்பிய முறையில்நின் திருமுனம் படைத்தோம்
 செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

9

பலவகை மதநெறி பரவற வோரும்
 பற்றவை முற்றறு பருணிதர் தாமும்
 இலைஒரு முழுமுதல் எனுநிலை யோரும்
 இறைவிநின் பதயுகம் ஏத்திட வந்தார்;
 உலகினில் வளர்தரும் உயர்கலை யாவும்
 உளதடி தரவல உரவரும் நின்றார்;
 சிலைதவழ் திருநுதல் திலகம் துள்ளாய்!
 செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

10

மறைப்பான மலத்தை நீக்கல். துயில் எழுப்புகின்ற முறையில்
 புகழைப் பாடுதல்.

திருவடி முடிசூடல்

[சும்பன் அடிப்பொடி]

ஆநிசிவன் பெற்றெடுக்க அகத்தியனார் வளர்த்தளிக்க
மூதறிஞர் பற்பலரும் மொய்யணியால் அலங்கரிக்க
தீதறுநல் உலகமெலாம் செழித்துவளர் தமிழ்த்தாயின்
போதுநிகர் திருவடியே போற்றிமுடி சூடுவமே! 1

முன்பொதிய மலைப்பிறந்து முச்சங்கந் தமிழ்தவழ்ந்து
தன்மூன்று துறைநடந்து தரணியெலாம் புகழ்பரப்பி
என் காரைக் குடிநகரில் இருந்தருளும் தமிழ்த்தாயின்
பொன்னொளிரும் திருவடியே புகழ்ந்துமுடி சூடுவமே! 2

உலகமது தோன்றியக்கால் ஒலியாகி வந்ததற்பின்
பலகாலம் செல்வ வரிப் படிவமதைப் பெற்றுநிதம்
கலைகளுடன் நினைதுறைகள் கணித்துவளர் தமிழ்த்தாயின்
நலமலரும் திருவடியே நாளுமுடி சூடுவமே! 3

தொன்றுதொடு நாள்முதலாய்த் தோன்றிவளர் வாளெனினும்,
கன்றுமொழி பலஈன்றும் கன்னிபதம் மாறாமல்
நின்றுபயன் சுரக்கின்ற நெடுமொழியாம் தமிழ்த்தாயின்
நன்றுமலர்த் திருவடியே நயந்துமுடி சூடுவமே! 4

இத்தரையில் தனிமொழியாய் இருந்தாலும் பிறமொழியை
எத்தாலும் பொருதாத, எம்மொழியிற் கண்டாலும்
சத்தான பொருள்தழுவத் தயங்காத, தமிழ்த்தாயின்
உத்தமநல்த் திருவடியே உச்சிமிசைச் சூடுவமே! 5

இனிமைஎனும் பொருள்நல்கி எத்துறையும் தனில்விளங்கும்
தனிமொழியாய் உலகோங்கி, சமயமெலாம் தனில்மலர
நனியுயர்ந்த பலகலையும் நவின்றுவளர் தமிழ்த்தாயின்
பனிமலர்நேர் திருவடியே பாடிமுடி சூடுவமே! 6

எண்ணெழுத்தை உடையமொழி எத்தனையோ இருந்தாலும்
மண்ணகத்தில் இலக்கமதால் மாண்புடைய தனிமொழியாய்த்
திண்ணமுறச் செழித்துவளர்ந்திருக்கும் செம்மொழியாம் தமிழ்த்தாயின்
வண்ணமலர்த் திருவடியே மனந்தலையில் சூடுவமே! 7

இப்பெரிய நிலவுலகில், இந்தியநல் தேயமிதில்
மொய்ப்புகழார் தென்திசையில் முக்கோடித் திருநாட்டில்
அப்பிரண்டு புறஞ்சூழ அருள்சுரக்கும் தமிழ்த்தாயின்
ஒப்பரிய திருவடியே உவந்துமுடி சூடுவமே!

8

கம்பன்தான் வள்ளுவன்தான் கபிலன்தான் பரணன்தான்
தம்பிஇளங் கோஅவன்தான், தாவில்மணி வாசகன்தான்
செம்புலமை அவ்வையுந்தான் தினம்பரவும் தமிழ்த்தாயின்
அம்புயமாம் திருவடியே அகஞ்சிரத்தில் சூடுவமே!

9

வலக்கரத்தில் மணிமாலை, வலமேலில் சுடர்விளக்கும்,
துலக்குமிட மேலில்யாழ், தொல்லேடே இடக்கரத்தில்,
நிலைத்திருக்க உலகமிசை நிலவுமொரு தமிழ்த்தாயின்
மலர்க்குவமைத் திருவடியே வணங்கிமுடி சூடுவமே!

10

திருத்தமிழ்த் தொண்டத் தொகை

[சும்பன் அடிப்பொடி]

ஆதிமுதல் தமிழாசான் அகத்தியனார்க் கடியேன்
 அரன்முனிவும் அஞ்சாத நக்கிரற் கடியேன்;
 ஒதுபுலன் அழுக்கற்ற உயர்கபிலற் கடியேன்;
 ஒங்குபுகழ் தாங்கிவளர் ஒன்பரணற் கடியேன்;
 தீதறுநல் சீத்த லையூர்ச் சாத்தனுக்கு மடியேன்;
 திருநிறைமாங் குடிமருதன் செழும்புலவற் கடியேன்;
 மூதறிஞன் மருதனிள நாகனுக்கு மடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 1

காசிலிலக் கணந்தருதொல் காப்பியனுக் கடியேன்;
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் கண்ணனுக்கு மடியேன்;
 வீசுபுகழ் அவ்வைளனும் மெய்ப்புலவர்க் கடியேன்;
 வியன்மதுரை வணிகனிள வேட்டனுக்கு மடியேன்;
 பேசரிய பெரும்புலவன் பேயனுக்கு மடியேன்;
 பிறங்கிறையே பரசுபெருந் தேவனுக்கு மடியேன்;
 மோசிவளர் கீரனெனும் முதுபுலவற் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 2

பாலைநயம் பாடுபெருங் கடுங்கோவுக் கடியேன்;
 படர்முல்லைக் கவியருள்நல் லுருத்திரனுக் கடியேன்;
 ஆலிநெய்தல் திணைதருநல் வந்துவனுக் கடியேன்;
 அருமைபல தழுவுபிசிர் ஆந்தைக்கு மடியேன்;
 காலமுணர் கனியன்பூங் குன்றனுக்கு மடியேன்;
 காதனெறி கரைகண்ட அம்மூவற் கடியேன்
 மூலங்கி முனாலூர் முதுபுலவற் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 3

வன்பரணன் தன்னோடு மாமூலற் கடியேன்
 மாறோக்க நப்பசலை மணித்தாய்க்கும் அடியேன்
 நன்னாகன் நன்னாகை நல்வேட்டற் கடியேன்;
 நரிவெருஉத் தலையனுடன் நக்கண்ணைக் கடியேன்;
 பொன்முடிக்கும் நச்செள்ளைப் புலவர்க்கும் அடியேன்
 பொத்திக்கும் நல்லோரம் போகிக்கும் அடியேன்
 முன்வள்ளல் ஆய்ப்பாடும் மோசிக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 4

மதுரையளக் கர்மகனாம் மள்ளனுக்கும் அடியேன்
வளர்ஒக்கூர் மாசாத்தன் மாசாத்திக் கடியேன்
அதிமேதை அறிவுடைய நம்பிக்கும் அடியேன்
அறுவையிள வேட்டனுடன் ஆந்தைக்கு மடியேன்
துதிபெறுநல் மருத்துவன்தா மோதரனுக் கடியேன்
துகளறுகல் லாடனெனும் தொல்லோனுக் கடியேன்
முதுகாக்கை பாடினியாம் மூதறிவுக் கடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

5

பெய்நேயம் பிறங்குகோப் பெருஞ்சோழற் கடியேன்
பெருங்குன்றுர் கிழார்பேரி சாத்தற்கு மடியேன்
தொய்யாத பெரும்புலமைக் கயமனுக்கு மடியேன்
சொல்லுமிள நாகனுடன் உலோச்சற்கு மடியேன்
பொய்யாத வாய்மையிளந் திரையனுக்கு மடியேன்
புகழ்புரியும் சேந்தன்மகன் பூதனுக்கு மடியேன்
மொய்வீரம் விளக்குமுயர் நெட்டிமைக்கு மடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

6

அரிசில்கிழார், குடவாய்க்கீ ரத்தற்கு மடியேன்
அரும்புலமைக் குமட்டுர்வாழ் கண்ணற்கு மடியேன்
பெருந்த லைபூர்ச் சாத்தனிளங் கிரற்கு மடியேன்
பேசுமிடைக் காடனெனும் பெரியோனுக் கடியேன்
கருதுகாப்பி யாற்றுரின் காப்பியற்கு மடியேன்
கணக்காயன் தத்தனுடன் கந்தரத்தற் கடியேன்
முருகுவெறி பாடியகா மக்கண்ணிக் கடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

7

செழுங்குமணற் போற்றுபெருஞ் சித்திரனுக் கடியேன்
தீதுகோ லூர்கிழானென் செம்மலுக்கு மடியேன்
விழுமியபாத் தருவெள்ளி வீதிதனக் கடியேன்
மிளிர்நாயங் கண்ணனெனும் மெய்ப்புலவற் கடியேன்
பழுதிவறம் அருளுதிரு வள்ளுவற் கடியேன்
பண்குத்தோ டியலளக்கும் இளங்கோவுக் கடியேன்
முழுமதியன் மேகலைசெய்ச் சாத்தனுக்கும் அடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

8

அரனருளும் காரைக்கா லம்மைக்கும் அடியேன்
அருள்மாலே பாடுகின்ற ஆழ்வார்கட் கடியேன்
திருமுறைகள் ஏழுமருள் மூவர்க்கும் அடியேன்
சிவபுராணம் மொழியுமணி வாசகற்கு மடியேன்

சரிநிகரில் கவிகம்பன் தனிப்புலவற் கடியேன்
 தவநெறியால் மந்திரம்சொல் திருமுலற் கடியேன்
 முருகுதவழ் திருத்தக்க முனிவனுக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 9

செம்புலமை நிறையாண்டாள் எனும்செல்விக் கடியேன்
 திருத்தொண்டர் சீர்பரவும் சேக்கிழாற் கடியேன்
 ஐம்புலன்வெல் பட்டினத்தின் அடிகட்கும் அடியேன்
 அருங்கவிஞன் செயங்கொண்டான் அருள்பரணிக் கடியேன்
 பம்புபல சந்தமருள் அருணகிரிக் கடியேன்
 பாரதம்செய் வில்லிஎனும் பண்பாளற் கடியேன்
 மொய்ப்புலமைத் தாய்மான முனிவற்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 10

வழுத்துபுகழ் நாதமுனி மாதவனுக் கடியேன்
 வளமிக்க ஈடருளும் நம்பிள்ளைக் கடியேன்
 பழுத்தஉரை தருபெரிய வாச்சானுக் கடியேன்
 பாவைசீர் பரவுமிரா மானுஜனுக் கடியேன்
 செழித்தமுதல் விளக்கஞ்செய் பிள்ளானுக் கடியேன்
 திகழ்வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளைக்கும் அடியேன்
 மொழிக்குமுதல் இடந்தருமால் அடியார்கட் கடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 11

மெய்கண்ட குரவனெனும் வியன்ஞானிக் கடியேன்;
 வீறுடைய அருணந்தி சிவனுக்கும் அடியேன்
 துய்யமன மறைஞான சம்பந்தற்கு அடியேன்
 சொல்லரிய கீர்த்திநிறை உமாபதிக்கு அடியேன்
 அய்யமிவா துயர்கச்சி யப்பனுக்கும் அடியேன்
 அருங்கவிதோ லாமணித்தே வன்தனக்கும் அடியேன்
 மொய்யறிவுச் சிவஞான முனிவனுக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 12

துறைசைசிவப் பிரகாசத் தூயோனுக் கடியேன்;
 துகளறுநல் குமரகுரு பரஞானிக் கடியேன்
 மறைமங்கை வருபிள்ளைப் பெருமானுக் கடியேன்
 மனோன்மனியம் தருமனந்தைச் சுந்தரற்கு மடியேன்
 இறைதிரு விளையாடற் பரஞ்சோதிக் கடியேன்
 இந்தியர்தம் மாகவியாம் பாரதிக்கும் அடியேன்
 முறைஞான வடலூரின் வள்ளலுக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 13

தென்களந்தை திகழவரு புகழேந்திக் கடியேன்;
 திரிகூட ராசப்பக் கவிராயற் கடியேன்;
 பின்வளர்மூ துரையவ்வைப் பிராட்டிக்கும் அடியேன்
 பெரும்புலமை அரசகே சரிதனக்கும் அடியேன்
 மன்னகவி அதிவீர ராமனுக்கும் அடியேன்
 மதிக்குமொரு துறைக்கோவை அமிர்தகவிக் கடியேன்
 முன்னொப்பி லக்கணஞ்செய் கால்டுவெல்லுக் கடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே| 14

ஆன்றதமிழ் ஜீயுபோப் ப்யயருக்கும் அடியேன்;
 அருள்சீராப் புராணம் செய் உமறுக்கும் அடியேன்;
 தேன்றுளிரும் குணங்குடியார் மஸ்தானுக்கு அடியேன்;
 தேசிகவி நாயகனாம் செழுங்கவிக்கும் அடியேன்
 ஊன்றுகோல் உடையமாம் பழக்கவிக்கும் அடியேன்;
 உயர்பெஷ்ஷி எனும்வீர மாமுனிவற்கு அடியேன்;
 மூன்றுலாசெய் கவிடுட்டக் கூத்தனுக்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே| 15

விந்தைமுக விலாசமுரை வில்லியப்பற் கடியேன்;
 மீனாட்சி சுந்தரநற் பிள்ளைக்கும் அடியேன்;
 சந்தநிறை தமிழ்உதவு படிக்காகக் கடியேன்;
 தமிழில்நகை தருங்காள மேகத்திற் கடியேன்;
 சிந்தைகவர் இரட்டையர்தம் செந்தமிழுக் கடியேன்;
 சேசபுகழ் இசைகிருஷ்ண பிள்ளைக்கும் அடியேன்;
 முந்தையர்நேர் பாரதிதா சன்தமிழுக் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே| 16

பழுத்ததமிழ் உவேசா பருணிதற்கும் அடியேன்;
 பதிப்புமுறைக் கொருவையா புரிதனக்கும் அடியேன்;
 எழுத்துலகின் பரிதிதிரு வி.க.வுக் கடியேன்;
 எத்தாலும் உயர் வ.வெ.சு.வுக்கும் அடியேன்;
 வழுத்துபுகழ் வி.கோ.சு. மாண்பனுக்கும் அடியேன்;
 வ.உ.சி. எனமிளிரும் வள்ளலுக்கும் அடியேன்;
 முழுத்தமிழுக் குழைத்ததிரு மறைமலைக்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே| 17

சிந்தைகவர் முத்தொள்ளா யிரம்செய்தோற் கடியேன்;
 திகழ்நந்திக் கலம்பகமீய் செழுங்கவிக்கும் அடியேன்;
 நந்தனருள் கோபால கிருஷ்ணற்கும் அடியேன்;
 நல்லருணா சலகவியின் நாடகத்திற் கடியேன்;

கந்தகர்ணா முதகோடச் வரனுக்கும் அடியேன்;
காவடிச்சிந் தருவண்ணா மலைரெட்டிக்கு அடியேன்;
முந்துகவி குஞ்சரனாம் பாரதிக்கும் அடியேன்;
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 18

தன்னிகரில் லாமுத்துத் தாண்டவற்கும் அடியேன்;
தனிவளமார் பதந்தருபொன் னையனுக்கும் அடியேன்;
மன்னுபுகழ்ப் பாஸ்கரனாம் சேதுபதிக்கு அடியேன்;
வளர்பாண்டித் துரைள்ளும் மகிபனுக்கும் அடியேன்;
பன்னரிய புரவலனாம் பெத்தாச்சிக்கு அடியேன்;
பண்ணாய்ந்த ஆபிரகாம் பண்டிதனுக்கு அடியேன்;
முன்னொப்பில் முனிவிபுலா னந்தனுக்கும் அடியேன்;
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 19

தன்னிகரில் சுப்பிரநல் தீபகவிக் கடியேன்;
தமிழ்நடையைச் சித்திரஞ்செய் வராவுக்கு மடியேன்;
பொன்னியினர் புதல்வ னெனும் கல்கிக்கும் அடியேன்;
புகழ்புதுமைப் பித்தனெனும் சொ.வி.க்கும் அடியேன்;
பன்னுபல நாடகஞ்செய் பம்மலுக்கும் அடியேன்;
பண்டிதமா மணியான கதிரேசற் கடியேன்;
முன்னொத்த பெருவள்ளல் சடையப்பற் கடியேன்;
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 20

அரசஞ்சண் முகப்பிள்ளை யாம்புலவற் கடியேன்;
அருள்திருப்பா திரிப்புலியூர்ப் பெருஞானிக் கடியேன்;
கரம்வலிய வள்ளிமலைக் கவின்புலவற் கடியேன்;
கலித்தொகையைக் கொணரனந்த ராமையற் கடியேன்;
தரமிகுந்த கோவடிவேல் தத்துவனுக் கடியேன்;
சந்தமுதிர் தண்டபாணிச் சாமிக்கும் அடியேன்;
முரசறைந்த தமிழ்உமா மகேசற்கும் அடியேன்;
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 21

மாபுலவன் ராகவையங் காருக்கும் அடியேன்;
மதிக்கவிஞன் ஆம்பாம்பன் சாமிதனக் கடியேன்;
தேமதுரத் தமிழ்வழங்கும் எல்லப்பற்கு அடியேன்;
திருப்போரூர்ச் சிதம்பரநற் சாமிக்கும் அடியேன்;
ஆமுதல்தேர் ஆறுமுக நாவலற்கும் அடியேன்;
அருந்தமிழ்ஆய் கணகசபைப் பிள்ளைக்கும் அடியேன்;
முவகையார் தமிழ்தெளிந்தார் எல்லார்க்கும் அடியேன்;
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 22

பொன்னான உரைசெயிளம் பூரணற்கும் அடியேன்;
 புகழ்நச்சி னார்க்கினிய புலவற்கும் அடியேன்;
 இன்னமுதாய் உரைதருபே ராசிரியற்க் கடியேன்;
 இனியவுரை தருதெய்வச் சிலையாற்கும் அடியேன்;
 நன்னயச்சே னாவரைய நம்பிக்கும் அடியேன்;
 நயவுரைசெய் அடியார்க்கு நல்லாற்கும் அடியேன்;
 முன்னிறைய னாரென்னும் முதுபுலவற் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 23

வள்ளுவத்திற் குரைதெரித்த மணக்குடவற் கடியேன்;
 வளர்புலமை மிகுபரிமேல் அழகற்கு மடியேன்;
 தள்ளரிய இலக்கணம்செய் பவணந்திக் கடியேன்;
 தனியாப்பின் அருங்கலம்செய் சாகரனுக் கடியேன்;
 ஒள்ளலங்கா ரம்உதவும் உயர்தண்டிக் கடியேன்;
 ஒருபன்னீர் பாட்டியலை உபகரித்தோர்க் கடியேன்;
 மொள்ளவளர் கச்சியப்ப முனிவனுக்கு மடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 24

ஆதிநிகண் டருளுதிவா கரமுனிவற் கடியேன்;
 அவன்சேயாய் வளர்ந்தமுனி பிங்கலனுக் கடியேன்;
 சோதிஎன மிளிர்குடா மணிமுனிவற் கடியேன்;
 சொல்லையக ராதிதொரு இரேவணற் கடியேன்;
 ஒதுமக ராதிபல உதவினார்க்கும் அடியேன்
 உயர்வளமார் கலைக்களஞ்சி யம்தொகுத்தார்க் கடியேன்
 மூதறிவால் தொகைநூல்கள் கோத்தளித்தார்க் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 25

ஒதுமிசைப் பண்கண்ட ஒண்கலைஞர்க் கடியேன்
 ஒலியவைக்கு வரியமைத்த உயர்தபதிக் கடியேன்
 தீதறுநல் பரதகலை தெரிந்தவார்க்கும் அடியேன்;
 திகழுபல மூலிகைஆய் சித்தர்கட்கும் அடியேன்
 வேதிமுதல் கலைநூல்கள் விரித்தார்க்கும் அடியேன்
 விண்ணோடு மண்ணளந்த வித்தகார்க்கும் அடியேன்;
 மூதறிவால் கட்டடநூல் மொழிந்தார்க்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 26

கம்பனைமுன் பதிவேங்க டாசலற்கும் அடியேன்
 காதலுடன் பின்பதித்தோர் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 அம்புவியில் அதற்குரைசெய் அனைவார்க்கும் அடியேன்
 அதற்கென்றே உயிர்வாழ்ந்த ரசிகமணிக்கு அடியேன்

செம்புலவன் மோ.வே.கோ. திருவடிக்கும் அடியேன்
 செய்குதம்பிப் பாவலனாம் செழும்புலவற்கு அடியேன்
 மொயம்புநிறை செங்கல்வ ராயனுக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தான் சரணே! 27

வழுத்துமென்தாய் உயர்நாச்சி யம்மையார்க்கு அடியேன்
 மதித்தந்தை திருசாமி நாதற்கும் அடியேன்
 எழுத்தறிவு நல்கரங்க வாத்தியார்க்கும் அடியேன்
 இலக்கியஞ்சொல் சிதம்பரப்பேர் ஏந்தலுக்கும் அடியேன்
 பழுத்ததமிழ் நிறைசேதுப் பிள்ளைக்கும் அடியேன்
 பலவழியில் ஊக்குவித்த ராஜாஜிக்கு அடியேன்
 முழுத்தகுதித் "குருதேவர்" தெ.பொ.மீக்கு அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தான் சரணே! 28

பனையோலை எழுதிநூல் படித்தோர்கட் கடியேன்;
 பழுதிலவை அச்சிட்டுப் பரப்பினார்க்கும் அடியேன்;
 பிணையவற்றை ஒதுவித்த பெரியோர்க்கும் அடியேன்
 பெருநூல்கள் காத்தவற்றைப் பேணினார்க்கும் அடியேன்
 கனைகடலும் கடந்துதமிழ் காட்டினார்க்கும் அடியேன்
 காலமெலாம் தமிழ்ப் பணியே கருதினார்க்கும் அடியேன்
 முனைநூல்கள் படனம்செய் மொயம்பினார்க்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தான் சரணே! 29

தொன்றுதொடு தமிழ்மரபைக் காப்பார்கட் கடியேன்;
 துயர்அகலத் தமிழமுதம் ஊட்டுவார்கட் கடியேன்
 என்றுமுன தென்தமிழ்த்தாய்க் கெழில்முடியைச் சூட்டும்
 எந்தைபிரான் கம்பன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 நின்றுவளர் கம்பன் அற நிலைகாப்பார்க் கடியேன்
 நெடியதமிழ்த் தாய்க்கோயில் புரப்பார்கட் கடியேன்
 முன்றுளிர்க்கும் இடுக்கணவை முறிப்பார்கட் கடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தான் சரணே! 30

திருத்தோனோக்கம் [அரங்க சீனிவாசன்]

திருக்குறள் படைத்தது
சொலச்சொல இனித்தது
திரட்டமிழ் தமொப்பது

-ஒரு நாலு

திறப்பயன் விரிப்பது
தனித்தியல் நலத்தது
சிவத்தையும் எதிர்த்தது

-புதிதாகப்

பொருட்கியல் வகுத்தது
அகத்தினை செழித்தது
புறத்தினை தழைத்தது

-நவில்தோறும்

புதுச்சுவை கொடுப்பது
மதிக்குண வளித்தயல்
புலத்தவர் வியப்பது

-பரிபாடல்

விருத்தம கவற்கவி
கவித்துறை எனப்பல
விதப்படு வளத்தது

-மொழியாவும்

வியக்கஎண் வகைச்சுவை
நலத்தினை வளர்த்தது
விரித்துரை செயச்செய

-உணர்வூறி

இருட்கொரு விளக்கென
அகத்தியம் முதற்பல
இலக்கணம் அடுத்தது

-வழுவாத

இசைத்தமிழ் இயற்றமிழ்
நடத்தமிழ் எனத்திகழ்
எழிற்றமிழ் எனக்கொரு

-துணையாமே

முள்ளைமொழி அத்தனைக்கும்
 மூத்ததுவாய், மூதுலகிற்
 பின்னைவரும் மொழிகளுக்கும்
 பெரும்புதுமை பயப்பதுவாய்,
 தன்னைநிகர் மொழியில்லாத்
 தகைசான்ற தண்தமிழாம்
 அன்னையவள் வாழ்களென
 ஆடாமோ தோனோக்கம்

சீலத்துக்(கு) அரண்ஆகிச்,
 சீரியர்கள் மனங்களுக்கோர்
 பாலத்தை அமைத்தருளிப்,
 பயனாலும் சுவையாலும்
 காலத்தை வென்றுநிற்கும்
 கனித்தமிழ்த்தாய் வாழ்களென
 ஆலித்துப் பண்பாடி
 ஆடாமோ தோனோக்கம்!

ஐந்தருவிக் குற்றாலத்(து)
 ஆர்கின்ற அழகள்ளிச்,
 சந்தனமும் தென்காலும்
 தரும்மதுர மணம்அனைந்து,
 கொந்தணவும் பொதியநெடுங்
 குன்றில்விளை யாடிவரும்
 அந்தமிழ்த்தாய் வாழ்களென
 ஆடாமோ தோனோக்கம்!

எண்ணிற்குச் சுவையூட்டும்
 இயலும்,எண் ணொடுசெவிகள்
 பண்ணிற்கு மயங்கிவிடப்
 பயிலிசையும், அவற்றுடனே
 கண்ணிற்கும் விருந்தாகும்
 கவின்கூத்தும் எனமூன்றாய்
 அண்ணிக்கும் தமிழ்த்திறம்கற்(று)
 ஆடாமோ தோனோக்கம்!

அகவுணர்வை வளர்ப்பதனால்
 அன்னையாய், அறிஞர்எனும்
 தகவினையே தருவதனால்
 தந்தையாய்ச், சுவைப்பார்க்குப்

பகரிய பேரின்பம்

பயப்பதனால் ஆசான்ஆம்
துகள்இல்தமிழ் வாழ்களனத்
தோனோக்கம் ஆடாமோ!

வேங்கடமால் வரைமகுடம்
மிலைந்து, திருக் குமரிமகள்
தேங்கமலக் கால்வருடச்,
செழுங்கடல்கள் ஓர்இரண்டும்
பாங்கர்அலைக் கைக்கவரி
பணிமாறப், பைந்தமிழ்த்தாய்
ஆங்கமரும் கொலுப்பாடி
ஆடாமோ தோனோக்கம்!

எல்லையிலாப் பரம்பொருள்தான்
எதிர்வந்து, "வீட்டின்பம்
ஒல்லைபெறு" கெனின், "தமிழ்அங்
குண்டுகொலோ?" எனவினவி,
"இல்லை" எனில், "அதுவேண்டா"
எனவெறுக்கச் சுவையயக்கும்
தொல்லைமொழித் திறம்பாடித்
தோனோக்கம் ஆடாமோ!

புறப்பாட்டு வயவருக்குப்
போர்ப்பாட்டு முரசாகத்,
திறப்பாட்டாம் அகப்பாட்டுச்
சிந்தனையில் தேன்சுரக்கக்,
குறட்பாட்டு மெய்ப்பாட்டைக்
கொண்டுதரத், தமிழ்த்தாயின்
அறப்பாட்டுப் புகழ்பாடி
ஆடாமோ தோனோக்கம்!

அடிகள்அணி சிலம்பென்னும்
அணிகலனே அம்புவியோர்
முடிகள்அணி மகுடமாய்
முத்திறத்தின் ஒளிவிரிக்க,
வடி-கள்எனச் சுவையயக்கும்
வண்தமிழ்த்தாய் புகழ்பாடித்-
தொடிகள்அணி கைம்மடவீர்!
தோனோக்கம் ஆடாமோ!

மனம்எனும்ஓர் களிவண்டு
வட்டமிடக், கற்பனையாம்
இனியமதுப் பெருக்கெடுக்க,
எழிற்கம்பன் காவியமாம்
தனிநறும்பூ மலர்ந்(து),அறமாம்
தண்மணமே வீசுதமிழ்ச்
சுனையினிலே குடைந்தாடித்
தோணோக்கம் ஆடாமோ!

'அமிழ்தமிழ்'தென்(று) அள்ளுற
அடுக்கிடரைத் திடும்போது,
'தமிழ்தமிழ்'என்(று) ஒலிப்பதனால்
தான்மட்டோ! பயனாலும்
இமையவர்தம் அமிழ்தத்துக்(கு)
இணையாகும் எங்குள்தமிழ்க்
குமரியவள் சீர்பாடிக்
குனியாமோ தோணோக்கம்!

சாரமுறச் சுவைப்பவருக்(கு)
அமரநிலை தருவதனால்,
தாரணியில் நரைமுப்புச்
சாக்காடு தடுப்பதனால்,
சோர்வுகெட எண்ணிடினும்
சுரந்தின்பம் ஊறுவதால்,
ஆரமுதே நம்தமிழ்என்(று)
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

சுந்தரர்தம் சொற்றமிழ்க்குச்
சொக்கிநின்ற முக்கண்எம்மான்
மைந்தர்களை ஈடாக
வைத்தபுகழ்த் திறம்வியந்து,
சிந்தையினும் வாயினிலும்-நாவினிலும்
செழுமதுரத் தேன்ஊற
அந்தமிழ்த்தாய் சீர்பாடி
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

பெருங்குருகு பறந்தாலும்,
பெருநாரை பிரிந்தாலும்,
இருங்களரி யாவிரைதான்
இற்றுதிர்ந்து போனாலும்,-

ஒருங்கழுது புலம்பாமல்-

உயர் தமிழ்த்தாய்க்(கு) இலக்கியமாம்
அருங்கலங்கள் புதுவதணிந்(து)-புதுக்கிந்தம்
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

துடிமருங்குல் துவண்டொசியத்,
தோளோடு தோள்தழுவ,
அடிபெயர்ந்தே, அங்கையுடன்
அங்கைகுவிந் தொலியெழுப்ப,
"வடிநறுங்கள் அனையதமிழ்
வாழ்க" என வட்டமிட்டுத்,
தொடியொடும்பல் கலன்ஒளிரத்,
தோணோக்கம் ஆடாமோ!

தருவளர்தென் மலையிழிந்து,
சங்கத்தின் அணைதேங்கி,
இருள்தெறுவள் ஞவன்கம்பன்
எனும்கால்கள் வழியோடிப்,
பொருவரிய கம்பன்அடிப்
பொடிமனத்துப் பாய்ந்ததமிழ்
அருவியிசை திசைபரவ
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

(பிரபஞ்ச சுத்தி: அதாவது சேதன-அசேதனங்களை நீக்கி வேறா
தல்.) ஒருவர் தோளை ஒருவர் தொட்டுக் கொண்டோ, பார்த்துக்
கொண்டோ, விளையாடுவதான மகளிர் விளையாட்டில் பாடுவ
தாக அமைத்துக் கூறுதல்.

திருப்பல்லாண்டு

[விசாகன்]

1. பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லா யிரத்தாண்டு
பல்கோடி நூறாயிரம்
சொல்லாண்ட செந்தேன் தமிழ்த்தாயே நின்
சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு.
2. உறவேமோடும் நின்னோடும் ஒழிவின்றி யாயிரம் பல்லாண்டு
நறவேகமமும் செழும்பொதிகை நங்காய் தமிழே பல்லாண்டு
கறவைசுரக்கும் தீம்பாலாம் கம்பன் கவியும் பல்லாண்டு
திறமில்வுலகுக் கருள்தெய்வத் திருவள் ஞவனும் பல்லாண்டே
3. ஏழேழ்பிறப்பும் மெய்யடியோம் நாங்கள், எங்கள் குழாம்புகுந்து
வாழ்ப்புண்ணியஞ் செய்துரேல் வந்திங் கள்ளை அருள்கொண்மின்
பீழைப்பட்டு நின்றீரேல் அணுககில்லீர் எம் பெருங் குழுவில்
ஊழைவென்ற தமிழ்த்தாய்க்கே உவந்து பல்லாண்டு கூறுதுமே.
4. வையப்பெருக்கில் எதிரேறி வானோர்க்கிறையை வசமாக்கும்
தையலெங்கள் தமிழ்தாயின் தளிர்மெல் லடிகள் சரணமென
உய்யமுள்ளம் உடையீரே உவந்திங் கெய்திக் கூடுமினோ
வையநிறைந்த வடிவணங்கை வாழ்த்திப் பல்லாண் டிசையுமினோ.
5. மூலமுடிவும் கண்டறியா முதன்மைத் தேவி மொழிக்கரசி
ஏலக்குழலி யெம்மள்ளை இயலாய் இசையாய் நாடகமாய்க்
காலக்கணக்கிற் கப்பாலாய்க் கனியுந் தாயின் புகழ்பேசிப்
பாலைப்பழிக்குங் கவிதையினால் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாடுதுமே.
6. மூத்துக்கடந்த முன்னோர்கள் தொடங்கி மூவேழ் தலைமுறையும்
சீர்த்தமனத்தால் அடித்தொண்டு செய்வேம், காரைக் குடிநகரில்
ஆத்திவேம்பு பனைகுடி அருளைப் புரியும் தமிழ்த்தாயை
பார்த்துமகிழ்ந்து பல்லாண்டு பல்லா யிரத்தாண்டோ துவமே.
7. சிலம்புகுலங்குஞ் சேடியும் சிற்றிடை பொலியு மேகலையும்
வலம்புரிச்சங் கினிவியன்ற வளைகள் பொலியுந் திருக்கரமும்
பொலம்பூவாடை பெணக்கம்பன் புகழ்சேர் நாலும் பொலிகின்ற
நலஞ்சேர் தெய்வ நங்கைக்கு நாளும் பல்லாண்டு நவிலுதுமே.

8. கூடலிற் செஞ்சடை வானவனும் குமரவேளும் பொலிந்துநின்றன்
பாடலிற்றினைத்துப் பண்ணியைந்த பனுவ வியற்றிக் களிப்பெய்த
ஆடகப்பொற் பலகையிட்ட அரியா தனத்தில் அரசோச்சும்
ஈடிணையில்லாத் தேவியுனக் கியைந்து பல்லாண்டு கூறுதுமே.
9. அரவைச்சுருட்டித் தோளிலிட்டும் அரவிந்தையைத் தன்மார்பணைத்தும்
விரவும்மறைகள் விதிர்விதிர்க்க விண்ணோ ரறியாச் சேவடிகள்
தரையிற்றோய்ந்து மெலிவெய்தத் தண்ணந் துழுவோள் ஓடிவரப்
பரவிமுள்ளே நடந்ததமிழ்ப் பாவைக்குப் பல்லாண்டு பல்லாண்டே.
10. கொடுத்த தெய்வத் தீம்பாடற் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யினிற்குற்றம்
தொடுத்த செந்நாப் புலவனது சிந்தை யமர்ந்து துண்டமதி
அடுத்த சடையானெதிர், வழக்கை யாடி வெல்லும் அமுதமெனும்
மடுத்த செந்நாத் தேன்மணக்கும் மங்கைக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
11. கோடுயர் விந்த மடக்கும் குறுமுனி செவிலித் தாயாக
நீடிய நின்றன் மதலையர்யாம் நினைப்பில் வாக்கில் நிலைநின்று
பீடுறும் கொங்கைகள் பொழிபாலாம் கம்பன் கவியும் பிறங்குதெய்வப்
பாடுறு குறளும் பருகிநிதம் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாடுதுமே.
12. வில்லாண்ட மூவர் மூவேந்தர் விரும்பும் விழுப்பொருளைச்
சொல்லாண்ட இன்பச் சுடர்க்கொடியை மதுரைக்கவிவாணனென்னும்
மல்லாண்ட விசாகன் துரைசாமி மகிழ்ந்துரைத்த தீஞ்சொற்
பல்லாண்டு பாடலைப் பாடிப் பரவுதும் பல்லாண்டு பல்லாண்டே.

தமிழ்த்தாய் கண்ணி

[கம்பன் அடிப்பொடி]

கம்பன் பணிசெய்யக் கைகாட்டி விட்டுவிட்டாய்
இன்ப நிலைபெற்றேன் எங்கள் தமிழ்த்தாயே!

கம்பன் கவியமுதைக் காசினியெல் லாம்பரப்பும்
செம்பொற் பணியாற் திகழ்வேன் தமிழ்த்தாயே!

வள்ளுவனைப் போற்றிநிதம் வாழும் நெறிமுறையால்
தெள்ளு தமிழ்செழிக்கச் செய்வேன் தமிழ்த்தாயே!

கள்ளோடு பொய்குதைக் கட்டறுத்து இவ்வுலகில்
வள்ளுவத்தை முற்கொண்டு வாழ்வேன் தமிழ்த்தாயே!

கத்தர்த் துணியுடுத்துக் காந்திவழி வாழ்ந்திடவே
நித்தம் முயன்றிடுவேன் நேயத் தமிழ்த்தாயே!

ஊரெல்லாம் நம்மூர் உலகவரெல் லாம்உற்றார்
யாரும் பகையில்லை என்பேன் தமிழ்த்தாயே!

வேறாம் சமயமெலாம் மேலோங்கி நிற்குமந்த
மாறாப் பொருள்வணங்கி வாழ்வென் தமிழ்த்தாயே!

கீழென்றும் மேலென்றும் கேடாய் முளைத்தபெரும்
பாழான புன்னெறியைப் பாரேன் தமிழ்த்தாயே!

எல்லோரும் இன்புற் றிருப்பதற்காய் எஞ்ஞான்றும்
நல்லோர்கள் கூட்டம் நயப்பேன் தமிழ்த்தாயே!

அன்போ டறம்பேணி ஆன்றோர் அடிபரவி
இன்போ டிருப்பேன் எழிலார் தமிழ்த்தாயே!

தெய்வந் தனைநம்பிச் செந்நெறியில் நின்றதினம்
மெய்வருந்தி வாழ்ந்திடுவேன் மேன்மைத் தமிழ்த்தாயே!

ஆழ்ந்துயர்குழந் தாலும் அறத்திற் பிறழாமல்
வாழ்வாங்கு வைபகத்தில் வாழ்வம் தமிழ்த்தாயே!

மெய்த்திருவே.வந்தாலும் வெந்துயரே நேர்ந்தாலும்
ஒத்திருக்கும் உள்ளம் உதவாய் தமிழ்த்தாயே!

சித்தம் கலங்காமல் செம்மைநெறி நீங்காமல்
பத்தியுடன் வாழ்ந்திருக்கப் பாராய் தமிழ்த்தாயே!

உன்னைப் பணிந்தேத்தி உன்பணிக்கே ஆட்பட்டேன்
என்ன குறையுமில்வேன் இன்பத் தமிழ்த்தாயே!

முன்னை மொழிக்கெல்லாம் மூத்தவளே! ஆனாலும்
கன்னிநிலை மாறாய் கடவுள் தமிழ்த்தாயே!

கல்முளைத்த காலத்தே காற்றோ டுடன்பிறந்த
தொல்லை மொழியாய்ச் சுடர்வாய் தமிழ்த்தாயே!

பனித்தமலை தோன்றுமுனம் பாருலகில் தோன்றி
இனித்தமொழி என்னும்பேர் ஏற்றாய் தமிழ்த்தாயே!

பன்னுமொழி பற்பலவை பாரில் படைத்துநீ
முன்னைப் பரம்பொருள்போல் மூவாய் தமிழ்த்தாயே!

பாருலகில் உள்ள பழைய மொழிக்கெல்லாம்
வேரெனவே நிற்பாய் விளங்கும் தமிழ்த்தாயே!

எத்தனை யான்பிறவி எய்திடினும் எப்பிறப்பும்
முத்தமிழ்தேர் பேறருள்வாய் மொய்ம்பார் தமிழ்த்தாயே!

யாரும் பகையிலை என்றிடில் இவ்வுலகில்
போரிலை என்றாம் புனிதத் தமிழ்த்தாயே!

காசினியில் ஒப்பிலாக் காந்தினும் மாபெரியோன்
பேசுபுகழ் மாட்சிதனைப் பெற்றாய் தமிழ்த்தாயே!

ஒலியாய் வரியாய் மொழியாய் உயர்வாய்
கலையாய் மணமாய்க் கனிவாய் தமிழ்த்தாயே!

எண்ணாய் எழுத்தாய் இலக்கம் அவற்றுடன்
பண்ணாய் நடமாய்ப் படர்வாய் தமிழ்த்தாயே!

தென்றல்வினை யாடுமலை தென்பொதியம் தந்தமொழி
கன்றுபல ஈன்றவள்தான் கன்னித் தமிழ்மொழியே!

மூன்றுகவ டாக முளைத்தெழுந்து பூவுலகில்
தேன்றுளர்க்கம் பாமலர்க்கும் தெய்வத் தமிழ்த்தாயே!

ஆதிமுதல் ஆசான் அகத்தியனும் காதலுடன்
ஒதியுயர் கீர்த்தியினால் ஒங்கும் தமிழ்த்தாயே!

ஆதிக்கும் மூத்த அநாதிஎன ஆனாலும்
ஒதுகன்னி யாக ஒளிர்வாய் தமிழ்த்தாயே!

எண்ணுவது நிற்புகழை ஏத்துவது நின்கழலை
பண்ணுவது நிற்புகை பண்ணார் தமிழ்த்தாயே!

மானே, குயிலே, மயிலே, மலைதந்த
தேனே, தெளிபாகே செய்ய தமிழ்த்தாயே!

பாட்டும் தொகையும் பதினெட்டாய் ஆனவற்றைக்
கேட்டுச் சுவைத்துக் கிளர்வேன் தமிழ்த்தாயே!

சேரஇளங் கோசெய் சிலப்பநி காரமெனும்
சாரமிகு நூலால் தழைத்தாய் தமிழ்த்தாயே!

ஆழ்வார்கள் வார்த்த அருமைத் தமிழாலே
ஊழிதோ றூழி உலவாய் தமிழ்த்தாயே!

மூவர் திருமுறையால் முக்காலும் இவ்வுலகில்
தேவர் மொழியாய்த் திகழ்வாய் தமிழ்த்தாயே!

வேண்டாத சிலநூலை வேண்டாமென் றேயொதுக்கிப்
பூண்டோடே போக்கினையோ பொன்னார் தமிழ்த்தாயே!

எந்தைமிரான் கம்பன் எழிற்காப் பியமென்னும்
சிந்தைகவர் நன்முடியார் தேவி தமிழ்த்தாயே!

முக்கோண நன்னிலத்தில் முற்றா இளமையுடன்
திக்கோடி முட்டுபுகழ்த் தெய்வம் தமிழ்த்தாயே!

எல்லாரும் வாழ்ந்திங் கிருப்பீர் எனவாழ்த்தும்
நல்லாளாய் ஒங்குபுகழ் நங்கை தமிழ்த்தாயே!

அறம்பொருள் இன்பம்வீ டடைதலே நூலால்
உறும்பயன் என்னும் ஒருத்தி தமிழ்த்தாயே!

எத்திக்கும் கீர்த்தி எழில்மணக்க விறற்றிக்கும்
தித்திக்கும் பேரின்பத் தேனே தமிழ்த்தாயே!

பார்க்குமிடம் எங்கும் பரந்து புகழ்மணக்கும்
சீர்த்திமிகும் தொன்மொழிநீ தெய்வத் தமிழ்த்தாயே!

ஒப்பேது மில்லா துயர்ந்துவளர் நிற்புகழைச்
செப்ப வழியறியேன், சேயேன், தமிழ்த்தாயே!

சொல்லில் அடங்காச் சுவையமுதைத் துய்ப்பதுவே
அல்லால்உன் சீரளக்க ஆற்றேன் தமிழ்த்தாயே!

என்னை யறிந்தும் எனதுபணி தானறிந்தும்
இன்னும் அருளாத தேனோ தமிழ்த்தாயே!

சிந்தையறி வாய்என் திருப்பணியும் நன்கறிவாய்
இந்தவிதம் யானேங்கல் ஏனோ தமிழ்த்தாயே!

பாடிப் பரவியுனைப் பாராட்டி வாழ்வதற்கே
தேடிச் சரணடைந்தேன் செய்ய தமிழ்த்தாயே!

எவ்வெவரும் நம்மவரென் றெண்ணி மகிழ்ந்துலகில்
உய்வதற்கு நீயருள்வாய் ஒங்கு தமிழ்த்தாயே!

நாயேன் எனக்கிங்கே நற்றுணைவே றில்லைஎனத்
தாயே, சரணென்று தாழ்ந்தேன் தமிழ்த்தாயே!

அன்பால் நிறையும் அறிவிலேன் என்றாலும்
நின்பால் அடைக்கலமாய் நின்றேன் தமிழ்த்தாயே!

கல்விநல மில்லேன் கணக்கறியேன் ஆனாலும்
செல்விநின்தான் பற்றுமொரு சேயன் தமிழ்த்தாயே!

சேயன், அணியன்; திருத்தாள் முடிசூடி
நேயன் உனதடிக்கீழ் நிற்பென் தமிழ்த்தாயே!

மால்காட்டி என்னை மயங்கிவிழச் செய்யாதுன்
கால்காட்டி வாழ்விப்பாய் கன்னித் தமிழ்த்தாயே!

உம்பெருமை தன்னை உலகறிய என்செய்தேன்
கம்பன் அடிப்பொடியேன் கன்னித் தமிழ்த்தாயே!

தேன்காண மாட்டாத தீஞ்சுவையை நின்னிடத்தே
யான்காண மாட்டுவனோ எங்கள் தமிழ்த்தாயே!

நின்னைத்தொழுது நினதருளுக் கேங்கிநிற்கும்
என்னைக் கடைத்தேற்றாய் இன்பத் தமிழ்த்தாயே!

பொன்னார் மணிக்கமலப் பூப்போலுன் சேவடிக்கே
என்னையா ளாக்கி இருந்தேன் தமிழ்த்தாயே!

நின்னை முழுதறியேன் நிற்பெருமை தானறியேன்
என்னில் எளித்கடையன் யாரோ தமிழ்த்தாயே!

உன்னை யறிந்தே உனக்கடியர் ஆனவர்கள்
என்னையாட் கொள்ள இருப்பேன் தமிழ்த்தாயே!

மடிமை யதனை மறந்துவிட் டென்னை
அடிமை கொளல்நிற் கரிதோ தமிழ்த்தாயே!

ஒலியில் நடந்து, வரியில் இருந்தாய்,
மலையில் பிறந்த மலிலே தமிழ்த்தாயே!

எத்தனையான் குற்றம் இயற்றினனும் எண்ணாமல்
அத்தனையும் நீபொறுத் தாள்வாய் தமிழ்த்தாயே!

எங்கெங்கே நோக்கிடினும் எத்துறையை ஆய்ந்திடினும்
அங்கெங்கே நின்னருமை ஆகும் தமிழ்த்தாயே!

என்னதான் குற்றம் எளியனேன் செய்திடினும்,
அன்னவை தாம்பொறுப்பாய் ஆத்தா தமிழ்த்தாயே!

அல்லும் பகலும் அனவரத முந்துதிப்பேன்
எல்லையிலா நின்புகழை எம்மோய் தமிழ்த்தாயே!

தன்னை யறியேன்; தமிழறியேன் என்றாலும்
என்னையறி யாயோ, இனித்த தமிழ்த்தாயே!

ஒன்றாய், ஒருமூன்றாய், ஒதுகலை பற்பலவாய்,
நின்றாய் நிலையாய்; நிமிரும் தமிழ்த்தாயே!

என்கொண்ட நற்கீர்த்தி எட்டுத் திசைபரவும்
கண்கண்ட தெய்வம் கவினார் தமிழ்த்தாயே!

தெய்வம் தனையுணர்த்திச் சிந்தை தெளிவிக்கும்
தெய்வம் மொழியரசாம் தேவி தமிழ்த்தாயே!

எந்தம் மனத்தின் இருளகல இன்பஒளி
வந்து சுரந்தாய்நீ வாழி தமிழ்த்தாயே!

எத்துணைதான் துன்பம் எனக்குவந் துற்றாலும்,
அத்துணையும் நீக்கி அருள்வாய் தமிழ்த்தாயே!

ஆடுவதும் ஆனந்த மாக நினைதுபுகழ்
பாடுவதும் என்றன் பணியாம் தமிழ்த்தாயே!

தமிழ்த்தாய் அடிமுடி விளக்கம் [அரங்க சீனிவாசன்]

திருவடிகள்

அறப்பொருளின் வடிவென்ன, அருளுண் டாக
அரும்பொருளைக் காட்டுகின்ற ஆடி யென்னப்,
புறப்பொருளும் அகப்பொருளும் ஆம்இ ரண்டு
புதுப்பொருளும் உருவெடுத்துப், "புவனம் வாழத்
திறப்பொருளைத் தருவதுஇவை காண்மின்! வந்து
சேர்மின்!" என அழைப்பதுபோற் சிலம்பு கொஞ்சம்-
சிறப்பொருங்கு படைத்ததமிழ்த் தாயின் கஞ்சச்
செழுமலர்மேற் சிறடிஎன் சென்னிப் பூவே!

திருவடித் திருவிரல்கள்

வளக்கலைகள் கொஞ்சுதமிழ்த் தாயின் கஞ்ச
மலரடிச்செந் நகம்பொலியும் விரல்கள் பத்தும்,
விளக்கமொடு சுருக்கம்முத லான நன்னூல்
விரிக்கும்அழ கொருபத்தும், விழிகள் காண
அளக்கரிய அணியெனும்செம் மகுடம் சூடி,
அடிமலருக்கு இதழாக அலர்ந்த தென்ன
உளக்கமலம் விரிய, ஒளி பெருக, இன்பம்
ஊற்றெடுக்க, ஆதுரம்இங் குதவும் அம்மா!

திருமருங்குல்

பாவிகமே நூலாக உத்தி என்னும்
பருமணிமுப் பத்திரண்டும் பயிலக் கோத்த
காவியமே என, நாலெண் கோவை யான
கனகவிரி சிகைசூழ்ந்து கதிர்வி ரிக்க-
நாவியல்செந் தமிழ்த்தாய்தன் மருங்குல் சுற்றும்
நன்னிலவுத் துகில்கண்ட நாட்டம், இங்கோர்
ஒவியமே எனஇமைக்க மறக்கு மாலோ!
உள்ளத்துப் பேருவகை உதிக்கு மாலோ!

திரு உத்தரியம்

குற்றாலத் தருவியென வருபொ ருந்தம்
குதித்தோடி உடல்விரிவு கொண்ட தென்ன,
வற்றாத புகழ்த்தமிழ்த்தாய் இடத்தோள் நின்றும்
வார்த்து, -மணி மாலையாய் வயங்கித் தோன்ற
முற்றாத இளமார்பின் இடும்ஏ காச
முன்றானை நிலவொளியில் மூழ்கும் பேறு
பெற்றாரே பேரின்பம் பெற்றார்; பெற்றார்.
பிறந்ததனாற் பெறும்பேறு பெற்றார். அம்மா!

திருக்கைகள்

ஒருகையிற் புத்தகந்தான் அறம்பா ராட்ட,
ஒருகையிற் படிகமணி பொருளை நாட்டத்,
தருகையுறும் ஒருகையாழ் இன்பம் மீட்டத்,
தனிக்கையில் ஏந்துகடர் வீட்டைக் காட்ட,
அருள்கைவரப் பெறும்நூலின் பயனாம் நான்கும்
அறிவுறுத்தும் செந்தமிழாம் அன்புத் தாயின்
குருகைஅணி கைந்நான்கும் கண்டார் நெஞ்சம்,
குன்றாத சுவைக்கடலிற் குளிக்கும் அம்மா!

திருக்கைத் திருவிரல்கள்

பாவண்ணம் முதலான ஒருநா லைந்து
பயன்வண்ணம், எழில்பெறநாற் பகுதி யாகி-
மாவண்ணத் திதழாகி மலர்ந்த தென்னப்
பூவண்ணச் செழும்பவளக் கொடிப டர்ந்த
பொன்வண்ணக் கொழுந்தென்னப் பொலிவு காட்டும்
நாவண்ணத் தமிழ்த்தாய்-கை விரல்கள் கண்டார்
நாட்டங்கள், வேறொன்றை நயக்கி லாவே!

திருக்கழுத்து

அலகில்வளம் பயில்காரை குடியிற் கம்பன்
அறநிலையின் கோயிலிலே அருட்செங் கோல்கொண்டு,
உலகமிசை அடிமலர்ஓர் மலர்க் மக்க
உவந்திருக்கும் ஒருதமிழ்த்தாய் ஒளிக்க முத்தில்
இலகுசரப் பணி, பணில வடமும் முத்தின்
இயல்கண்ட சரமும் அலங் கெழிலைக் கண்டார்,
விலகிஅயல் செல்லாத விழியர் ஆகி
மெய்புளகம் எழஅருளில் மிதப்பர் அம்மா!

திருவாய்

நெஞ்சின்அறச் செம்மையினை இதழ்கள் ஏந்த,
நெடுங்கொற்கை முத்தொளிநீள் முறுவ லாகச்,
செஞ்சொல்வள முறுகம்ப நாடன் பாவில்
தேங்குபுதுச் சுவையனைத்தும் செறிந்து பொங்கக்,
கொஞ்சுகுழல் யாழ்மல்கும் மழலை இன்பம்
கொப்பளிக்கும் தமிழ்த்தாயின் கோலச் செவ்வாய்க்
கஞ்சமலர் கண்டவிழி, களிவண் டாகிக்
கவின்அழகுத் தேன்உண்டு களிக்கு மாலோ!

திருநாசி

உளையஇரு விற்களிடும் கணைகள் தம்முள்
உடற்றாமல் ஒருதடையை உறுவித் தென்ன-
வளைபுருவ வில்லிடும்கண் அம்பி னூடே
வயங்கிநிமிர் வண்தமிழ்த்தாய் மாசில்-நாசி,
இளையபிறை நுதலின்எழில் இடம்பெ றாமல்
எழிற்கஞ்ச மலர்க்குஇழிந்த தென்ன வார்ந்தே,
அளையும்அடி யேன்விழிகள் இரண்டி னுக்கும்
அருவிருந்தாய்ப் பரவசமே ஆக்கு மாலோ!

திருக்காது

“செல்வளரும் மயிலைவரும் குறளின் ஆசான்
செல்வத்துட் செல்வம்எனச் சிறப்புச் செய்தான்
சொல்வளரும் எனக்குநிகர் ஏதிங்” கென்றே
சுவைவளரும் கேள்விஎனும் தொலையாச் செல்வம்,
எல்வளரும் இருதோடாய் ஊச லாடும்-
எங்கள்தமிழ்த் திருத்தாயின் இரண்டு காதும்
அல்வளரும் நெஞ்சத்தில் ஒளியை ஏற்றி,
அருள்வளர அமரநிலை ஆக்கும் அம்மா!

திருவிழிகள்

கம்பர்பிரான் காப்பியத்தின் விரிவை அள்ளிக்,
காகுத்தன் திருவுளத்துக் கருணை ஊறி,
அம்பொதியச் சந்தனத்தின் தண்மை கூர,
அறம்மதிக்கும் திருக்குறள்ஆ ரமுதம் பொங்க,
விம்பமதி முகத்தமிழ்த்தாய் அடியார் தங்கள்
மேல்வைக்கும் கஞ்சமலர் விழிகள், -அந்தோ!
வெம்பவநோய் பறந்தோட அமரர் வாழ்வும்
வேண்டாத பெருமிதத்தை விளைக்கு மாலோ!

திருப்புகுவம்

“சேலெழுதிக், குமிழ்எழுதி ஆம்பற் பூவின்
செயலெழுதித் தீர்ந்ததிரு வதனம் என்னும்
பாலெழுதிங் களைக்கண்டாற், புன்கண் ணேறு
படும்” என்றே இயற்கைமகள், பழுது றாமல்
மேல்எழுதி யவைபோலும் புருவக் கோட்டம்,
விழிஅப்பாற் போகாமல் விலக்கும் என்றால்,
தால்எழுதீர்த் தமிழ்த்தாயின் அழகை எல்லாம்
தனிஎழுத அடியேற்குத் தகுதி உண்டோ?

திருதுதல்

“ஊழிவளர் பலமொழிக்கும் முதல்வி என்றும்,
உலகமெலாம் அறம்வளர்க்கும் ஒருதாய் என்றும்,
ஆழிநெடும் புவிஅறிக” எனஇ யற்கை
அன்னைஇடும் இலச்சினையே ஆகும் என்ன-
ஏழிசையின் பயன்வழங்கும் செந்த மிழ்த்தாய்
எழில்விளங்கும் திருதுதலில் இலகத் தீட்டும்
வாழிநறுந் திலகம்அன்றோ, அடியேன் நெஞ்ச
மலர்விரிக்கும் பெருஞ்சுடராய் மலர்ந்த தம்மா!

திருமுகம்

எண்ணெழுத்து விழிவண்டாய்ச் சுழலக், கேள்வி
எனும்குழைகள் இருமருங்கும் இலகி யாடப்,
பண்ணமுதம் ஊறியவாய் ஆம்பல் பூக்கப்,
பனிமுறுவல் எனும்தரள பந்தி பொங்க,-
ஒண்ணுதலின் எழில்அடங்காது ஒழுகிற் றென்ன
ஒருசிறுசண் பகம்மலர ஒளிரும் கஞ்ச
வண்ணமலர் ஒன்றுண்டேல், எம்தமிழ்த்தாய்
மலர்முகத்தை ஒக்கும்என வழுத்த லாமே!

திருமருடம்

பொதுமையுறப் பெருகியகற் பனையின் ஊற்றுப்
பொங்கிஒரு புறம்வழிந்து போவ தென்ன-
மதுமலர்கள் வனைந்தகருங் குழல்பின் தாழ
வண்கவைகள் ஒன்பதும்ஓர் வடிவு கொண்ட
புதுமையென நவமணிகள் ஒளிவி ரிக்கப்,
போகாத மனத்தின்இருள் போய்ஒ துங்க,
முதுதமிழின் அன்னைஅணி மருடம் கண்டால்
மூவாத அமரநிலை முகிழ்க்கும், அம்மா!

ஏதேனும் ஆகேனோ?

[கம்பன் அடிப்பொடி]

1. காப்பியத்தின் கட்டளையாய், கவித்துவத்தின் முத்திரையாய்
மாப்பெரிய தத்துவங்கள் மனத்துணர்த்தும் திருவிளக்காய்
கோக்கவிஞர் குலவேந்தாய்க் குலவுமொரு கம்பன்தன்
பாப்புகளையும் கரந்தழுவும் பனையேடாய் ஆகேனோ?
2. வழியறியாக் கடையேற்கும் வழிகாட்டி வாழ்வளித்துப்
பழியறியா நெறிகூட்டிப் பைந்தமிழ்த்தாய் பதமலரில்
வழிதேறல் மாந்தவருள் மாகவிஞன் கம்பன்தன்
எழில்விரல்கள் பிடித்தெழுதும் எழுத்தாணி ஆகேனோ?
3. செம்பதுமத் திருவடியன் தேசமிகு மலர்முகத்தன்
அம்பெரிய தடக்கையன் அகன்றதிரு மணிமார்வன்
வம்புகவைத் தேனொழுகும் வாக்குடையன் கம்பனென்னும்
எம்பெருமான் இருந்தருளும் எழிற்பீடம் ஆகேனோ?
4. வானகத்தில் கொலுவிருக்க மண்ணகத்தில் ஆட்சிசெய
ஞானநிலை பெற்றாய் நான்சிறிதும் வேண்டுகிலேன்;
ஆனபெருங் கவியுலகின் அற்புதனாம் கம்பனவன்
போனகத்தை மகிழ்ந்துண்ணும் பொன்வட்டில் ஆகேனோ?
5. “மண்ணுலகில் வந்தகவி வாணர்களில் மற்றெவரும்
திண்ணமுற இவனைப்போல் திகழ்ஒருவர் இல்லை” எனும்,
விண்ணளவு புகழ்தழுவும் வித்தகனாம் சம்பனெனும்
புண்ணியன்தன் பால்பருகும் பொற்குவளை ஆகேனோ?
6. சந்ததமும் தமிழ்த்தாயின் தவமுணர்த்தும் தனிப்புதல்வன்
எந்தைபிரான் என்னாசான் என் தெய்வம் என்னுடையன்
சிந்தைசெவி தேன்பாய்ச்சும் செழுங்கவிஞன் கம்பனவன்
அந்தமிகு அரைதழுவும் ஆடையென ஆகேனோ?
7. சித்தமெலாம் அன்பரும்பச் செய்கையெலாம் அறம்மலரச்
சத்தியமே மணம்பரப்பத் தமிழ்வளமே நெறிசிறக்க
உத்தமநற் காப்பியத்தை உவந்தளித்த கம்பன்தன்
உத்தரிய மாகுமொரு உயர்பேறன் ஆகேனோ?

எழுத்துலகில் இதற்கு நிகர் இல்லையென அறிஞரெலாம்
வழுத்துபுகழ் இராமகதை மண்ணவர்க்குத் தாளீந்த
விழுத்தமிழின் கவையோடு வீறுமுணர் என்னப்பன்
கழுத்திலொளிர் மணிமாலைக் கடைமணியாய் ஆகேனோ? 8

செய்களெலாம் பொன்விளையும் செழும்பொன்னி வளநாட்டில்
பொய்கயமை இன்மைஎலாம் போயகல அவதரித்து
மெய்வாய்மை உண்மையவை விளக்கியருள் கம்பன்தன்
கையிலொரு குடையாகக் கடையன்பாய் ஆகேனோ? 9

தொல்லையறம் கணித்தளந்தான் சொல்லின் வளம் எடுத்தளந்தான்
எல்லையிநூல் முகந்தளந்தான் எம்மருங்கும் புகழ்நிறைந்தான்
புல்லறிவிற் கடையேற்கும் புகலளித்த கம்பனவன்
மெல்லெனவே துயில்கொள்ளும் மெத்தைஎன ஆகேனோ? 10

வேதமுடன் உபநிடதம் விளங்குபெரும் ஆகமங்கள்
நீதிலற நூல்களுடன் சிறந்த பல காப்பியங்கள்
காதலுடன் சுற்றவற்றின் கரைகண்ட கம்பனவன்
ஆகரித்தே பயன்படுத்தும் அடைப்பையாய் ஆகேனோ? 11

கோக்கவிஞர் எல்லாரும் கும்பிட்டு நிற்கஉயர்
மாக்கவிதை வார்த்துநமை மகிழ்கடலில் ஆழ்த்துகிற,
வாக்குமனம் செய்கைஎலாம் மாண்புநிறை கம்பன்கைப்
பாக்குவெட்டி எனவிளங்கும் பாக்கியனாய் ஆகேனோ? 12

ஆன்பாலும் வரைத்தேனும் அடிக்கரும்பும் முக்கனியும்
வேம்பாக ஆகிடவே வியன்கவிதை வடித்தளிக்கும்
மேம்பாடு மிகவுடைய மெய்ப்புலவன் கம்பனவன்
தான்போடும் வெற்றிலையாம் தவமுடையேன் ஆகேனோ? 13

எட்டுவகை மெய்ப்பாடும் எண்ணுறாம் உளப்பாடும்
சொட்டுபெருங் காப்பியத்தைச் சுவைத்தமிழில் உபகரித்த
பட்டறிவுப் பெட்டகமாம் பாரளந்த கம்பனவன்
சுட்டுவிரல் தொட்டருளும் சுண்ணாம்பாய் ஆகேனோ? 14

உள்ளமெலாம் களிகூர ஒதும்நா தேனூற
அள்ளஅள்ளக் குறையாத அருஞ்சுவையார் கவிகணிறை
பள்ளமெனத் திகழுமொரு பருணிதனாம் கம்பனெனும்
வள்ளலவன் ஏறுபெட்டி வண்டிஎன ஆகேனோ? 15

பண்டிதராய், பாமரராய், பார்த்திபராய், மற்றவராய்
எண்டிசையும் வாழ்வார்கள் எல்லோரும் பாராட்டிக்
கொண்டாடும் க்விசுவத்துக் கோவேந்தாம் கம்பனவன்
வண்டிதனை இழுக்குமொரு மாடாக ஆகேனோ? 16

மால்படிந்த அடிநாயேன் மனத்துயரம் தீர்த்தவனாம்
நூல்தேர்வார் எல்லார்க்கும் நுவலரிய முழக்கோலாய்
நால்வகைசொல் நூற்பயனை நனியளக்கும் கம்பனவன்
கால்தேய்க்கும் பேறுபெறும் கருங்கல்லாய் ஆகேனோ? 17

ஒப்பற்ற பாத்திரங்கள், ஒவ்வொன்றும் நனிசிறக்க
எப்போதும் வாடாத எண்ணற்ற நிகழ்ச்சிகளைத்
தப்பேதும் இல்லாமல் தந்த கவிகம்பன்தன்
மெய்ப்போதாம் பதயுகத்தின் மிதியடியாய் ஆகேனோ? 18

வழுவற்ற அன்பறத்தின் வழிமுற்றும் காட்டிநமைப்
பழுதற்ற நெறிசெலுத்தப் பாருலகில் அவதரித்த
முழுதுற்ற பேரறிவின் மொய்ப்புருவாம் கம்பனவன்
செழுமுற்றம் பெருக்குமொரு திருவலகாய் ஆகேனோ? 19

முந்தையர்கள் அருள்நெறியை முழுதுமனு சரித்துவரும்
பிந்தையர்கள் கடைபிடிக்கப் பெருநெறியை நன்குணர்த்தும்
சந்தநிறை காப்பியத்தைத் தந்தருளும் கம்பனெனும்
எந்தைபிரான் சந்திதியில் ஏதேனும் ஆகேனோ? 20

அடைக்கலப் பத்து

[சம்பன் அடிப்பொடி]

சும்மா கிடந்த அறிவிலிமேல் தூய நிருக்கண் அருள்சார்த்தி
எம்மான் கவிச்சக் கரவர்த்தி என்னும் சம்பன் நிருவடிக்கே
இம்மை வாழ்வை அர்ப்பணிக்கும் இன்பப் பேற்றை எனக்களித்த
அம்மா! இனிய தமிழ்த்தாயே அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 1

ஈராயிரமேல் ஆண்டுமுனம் இலக்கணங்கள் செழித்த புகழ்
பாரா மகிழ்ந்து வியக்கின்றார் பாரில் விளங்கும் அறிஞரெலாம்
ரோய் வளர்ந்த நினைதல்பால் சென்னி நிமிர்ந்து வாழ்கின்றோம்
ஆரா அமுதே! தமிழ்த்தாயே அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 2

சைவம் புத்தம் வைணவமும் சமணம் இஸ்லாம் கிறிஸ்தவமும்
உய்வைச் செப்பும் சமயமெலாம் ஒதும் அறங்கள் அத்தனையும்
கையில் காட்டும் தனிமொழியாய்! காதல் வீர இருவிழியாய்!
ஐயர் ஏத்தும் தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 3

இருளே உலகின் இயற்கைஎன என்னும் புலவர் மனமதனில்
மருளை நீக்கி அனுதினமும் மாண்பே மிளிர ஒளியூட்டும்
தெருளே நிலவும் தனிச்சுடரே! செம்மை அறத்தில் குளித்து வளரும்
அருளே தெய்வத் தமிழ்த்தாயே அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 4

எல்லாம் தன்னில் அடங்கஅவை எல்லாவற்றுள் தானடங்கும்
எல்லை யில்லா முழுமுதல்முன் இருந்தபடியே இருப்பதுடன்
தொல்லை யுலகில் செவிக்கனிகள் சுரக்க அருளும் தெய்வம்நீ
அல்லால் இல்லை தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 5

பாவாய் இனமாய்ப் படர்த்தந்து பண்ணும் இச்சையும் எனமலர்ந்து
மேவும் இன்பக் கனிபலவும் விந்தைச் சுவைகள் சுரந்தருளச்
சாவா மூவாத் தனித்தன்மை தழைக்க இருப்பாய்! தமிழேனை,
'ஆவா' என்பாய்; தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 6

சாதி சமய பேதங்கள் சுற்றும் இல்லா அறிவுலகில்
நீதி அன்போ டறமவையே நெறியாய்ப் பற்றி வாழ்கவென
ஒதி மகிழும் வள்ளுவத்தை உலகுக் களித்த ஒருமொழியே!
ஆதி மகளே! தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 7

துரும்பாம் என்ன இவ்வுலகில் துவண்டு கிடந்த எளியேனை
 விருமப் யாண்டு கொண்டவளே! மேலாம் வாழ்வைத் தந்தவளே!
 கரும்பாய் இனிக்கும் கம்பனருள் கவிதை மாந்திக் களிகொள்ளும்
 அரும்பே றளித்த தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 8

நித்தம் வளரும் இயல்பினளே! நிரம்ப அழகு மலர்பவளே!
 சித்தம் இனிக்கச் செய்பவளே! செங்கோட்டியாழை உடையவளே!
 முத்த மூரல் வாயினளே! மூன்று கவடாய் விரிபவளே
 அத்தம் அருளும் தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 9

முன்னை முதல்வன் ஈன்றவனாம்; முதற்பே ராசான் வளர்த்தவனாம்;
 தன்னைப் பேணிக் காத்தவையோ சாற்றும் மூன்று தமிழ்ச் சங்கம்;
 பின்னை மொழிகள் பற்பலவைப் பெற்றும் கன்னி எனமிளிரும்
 அன்னை ஆள தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே! 10

(பக்குவ நிண்ணயம்: அதாவது வித்தும் முளையும் போல என்
 றல்.) திருவடியே உண்மையான பற்றுக் கோடு என்பதை
 உணர்ந்து, அடைக்கலம் புகுதல்.

அருள் வேட்டல் [ரெ. முத்துக் கணேசன்]

1

இசைவினில் எழுந்த ஓசை இனிமையில் தோய்ந்து நாவின்
அசைவினில் வடிவம் பெற்றே அமுதுறு மொழியே யாகி
நசைவினில் சேர்ந்த சங்க நலத்தினில் கொலு விருந்தே
இசைதரும் தமிழ்த்தாய் நீயே! இன்பியல் அருளுவாயே!

2

காவிரி மருதம் என்பார்; கவின்பெறு குறிஞ்சி என்பார்;
ஒலிய நெய்தல் என்பார்; ஒளிதிகழ் முல்லை என்பார்;
பாவிரி நானிலத்தின் பண்பினைக் காக்க வந்த
தேவியே தமிழ்த்தாய் நீயே! செவ்வியல் அருளுவாயே!

3

மெய்யினில் வன்மை சேர்க்க வல்லின ஒலியேயாகி
மெய்தனைக் குழையச் செய்ய மெல்லினம் ஆனாய் நீயோ!
தொய்விலா இடையினத்தாய்! தொல்புகழ் இலக்கணத்தில்
மெய்உயிர் தமிழ்த்தாய் நீயே! மெய்யியல் அருளுவாயே!

4

பூவொடு குவளை சேர்ந்து பொலிவினை அடையுமாப்போல்
பூவனை நங்கை தன்னைப் பொற்புறு காளை புல்லும்
பாவியல் அகத்தினையைப் பாரினர் வியக்கச் சொன்ன
ஆவியாம் தமிழ்த்தாய் நீயே! அன்பியல் அருளுவாயே!

5

திருவினை ஆக்க வேண்டித் திசையெலாம் முழக்கம் செய்து
வருதுளி மழையைப் போலே வாழ்வியல் வழங்குதற்குத்
திருஉருக் குறளாய் ஈண்டுத் திருவவதாரம் செய்த
அருளுறு தமிழ்த்தாய் நீயே! அறத்தியல் அருளுவாயே!

நெஞ்சிருள் நீக்கும் முத்தாய் நிகரிலாக் கம்பன் பாவும்
நெஞ்சினில் நினைக்க நல்கும் நிலைசிந்தா மணியும் சேர்ந்து
கொஞ்சிடும் இசைச் சிலம்பும் கும்பிட அணிந்தாய் அம்மா!
மஞ்சளத் தமிழ்த்தாய் நீயே! மதியியல் அருளுவாயே!

வேதமே தேடு பாதம் விளக்கிமெய்ஞ் ஞானம் சேர்க்க
ஒதுநா யன்மார் தந்த உயர்திரு முறையில் ஓங்கும்
கோதையே! ஆழ்வார் பாவாய்! கோதறு மந்திரத்தின்
நாதமே! தமிழ்த்தாய் நீயே! நலத்தியல் அருளுவாயே!

மதிதரு எண்ணம் நீயே! மனத்தமர் ஓவம் நீயே!
துதிபெறும் சிற்பம் நீயே! தொடர்கதை இசையும் நீயே!
புதியன படைப்பாய் நீயே! புகழ்தரு பரதம் நீயே!
கதிதரு தமிழ்த்தாய் நீயே! கலையியல் அருளுவாயே!

தென்மலைத் திருவே! தூது, திருவுலா, கோவை குடும்
பன்மலர்க் கலம்பகத்தாய்! காரையம் பதியில் கம்பன்
பொன்மணி யரங்கின் பாங்கர்ப் பொலிவுடன் கோயில்கொள்ளும்
இன்னிசைத் தமிழ்த்தாய் நீயே! எழிலியல் அருளுவாயே!

நீதியின் உருவம் நீயே! நின்னடி இரண்டும் எண்ணிக்
கோதிலா அமுதே என்று கூறி நெக் குருகும் நெஞ்சில்
சோதியாய் ஓங்கும் தேவே! சொல்லுமாய்ப் பொருளுமான
ஆதியே தமிழ்த்தாய் நீயே! அருளியல் அருளுவாயே!

திருப்பொற் சுண்ணம்

[சு. தேசிகன்]

ஆதியோ டந்தம் அளந்தறியா
ஐங்கர னப்பனண் ணாமலையில்
சோதித் திருவருள் தூண் வடிவைச்
சுந்தரச் செம்பொன் உலக்கையென்றே
மாதவன் அச்சுதன் தேவிபற்றி
மஞ்சள் இடிக்க, உரல்: அடியார்
போதெனும் உன் னம் தமிழ்த்தாய்க்கே
போந்துபொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஐங்கரன்: 'பிள்ளையார் பட்டிப் பெருமான்'. எவியேன் கனவில் தோன்றி
னன். தமிழ்முன் அடிமுடிகாண முடியாப் பரம்பொருளும் அடிமுடி
பெற்றடங்கும். அச்சுதன் தேவி = நமுவ விடாதவன். தேவியாதவின்
வழுவுதலின்றிப் பற்றி. போந்து = இலக்குமியுடன் போந்து. உரல்:
அடியார் திருவுள்ளமாம்.

விளக்கு

ஆதிரை ஒணம் விசாகமெல்லாம்
அங்கங் கமைத்திடு தீபமம்மா
போதுகொள் ஆறிரு மாலைகளாப்
பொற்புறும் ராசி முறைகள்தொங்க
மாதர்கொள் நோன்புச் சுடர்ப்பாவை
மங்கலத் தீபம் இருமருங்கும்
நீதிக் குறள் இன்பத் தூபமாக
நேர்ந்திடச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

அமைத்திடு தீபம்: நந்தா விளக்கு: பாவை விளக்கு: தெய்வத்தருகில்
வைப்பதற்குரியது; போது; காலக்குறிப்புமாம்.

முரசு - சுண்ணாடி - சுயலினை

பொன்னொளிர் நெல்மணி மல்விகைப்பூப்
போற்றிப் புனைந்திட்ட வெண்முரசம்
அன்னை யுலகுக் கனித்தகொடை
அன்புடன் நல்லற வென்றியெனும்

தன்னொளி காட்டுநல் லின்பமூலத்
தட்டொளி யைந்திணைக் கற்புநெறி
மின்னுங் கயலினை ஞானவிழி
மேவினள் சுண்ணம் இடித்து நாமே

கொடை முரசு, மணமுரசு, வெற்றி முரசு. தட்டொளி - சுண்ணாடி.

சாமரை

நீலத் திரையொடு நெற்கதிர்கள்
நேயக் கவரிமான் கற்றைமயிர்
சாலப் பறக்கும் புறாச் சிறகு
சந்தனத் தேன்மலர் சேர்த்தழகாய்க்
கோலக் கதிரொளி நார்வளைத்தே
கோத்தமைத் திட்டவெண் சாமரையாம்
ஆலப் பெருவட்டந் தானமைத்தோம்
அம்மைக்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

முறையே நெய்தல், மருதம், முல்லை பாலை குறிஞ்சிப் பொருள்களில்
விசிறி போல் அசைவன. (நில அமைப்பும் விசிறி வளைவைக் குறிக்கும்)

கொடி

வானத்து மீனிளம் பல்கியெழ
வண்ணக் கயற்பொறி நோக்கிநிற்கும்;
மானக் குலவரை வில்லெனவே
மாகமனைத்தும் வளைத்து நிற்கும்
கான வயப்புலி வாய் திறந்தே
காலக் கணக்கைக் கடந்துபாயும்
ஆனஇம் மூன்றுடை வெல்கொடியாள்
அன்னைக்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

கயற்பொறி: கொடியிலிருந்தபடி வானமாகிய அண்டத்திலிருந்து மீன்
குஞ்சுகளாகிய விண்மீன்கள் பொறிந்து வெளிப்படும்படி நயன தீட்சை
புரியும். மலைத் தொடர்ச்சி வானத்தில் வளைந்தும் பூமியை வளைத்தும்
வில்லின் தோற்றங்காட்டும்.

தோட்டி

எல்லை கடந்த பகுத்தறிவும்
எட்டி நடக்கின்ற உள்ளுணர்வும்
கல்லெறி கொள்ளும் இடர்ச்செயலும்
காட்டிப் பிளிறும் மதம்ஒழிய

வல்லநக் கீரன் வடித்தமைத்த
 வாழ்முரு காற்றுப் படையென்னும்
 சொல்லியல் மங்கலத் தோட்டிகொண்டாய்
 சோபனச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

கீரன் 'குற்றங்குற்றமே' என்றெதிர்த்து மதம் அடங்கப் பெற்றவர். ஆற்றுப்
 படை: வழிப்படுத்தப்பட்டு இயங்கும் குறிப்பு.

பூரணப் பொற்குடம்

கங்கை யடங்குந் திருச்சடையோ
 காவிரி தங்குங் கரகமதோ
 வெங்கணை மீண்டு விரைந்தடங்கு
 வீரன் புயத்தணி தூணியதோ
 பொங்கி யெழுஞ்சுவை நாலிரண்டு
 போற்றுமோர் பூரணப் பொற்குடமா
 மங்கலக் கம்பன் திருக்கவிகொள்
 மாண்பினள்; சுண்ண மிடித்துநாமே.

காகம் - அகத்தியன் கமண்டலம்: வீரன் - இராமபிரான். எண்கவை
 பொங்கியெழும் ஆயினும் புறம்போகாது கங்கை வந்து தங்கும்; காவிரி
 தங்கி வெளிப்படும். தூணியில் அம்புகள் போகும் வரும். அளவில்
 குறையாது.

முக்குடைத் தேவன்ஓர் புத்தபிரான்
 மூலப் பிதாமகன் ஏசுநாதன்
 தக்கதாம் சாந்தி தழைத்தோங்கத்
 தாரணி போற்று நபிப்பெருமான்
 சுக்கிரன் வேத வியாதனெம்மான்
 சொற்கள் அறுகம்புல் மாலையாக
 ஒக்கப் பசுந்தமிழ் அன்னைகொண்டாள்
 ஒம்எழச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

எம்மான் = சுண்ணன்.

அறுகு - எலிமை, பசுமை, தூய்மை, என்றுமுண்மை, மாசு நீக்கல்
 (காற்றில் உள்ள ஈரப்பசையே போதும் உயிர்த்தெழு). உலக்கைப் பூண்
 ஒலியுமாம் ஒம். புல்லுக்கேற்பப் பசுந்தமிழ்.

வானுயர் ஞாயிற்றுப் பொற்றகழி
 வாய்ப்புடை மந்திரத் தால்கொளுவி

ஊனமில் நான்முகன் காட்டுகின்றான்
 ஒமெனும் அன்னை முகங்கவிதை
 தானிகர் வாய்மொழிப் புன்முறுவல்
 தக்க மகிழம்பூ வாசமம்மா
 தேனெனும் வாசகங் கொண்டவட்கே
 தேர்ந்துபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

ஞாயிற்றுத் தகழியில் கரிந்து போகாத்திரியே மந்திரங்கள். தான்நிகர் =
 தனக்குத்தானே நிகராகிய திருவாய் மொழி. ஆழ்வார் மாலை மகிழ்
 மாலை. மந்திரம்: திருமந்திரமுமாம்.

உண்மை யெலாமுன துள்ளமம்மா
 ஒங்கிடு வாய்மை உரையுனதே
 பெண்மை விழைசெயல் மெய்ம்மையெலாம்
 பேணித் திகழ்நிறை மேனிகொண்டாய்
 அண்ணலெம் கம்பன் அடிப்பொடிமுன்
 ஆயிழை, சீதை வடிவுகொள்வாய்
 எண்ணியு தந்தெமை யாண்டுகொண்ட
 ஏந்திழை! சுண்ணம் இடித்துநாமே.

நித்தியசக்தி உண்மை வாய்மை மெய்ம்மையாகக் கிளைக்கும். பேணுதல்
 பெட்பு பெண்மையாகும்.

காலம் சுரந்த பெயரெச்சம்
 காட்டும் வினைத்தொகை, சங்கமம்மா!
 ஒலிடும் பேய்வளி வேய்த்துளைகள்
 உட்புகின் நின்னருட் பண்ணிசைக்கும்
 சாலக் கொடிய சுறவினம்உன்
 சார்பினில் யாழென வான்முடக்கும்
 மூலக் கடல்நடுத் தாமரைத்தாள்
 முகிழ்த்தெழச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்க நூல்களின் பெயர்கள் சில தெரிகின்றன. மகர யாழ்: வால்
 முடக்கியிருப்பதாகிய தோற்றமுடையது. வானையும் தன் இசையில்
 முடக்குவது மூலம் - செய்யுள்கள். மூலக் கடல்: ஊழிவெள்ளம்.

எங்கும் நிறைந்தே யுயிரெழுப்பி
 ஏற்ற செவிப்புலன் கோபுரமாத் .

தங்கி யுறையும் ஒலிஅகரம்
தானென நின்ற தமிழ்ந்தாயே!
சங்க முழக்கம் அகம்புறமாச்
சார்ந்த அபய கரமுடையாய்!
எங்கனா முன்றன் புகழ்மணக்க
ஏர்பெறு சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஒலி: செவிப்புலனாம் அணுந்திரளாதலின் செவிப்புலன் தஞ்சைக் கோபு
ரம் போன்றும் அகரம் பெருவுடையார் போன்றுமாம்.

ஆன கருப்பொருள் அத்தனையும்
ஐந்திணைப் பண்ணுக் கமைசுரமாத்
தான வரிசை யெனவகுத்துத்
தானடி வைத்துத் தொடர்புகொள
மானப் புலவர்தம் உள்ளுறைந்தே
மாமயிலென்ன நடம்புரிவாய்
ஞானக் கொழுந்தெமை யின்றவளே
நாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

தமிழின் தனித்தன்மை உள்ளுறையுமமாம். அடிவைத்துத் தொடர்பு
கொள - (தொடர்பு: செய்யுள்) - அடியின் சிறப்பே பாட்டாகும்மே).

ஓரடி தொட்ட நெடுங்கணக்கின்
ஒவ்வோ ரெழுத்தும் மணற்கேணி
தேர்நடை காட்டும் புனலுறித்
தெய்வச் சிறுவர் திளைத்தாடக்
சுர்மதி ஓளவையும் ஆத்திகுடுங்
கூத்தனைக் காவல் அமர்த்தினள்காண்
பாரறஞ் செய்ய விரும்பெனும்நீ
பார்த்திடச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

'அ'-என்னும் எழுத்து 'அறஞ்செயவிரும்பு' அடியைத் தொட்டுக் காட்டும்
மணற்கேணி. சிறுவர்கட்கேற்ப ஓரடி தோண்டிய மணற்கேணி கூத்தன்:
சிறுவர்கட்கேற்ப ஆடல் காட்டுபவன். பார்த்தனுக்குக் கண்ணன் பாலர்
கட்குப் பாட்டி ஓளவை.

ஆறலை கள்வர் படைவிடவும்
ஆதவன் வெம்மை அகன்றிடவும்

மாறுகொள் யானை மதமடங்கி

மாண்புயர் ஞானப் பதம்பெறவும்
வீறுகொள் பாணர் விரல்தெறிப்பில்
வீணை நரம்பிடைத் தோன்றுவைநீ!
நாறு நறுமலர் முல்லையம்மா!
நாயகச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முல்லையம்மா! தமிழ்த்தாய்க்குப் பெயர்: முல்லை = கற்பு. முல்லைப் பாட்டையும் நினைவிற் கொண்டது. கம்பனின் 'மருதம் வீற்றிருக்கும்' என்னும் தொடர்கொண்டு 'மருதாயி கோயில்' என்றுரை வகுத்துளார் கம்பனடிப் பொடியென்பது கருத்தக்கது.

தன்னில் பெருகும் நறுமணத்தில்
தானிருந் தாடுமோர் பூவினைப்போல்
நின்னடிப் போதில் இசைநுணுக்கம்
நீயதிற் பொன்னடி காட்டிநிற்பாய்
அன்னையுள் காற்சிலம் பொன்றுயர்த்தி
ஆட்சியும் கற்பும் விதியுமென்பாய்
மன்னுமென் சென்னியுள் பாதமன்னை
மாண்புறச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

சிலம்பு = ஆட்சி, கற்பு, ஊழ்வினைகளின் தத்துவ வடிவம். என் சென்னியேயுள் திருவடி. என் சென்னியில் திருமண் என்பது உள் பாதம். 'திருப் பொலிந்த சேவடி' என்றார் பெரியாழ்வார். இசைநுணுக்கம் -பெயரளவில் உணர்த்தப்படும் நூல்.

'வேலவன் வேல்முனைக் கொண்டுகண்ட
வேயங்குழ லாயன் உரல்நகர்த்த
காலடி தோய்ந்திடாக் கன்னிவந்தே
கைகொடு தொட்டுப் பதம்பார்க்க
சால விழிப்புடை இந்திரனும்
சால்பு வருணனுங் காவலர்காண்
சிலமுடை எங்கள் தாய்த்தமிழின்
சீர்கொளச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

கிண்ட - உரலில் பொடியைக் கிளறிவிட; உரல் நகர்த்த - உரலைச் சரிப்படுத்தி வைக்க (கண்ணனுக்கேற்றபடிவில்) குறிஞ்சி முதல் நெய்தல் வரையுள்ள தெய்வங்கள்.

அம்மென உம்மென மண்டபத்தே
 அன்னைக்கு மஞ்ச னிடித்தார்ப்ப
 விம்மிய நாதம் விசம்புறவே
 விண்வெளி எல்லை விரியுமம்மா!
 நம்முடைக் காணிதான் கோடியாகி
 நான்கு திசையும் வளர்ந்ததம்மா!
 எம்மையாள் ஏழிசை வல்லபியே
 எண்மணச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மூன்று சீர்களின் முதலெழுத்துக்களாகச் சேர்க்க ஓம் ஆகும். அ + உ + ம்.

எண்மணம் = எட்டுவகை மணப் பொருள்கள்; காணிதான் கோடி: தமிழ்நாட்டில் புருந்தபின்னர்தான் மலர்ச்சி பெற்றுத் தழைத்துப் பாவின் சமயங்களெல்லாம் ஆச்சார்ய புருடர்கள் தோற்றமே தென்னகம்.

சொல்லெனும் மந்திரக் கோல்கொடுநீ
 சுற்றிட மாண்டவர் மீண்டுவந்தார்
 கல்லெனக் கொண்டதுன் சொல்விழியால்
 காட்சிதருந் தெய்வ மாண்பினகாண்
 வல்லவளே எங்கள் வாழ்வரசி
 வையத் தறம்பொருள் இன்புகண்டாய்
 அல்லும் பசலும் உனைமறவோம்
 அன்னையே சுண்ண மிடித்துநாமே.

மூர்த்திகட்குப் பெயரிடப்படாவிடின் கற்சிலைகளாம் 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' சொல்லாகிய விழி: மெய்ப்பொருள் கண்டு காட்டலின். உனை மறவோம் - நினைவே ஒலி வடிவம் பெறாச் சொற்களாம். தெய்வம்: திருவரங்கள், தில்லைக் கூத்தன்.

வாழிய செந்தமிழ்! வான்பொழிக!
 வாழக் குறள்வடி வோங்குகவே!
 வாழிய 'மானிடம் வென்றிபெற
 வாய்த்த பொருண்மொழி' மண்டபமே!
 வாழிய கற்பனைப் பேருணர்வின்
 வண்ணஇயல் இசை நாடகங்கள்

வாழிஐம் பூதப் புலன்பொறிகள்
வாழ்ந்திடச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

செந்தமிழ்வானே அருள்மழை பொழிக என்றுமாம். குறள்: வாமனாவதா
ரக் குறிப்பு. ஒங்கியுலகளந்த உத்தமச் செய்தி. பொருண்மொழி - கம்பன்
அனுமன் வாயிலாகச் சொன்னது மானிடம் வென்றதம்மா.

'பொருண்மொழி மண்டபம்'-திருச்சிற்றம்பலம் என்னுமாம் போல் மணி
மண்டபம்! என்னல் கணேசபத்தி.

துதிக்கையே கொண்டாள் துணையடிகள் தோன்றத் துதிக்கையோம்
கொண்டோம் துணை.

துதிக்கின்ற கையினம்

துதிக்கை + ஒம்: துதிக்கையானது ஒம் வடிவம்.

'துதிக்கை ஒம்: ஒம் ஒம் என்று துதித்தலைக் கொண்டோம்.

(ஆனந்த மனோலயம்: அதாவது தானன்றி நிறற்றல்.) கலவைப்
பொடி இடிக்கும் மகளிர் புகழ்ந்து பாடுதல்.

தமிழ்ச் சாழல் [கலைவாணன்]

ஆயுதமொன் றாருயிர்ஈ றான்றிடுமெய் மூவாறு
வேயுமொழி தமிழிதிலும் வேறுசிறப் புளதோட!
தேயுமுல் கத்திலுறு தேசமொழி ஏதையும்போல்
மாயுநிலை காணாள்எம் மாதாகாண் சாழலோ! 1

வம்புசெயும் பன்மொழிகள் வந்திணையப் பட்டதனால்
தம்பலங்கெட் டோய்ந்தனளநம் தாய்த்தமிழின் றல்லோட!
தெம்புறவே வேதியில்பொன் தேடிவருங் களிம்புடைய
செம்பிணையத் தாங்குமிதில் சிறுமையிலை சாழலோ! 2

வாயுடைமை கொண்டுவரும் வாலைக் குமாரிகரம்
மேயுளதோர் ஆயுதம்இம் மேதினியில் ஏனோட!
தாயுளங்கொண் டாளெனினும் தான்ஆட்சி செய்வதனால்
ஆயுதமில் லாவிடிலிங் காற்பணிவார் சாழலோ! 3

நந்திக் கலம்பகத்தால் நாடியவ ரைத்தீய்க்கும்
செந்தழலாய் நின்றதமிழ்ச் சிறுகதையை நாமறிவோம!
சொந்தஉயி ரைத்தமிழின் சுவைக்கிடாய்ப் பல்லவனார்
தந்தபெருந் தியாகமது தானேட சாழலோ! 4

திருக்கயிலை விட்டிறங்கித் தென்திசையை நோக்கியரன்
இருக்கஇடம் தேடிவரற் கேதழைத்த தோதேட!
இருக்குமுத லானமறை ஏதினுமில் லாததொரு
உருக்கமுடைத் தமிழ்க்கவிதை உயர்வொன்றே சாழலோ! 5

சகத்துரைநாம் பழகிடவே சார்ந்தொளிர்செந் தமிழினது
இசுத்துயர்வுக் கிச்சையிலா இருடிகளால் எப்பயனாம்?
சுசுப்படநம் தமிழ்க்கெழுத்து சொல்முதலைந் திலக்கணமும்
அசுத்தியன்தான் அப்பனைப்போல் அருளினைக்காண் சாழலோ! 6

செல்காலம் வந்ததுவோ, செப்பமுறுந் தமிழ்க்கவிதைச்
சொல்யாவுமே கடல்கோள் சுவைக்குமுண வாயதடி!
நல்காலம்! ஏனையவை நாசமடைந் திட்டாலும்
தொல்காப்பிய முளதெம் துயரகற்றச் சாழலோ! 7

நெருப்பினிலோ நீரிடையோ நிலைகுலைந்து மாள்பவைதாம்,
உருப்பெறும்இவ் வுலகிடைவந் துற்றவைக ளல்லோடி!
பெருக்கெடுத்த வைகையுடன் பெருத்தமதத் தழுவமுளம்
அருக்கனெதிர்ப் பனியான தருந்தமிழ்முன் சாழலோ! 8

ஐந்தெழுத்தே ஈண்டுதன தாஸ்தியெனக் கொண்டிருக்கும்
பைந்தமிழுக் கென்னதனிப் பவிஷுளதாம் சொல்லே!|
மைந்தரெனத் தானெழுமிய் மாநிலத்துப் பாைவுகளில்
எந்தமொழிக் கும்இல்லா திவ்வைந்தும் சாழலோ! 9

பேழ்வாயால் தூம்றைகள் பேசுமொழிமுன் தமிழைத்
தாழ்வாக்கி வைப்பதினும் தவறுளதோ? கூறடியே!
ஆழ்வார்பன் னிருவரின்றா லாயிரமும் பெற்றீண்டு
வாழ்வாங்கு வாழ்பவள்ளம் வண்டமிழ்காண் சாழலோ! 10

பென்னம் பெரியதெனப் பேசுதமிழ்க் கிவ்வுகில்
சின்னஞ் சிறுநிலமே சேர்ந்ததெத ளாலடியோ!
இன்னிலத்தோர் சின்னஇடத் தின்றிருக்கப் பெற்றாலும்
அன்னைஅகி லேஸ்வரியே ஆனவள்காண்! சாழலோ! 11

பழஞ்சிறப்பெல் லாம் இருக்கப் பாரில்தமிழ்த் தாய்ஒர்படு
கிழந்தானே, புதுச்சிறப்புக் கேதிடமிங் கோதே!|
புழங்காத கருவிகளே பொன்றிடும்!செந் தமிழ்நாதம்
முழங்காத காலமெது? மூத்தமியச் சாழலோ! 12

நஞ்சனாயும் கண்டனிடம் நாய்த்தொழும்பு பூண்டவனைத்
தஞ்சமெனக் கொண்டதமிழ்த் தலைநிமிர லாமோ!|
நஞ்சணியும் கண்டனலால் நாடாளும் மன்னவர்க்கும்
அஞ்சுவதிங் கில்லையெனும் அப்பரவர் சாழலோ! 13

உருக்கமொடிங் கறமுறைகள் ஒதிடுசெம் மொழிகளது
வருக்கத்தில் செந்தமிழை வைப்பதெவண் கடநே!|
குருக்கள்பல ரானாலும் கோயிலுக்குள் ளேஇருக்கும்
திருக்குறளைத் தருமதுவே தெய்வமட சாழலோ! 14

கற்றாய்ந்து பாராச்சீர் காழியுடைக் கைப்பிள்ளை
பொற்றாளந் தட்டுமிசை பூண்டுதமிழ் நீண்டதுவாம்!
நற்றாயின் பேரருளை நாதவுரு வாய்இசைத்தோன்
சிற்றாளன் றதுகடவுள் சேயோன்காண்! சாழலோ! 15

இந்நிலத்து மொழிகளுக்குள் ஏதையும்போல் இத்தமிழ்ஓர்
 சின்னஞ்சிறுநாட்டார் செப்புமொழி தானே!|
 சின்னஞ் சிறுநாட்டைச் சேர்ந்தவளே யாயினும்எம்
 அன்னை சிவபெருமான் ஆசைமகள் சாழலோ! 16

காயாப் புளியடியில் காத்திருந்த தென்குருகூர்ச்
 சேயால் தமிழ்க்குயர்வு சேர்ந்ததும் மெய்யாமோ!|
 ஓயா தரற்றுமறைக் கொண்ணாப் பரத்தினைத்தன்
 வாயால் அளந்ததுவன் வாய்மொழிகாண் சாழலோ! 17

பவநாசம் புரிந்திடமுன் பரமனருள் பெற்றவர்கள்
 புவனமிசை யேபழகும் புண்ணியமே தும்தமிழ்க்கு?
 கவனமிலாய்! கேளடிதென் கடந்தைவளர் மெய்கண்டார்
 சிவஞான போதமுறும் செந்தமிழ்த்தாய் சாழலோ! 18

அம்புலியில் மாகவிக ளாம்சிலரை ஈன்றதனால்
 தம்பெருமை விகசிக்கத் தலைநிமிரும் சிலமொழிகள்
 கம்பனைத்தான் ஈன்றவைதம் கைகூப்பும் சீர்த்திதமிழ்
 அம்பிகையாள் பெற்றுளதார் அறியார்காண் சாழலோ! 19

தாழ்த்திவிடும் காலத்தால் தளதுநிலை குலைந்துமிகப்
 பாழ்த்ததனை வளப்படுத்தப் பல்லாண்டு கூறினைநீ!
 கீழ்த்தரமாய் வாழ்ந்திடுநம் கேவலத்தைப் போக்கிநமை
 வாழ்த்திடவே தாய்த்தமிழை வாழ்த்தினம்காண் சாழலோ! 20

காருணியம்: அதாவது அருட்சக்தி விளையாட்டு. வினாவும் விடை
 யுமாக அமைந்த ஒரு மகளிர் விளையாட்டில் பாடுவதாக அமைத்
 துப் புகழ்ந்து பாடுதல்.

திருப்பாவை [சும்பராமன்]

சித்தர்கள் பராவப் பொன்னியங் கரையில்
 திருவருள் சாலவும் வழங்கும்
 சத்திரக் கணேசன் அடிப்பொடி போற்றி
 சால்புறு வேங்கட வரையில்
 முத்தரும் வந்து பணிந்திடப் பொலியும்
 முன்னவன் பதமலர் வணங்கி
 நித்தமும் வருத்தும் துயரினை வென்று
 நிகரிலா மகிழ்வினில் மலர்வாம்.

தோற்றுவாய்

1. சீர்மல்கு முல்லைத் தெரியல் தனைச்சூடி
 மார்கழித் திங்கள் மதிவரை வந்துளதால்
 பார்பரவு காரைப் பதியகத்து வீற்றிருந்து
 சோர்வகற்றி மூலச் கூடரை வளர்த்திடுவாள்
 கூர்வேல் விழியுடையாள்: கோலமுறு செந்தமிழ்த்தாய்
 நீர்மைதரு பொன்னடியை நேயத் துடன்பரவிப்
 பூரணமார் நோன்பைப் பொலிவோ டியற்றிடுவோம்
 தாரணியும் பூங்குழலீர்! சார்ந்துயர்மின்! எம்பாவாய்
2. வண்ணமுறு பூங்குழலீர்!வானார் பொதியத்தில்
 தண்ணமுதம் ஒப்பத் தகவோ டவதரித்துப்
 பண்ணிறைந்த கூடற் பதியில் வளம்பெற்றுக்
 கண்ணருளும் காரைப் பதியார்ந்த கோவிலின்கண்
 விண்ணவரும் போற்ற விழைந்தரசு செய்தேவி
 புண்ணியச் செந்தமிழ்த்தாய் பொன்னடியை வந்தித்து
 மண்ணிறஞ்ச நோன்பை மகிழ்வொடுநாம் மேற்கொண்டால்
 உண்ணிரம்பு ஞான ஒளிபெருகும்! எம்பாவாய்
3. பொற்புடைய ஞானப் புனிதத் தவமுனிவன்
 சிற்பரன் மோனத் திருவார் அகத்தியன்றன்
 நற்புகழ்சால் நூலில் நயந்து விளையாடி
 அற்புதக் காரை யருட்பதியில் வீற்றிருப்பான்

கற்புடைய நெருடற் களியாடும் செந்தமிழ்த்தாய்
பற்பமலர்ப் பாதம் பணிந்துநாம் நோன்பியற்றின்
விற்புருவ வாணுதலீர்! வேல்விழியீர்! கம்பனருள்
சிற்ப மனையீர்! திருவளரும்! எம்பாவாய்.

4. சஞ்சலங்கள் ஓட்டித் தகவோ டினிதருள
விஞ்சுபுகழ்க் காரைநகர் மேவுந் தமிழ்த்தாயின்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியைக் காத லுடன்பணிந்து
வஞ்சமிலா நோன்பை மகிழ்ந்துநாம் மேற்கொண்டால்
பஞ்சமெலாம் நீங்கும்; பரந்த மருத்தது
மஞ்சுதொடச் செந்நெல் வளர்ந்து தலைசாய்க்கும்
அஞ்சொல் மடவார் அகங்கனிய வீடுதொறும்
எஞ்சலிலா இன்பம் இனிதோங்கும்! எம்பாவாய்.
5. மாமல்லை தன்னில் மலர்ந்தகலைச் சிற்பமெனக்
கோமள மேனிக் கொடியிடையீர்! சான்றோர்தம்
நாமருவு காப்பியற்குநாதத் திறமுணர்த்திச்
சேமமுறு காரைத் திருநகர்வாழ் செந்தமிழ்த்தாய்
பூமருவு பாதத்தைப் போற்றிநாம் நோன்பெடுப்பின்
காமுற்ற எல்லாம் சுரத்தெய்தும்: நாடுவிட்டுத்
நீமையெலாம் ஓடும்: திறமார் வளமோங்கும்
துமனம்போல்வானம் சுரந்தருளும்! எம்பாவாய்
6. வண்ணமுறு ஞான வடிவாம் பவணந்தி
பன்னியநன் னூலிற் பயின்று களித்திடுவான்
மன்னிய காரை வளப்பதியில் தீபமெனத்
துன்னி ஒளிரும் சுடரை வளர்த்திடுவான்
நன்னயமார் செந்தமிழ்த்தாய் நற்பதத்தை வந்தித்துத்
தன்னிகரில் நோன்பைத் தகவொடுநாம் நோற்கின்றோம்
முன்னிய வண்ணம் முடியக் கடவுள்காள்
பின்னுமிடை யூற்றைப் பெயர்த்திடுமின்! எம்பாவாய்
7. செம்மை வடிவாய்த் திகழ்பத்துப் பாட்டினிலும்
இம்மை நலம்வழங்கும் எட்டுத் தொகையினிலும்
விம்மிதத்தோ டுற்று விளங்குகின்ற பூரணியை:
மெய்ம்மை வடிவாய் விரியும் சுடர்க் கொழுந்தைப்:
பொய்ம்மையிலார் மேவிப் பொலிகின்ற காரைநகர்
அம்மையைப் போற்றி யருள்நோன்பு நோற்கின்றோம்
மைம்முகில்காள்! நீவிர் மண்டுந் துயரொழிய
வெம்மை யகல விரைந்தெழுமின்! எம்பாவாய்.

8. சிந்தை களிக்கத் திரண்டெழுந்த மேகங்கள்
விந்தைகளைச் சால விளைக்கின்ற காரைநகர்ச்
செந்தமிழ்த்தாய் அன்பின் திறங்காட்டும் வேலையினில்
முந்துபுனல் சால முகந்து விசும்பேறி,
நந்தலிலாச் செல்வி நயந்தணிந்த பொற்கலன்போல்
சந்தமுற மின்னித், தகவார் அருணகிரி
தந்த திருப்புகழ்போல் சால இடியிடித்துப்
புந்தி மகிழப் பொழிந்திடுமின்! எம்பாவாய்.

9. கொஞ்சம் பதமலரிற் கோலச் சிலம்பொலிக்க
வஞ்சி யிடையில் மணிமே கலைமிழற்றச்
செஞ்செவே நன்மார்பிற் சிந்தா மணிமிளிர்
நெஞ்சுதொறும் ஆடல் நிகழ்த்தும் சுடர்க்கொழுந்தை
விஞ்சுகழ்க் காரையினில் மேவுந் தமிழ்த்தாயைச்
சஞ்சலங்கள் நீங்கத் தகவோடு வந்திங்குப்
பஞ்சுள்ள சிற்றடியீர்! பண்பார்ந்த வைகறையில்
எஞ்சலில தன்பின் எழுந்தருள்மின்! எம்பாவாய்

10. மன்றலுறு பூங்குழலீர்! வண்ணக் கொடியிடையீர்!
என்றும் பொலிவோ டிலங்கும் மதிமுகத்தீர்!
குன்றனைய காரைக் குடிவளரும் கோவிலின்கண்
வென்றிதரு யாமேந்தி வீற்றிருக்கும் செந்தமிழ்த்தாய்
துன்றும் கருணையெனத் தோன்றும் புனல்குடைய
நன்றிதரு வெள்ளி நலத்தோ டெழுவதன்முன்
ஒன்று மகிழ்வோ டுறங்கி விழித்திடுமின்!
சென்று வருமின்! திருவளர்க! எம்பாவாய்.

பள்ளியெழுச்சி

11. கந்த முறுகுழலாய்! கற்றோர் வியந்தேத்தச்
சந்தமுறு காரைத் தனிநகரில் வீற்றிருந்து
சிந்தைமகிழ் ஞானத் தெளிவை விரைந்தருளும்
செந்தமிழ்த்தாய் பாதச் சிலம்பின் புகழ்பாடி
வந்துற்றோம் முற்றம்; வளர்தல் அறமாமோ?
நந்தலிலாப் புட்கள் நவிறுமிசை கேட்டிலையோ?
விந்தைதரு முல்லைமணம் மேவுவதும் தேர்ந்திலையோ?
புந்தி யுலக்கப் பொலிந்தெழுக! எம்பாவாய்.

12. மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் வாசந் தருமுல்லை
நண்ணியொளிர் முற்றத்து நாயகியே! சோலைதொறும்
பண்ணிசைக்கும் வண்டாற் பதுமப் பெருங் கோவிற்
கண்ணுறங்கும் அன்னம் களிப்போ டெழுந்தனவால்

தன்னமுதம் நானும் தகவார்ந்த யாழிசையால்
எண்ணற்ற வேந்தர் இதயங் களையுருக்கி
வண்ணமுறு காரை வளப்பதியில் வீற்றிருக்கும்
புண்ணியத்தாய் சீர்பரவப் போந்திடுக! எம்பாவாய்.

13. கொற்றமுறு காரைக் குடியினிலே வீற்றிருப்பாள்
செற்றமெலாம் ஒட்டித் திருவளர்க்கும் செந்தமிழ்த்தாய்
பெற்றிமிகு நோக்கிற் பிறக்குங் கலைஞரென
நற்றவமார் சான்றோர் நலத்தோ டெழுந்திருந்து
பற்றுடைய மூலன் பகர்ந்த மொழிவண்ணம்
வெற்றிதரு யோக விதங்கள் பயில்கின்றார்
பொற்றொடியே! இன்னும் பொலிவற் றுறங்குவதோ?
உற்றதுயில் போக்கி உவந்தெழுக! எம்பாவாய்.
14. துறையார் சடகோபன் துமனத்தி னுள்ளே
மறையாய் வளர்ந்து மலர்ந்த தனிச்சுடரை
நிறைவான காரை நெடும்பதியில் வீற்றிருந்து
முறையாய் அறம்வளர்க்கும் மூவாத் தமிழ்த்தாயை:
பொறையாடும் பூங்கொடியைப் போற்றா துறங்குதியோ?
சிறையாருங் கிள்ளை தெளிவோ டழைத்ததுகாண்
நறையார் மலர்க்குழலார் நண்ணினார் நின்முற்றம்:
கறையார்வேற் கண்ணாய்! கனிந்தெழுக! எம்பாவாய்.
15. தேசமலி வாதலூர்ச் செல்வர் திருவுளத்தில்
வாசகமாய்த் தோன்றி வளருந் தனிச்சுடரை
மாசுகன்ற காரை வளப்பதியில் வீற்றிருந்து
நேசம் வளர்க்கும் நிகரில் தமிழ்த்தாயைப்
பாசமுடன் என்றும் பணியும் திருமகளே!
ஓசை நடுவில் உறங்கநீ கற்றனையோ?
காசுகன்ற பற்றுங் கரைந்ததோ பள்ளியினில்
சீ! சீ! தகுமோ? தெளிந்தெழுக! எம்பாவாய்.
16. உலகக் கவிஞர் உவந்துதொழும் மாமணியாய்
இலகுங் கலைக்கம்பன் எம்மான் இதயம்போல்
நலமருளும் மாளிகையில் நற்றந்தக் கட்டிலின்கண்
அலகில் மணிவிளக்கம் அங்கங் கொளிவீசத்
திலகமே! சாலத் தெளிந்தும் உறங்குதியோ?
புலர்வ துணர்ந்திலையோ? பொன்மலருங் காரையினில்
கலைநல்கி யான்மாவின் கண்ணருளும் செந்தமிழ்த்தாய்
மலரடியைப் போற்ற மகிழ்ந்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.

17. தன்னலத்தை எண்ணாத் தகவுடைய காந்திமகான்
பொன்னடியைப் போற்றிப் பொலிவோன் திருமகளே!
நன்னயமார் வள்ளுவனை நாளும் தொழுபவளே!
வன்னமுறு பள்ளியினில் இன்னும் உறங்குதியோ?
புன்னையினில் வண்டினங்கள் பூபாளம் பாடுவதும்
முன்று குயில்கள் முழுவம் வழங்குவதும்
அன்னமே! கேட்டிலையோ? அன்பர் தொழக் காரையமர்
முன்னவளைப் போற்ற முகிழ்த்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.
18. சீத வளவயல்குழ் தெள்வஞ்சி மாநகரான்
போதமுறத்தந்த பொலிவார் சிலம்பிலொளிர்
மாகவியின் யாழ்ப்போல் வளரும் இளங்குயிலே!
பாதமலர் நோவப் பரம்பொருளைத் தூதுவிட்டும்
சீதரன்தோள் பாய்சுமக்கச் சீர்ப்பா சுரமிசைத்தும்
பூதலத்தி லாடல் புரியும் தமிழ்த்தாயைக்
கோதகன்ற காரைக் குடிபிலமர் பூரணியை
மேதகவால் போற்ற விரைந்தெழுக! எம்பாவாய்
19. நேசமொடு மல்லிகைப்பூ நித்தம் மணங்கமழும்
வாச லுடையாய்! மலர்ந்ததுகாண் நல்வெள்ளி
பாசமுடன் வேதத்தைப் பண்பார்ந்த அவ்வைக்குப்
பூசலற நல்கிப் புவியைத் திருத்திடுவான்
தேசமெலாம் போற்றத் திருந்து மறைமுடிவை
மாசுகன்ற நற்றாயு மானவனுக் கீந்துவப்பான்
பேசுபுகழ்க் காரைப் பெருநகர்வாழ் செந்தமிழ்த்தாய்
காசில்சீர் பாடக் களிந்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.

நீராட்டம்

20. செஞ்சொற் கிளிபோல் செழிப்பா ரிளமயல்போல்
வஞ்சி யினங்கொடிபோல் வானார்ந்த மின்னிளம்போல்
புஞ்சமாய் வந்து பொலியும் மடந்தையர்காள்!
மஞ்சதோய் மாடம் மலிந்தோங்குங் காரையிலும்
தஞ்சமருள் கம்பன் தகவா ரிதயத்தும்
விஞ்சுபுகழ்ச் சேக்கிழார் வீராற் பனுவலினும்
நெஞ்சவந்து வீற்றிருக்கும் நின்மலியை வந்தித்துக்
கொஞ்சுபுணற் பொய்கை குடைந்துவப்போம்! எம்பாவாய்
21. கோலமுறு பொன்வளையீர்! கோதற்ற காரையினில்
சீலமுறு கோவில் செழிக்கவளர் பூங்கொடியை:
ஞாலம் அளக்கும் நலமார் தமிழ்த்தாயை:
மூலம் அறியா முதல்வியை வந்தித்து

வாலறிஞர் உள்ளமென வானார் அமுதமென
மாலுறங்கும் வேலையென மன்னும் புனல் குடைந்து
தாலம் வியப்பத் தகவார் ஒளிபெற்றுச்
சால மகிழ்ந்து தளிர்த்திடுவோம்! எம்பாவாய்

22. பூரண ஞானப் பொலிவால் இமயம்தேர்
பாரதியின் பாடலெனப் பாய்மே கலைமிழற்ற
வாரமுறும் அண்ணா மலையளித்த சிந்தொப்பச்
சீரமைந்த பாதச் சிலம்பு கணகணென
ஏரார் உளங்களிப்போம்: இன்பத் தடங்குடைவோம்
ஆரா அமுதாய அம்மையருள் பாடிடுவோம்
பாரோதுங் காரைப் பதியின் புகழ் வளர்ப்போம்
தீராத ஞானத் திறம்பெறுவோம்! எம்பாவாய்.

கோவில் வழிபாடு

23. கொற்றமுது ஞானக் கொழுந்தாம் தமிழன்னை
வெற்றியுடன் மேவிப் பிறங்குகலைக் கோட்டத்தின்
முற்ற மதனில் முளைத்த மழகளிறே
கற்றவர்கள் போற்றுங் கணேசப் பெருமானே!
உற்றோம்; பணிந்தோம்; உவப்போ டெழுந்தருள்வாய்;
பற்றுடனே யோகப் பயனை யெமக்களிப்பாய்!
செற்றமிலா நெஞ்சிற் றிகழ்கின்ற நல்லறிவை
வெற்றியுறத் தூண்டி விரைந்தருள்வாய்! எம்பாவாய்
24. அற்புதக் கம்பன் அடிப்பொடியாம் எம் அண்ணன்
கற்பனைபோல் செந்தமிழ்த்தாய் காதலுடன் வீற்றிருக்கப்
பொற்பி னுடனெடுத்த பூங்கோவில் காக்கின்ற
விற்புருவ வானுதலீர்! மேவுந் தடங்குடைந்து
வற்புடைய நெஞ்சில் மருவும் அழுக்ககற்றிச்
சிற்பவையாம் தாயருளைச் சேவிக்க வந்துள்ளோம்
சொற்களால் எம்மைத் துறக்கா துயர்தேவப்
பற்பம் மலரப் பரிந்தருள்மின்! எம்பாவாய்.
25. தன்னை மறந்த தகவார் அழகப்பர்
பொன்னிதயம் போலப் பொலிவார் தமிழகம்போல்
மன்னு நிலத்தில் மருவுகலைக் கோவிலின்கண்
மன்னன் இளங்கோ மதியுரைக்கும் வள்ளுவனார்

துன்னும் கவிகம்பன் தொழப்பொலியும் பூரணியே!
 தென்னன் மடியிற் சிறக்கத் தவழ்ந்தவளே!
 வன்னக் கலையாய் வளங்கொழிக்கும் பூங்கொடியே!
 பன்னுதவத் தாயே! பரிந்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.

26. சந்ததமும் அன்பிற் தழைக்கின்ற காரைவளர்
 செந்தமிழ்த்தாய் கோவில் சிறக்கவளர் சான்றோரே
 சிந்தை மகிழ்ந்து திருக்குறளாம் பொன்விளக்கால்
 புந்தியெளி யெய்தப் பொலிகின்ற வள்ளுவரே!
 சந்தங் கமமும் துணையாற் சிதைவெய்தாச்
 சுந்தர மார்பாற் றுலங்கும் இளங்கோவே!
 விந்தைத் தமிழில் வியப்பை விளைவித்த
 முந்துபுகழ்க் கம்பா முகிழ்த்தெழுமின்! எம்பாவாய்.
27. வன்னமுறும் அன்னக் கொடியேந்தி மாநிலத்தை
 நன்மையாய் ஆட்சிபுரி நங்காய்! மகிழ்ந்தெழுவாய்!
 மன்னுபுகழ்க் காரை வளக்கோவிற் நாப்பண்ணே
 தன்னிகரில் தீபமெனச் சார்ந்து பொலிந்தொளிர்வாய்
 மின்னிடையாய்! அன்பால் விளங்கும் எமதுளப்பூ
 தன்னையே அர்ப்பணிப்போம் சால்புடனே ஏற்றமர்வாய்!
 பன்னு கலைச் செல்வீ! பல்லாண்டு பல்லாண்டு
 துன்னியருள் ஓங்கிச் சுடர் தருவாய்! எம்பாவாய்.
28. ஞாலமே ஆதனமாய் நண்ண அதன் முகட்டில்
 கோலமுற வீற்றிருக்கும் கோற் றொடியே! பல்லாண்டு!
 காலங் கடந்தோங்கும் கம்பன் அடிப்பொடியார்
 சிலமதில் நெஞ்சுவக்கும் சேயிழையே! பல்லாண்டு!
 வாலறிஞர் நெஞ்சமென மன்னுகலைக் காரைநகர்
 காலமெலாம் போற்றவொளிர் தற்பரையே பல்லாண்டு!
 மாலறியா நெஞ்சில் மலர்வோய்: அருட்சுடராய்
 சாலமகிழ் பல்லாண்டு சார்த்தொளிர்க பல்லாண்டு!
29. வையந் தெளியும்முன் வானஞ் சிவக்கும்முன்
 பைய எழுந்து பதுமத் தடங்குடைந்தோம்
 செய்ய கலைகள் செழிக்கின்ற காரையினில்
 மெய்யத்தொழ வீற்றிருக்கும் வித்தகியே! தாரணியே!
 மைய லகற்றி வளங்கொடுக்கும் பூரணியே
 உய்யாவெம துள்ளத் தொளியை வளர்த்திடுவாய்!

துய்ய வுளத்தில் துலங்கி நிறைந்திடுவாய்!
தையலே! இன்பத் தகவளிப்பாய்! எம்பாவாய்.

30. கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ்வளர்க்கும்
செம்பொற் பதியிற் சிறக்கும் தமிழ்த்தாயே!
ஐம்பெரும் பூதத் தமைவுணர்த்தும் விஞ்ஞானம்
வெம்பலை போட்டி வியப்பருளம் மெய்ஞ்ஞானம்
அம்புவிയിல் எங்கட் கருளோ டினிதுரைத்தி
இம்ப ருலகத் திணையற் றுயர்ந்தோங்கப்
பம்பும் அறம்உயரப் பண்புக் கலைமிளிர
நம்பிக்கை ஒங்க நயந்தருள்வாய்! எம்பாவாய்.

(சுத்தியை வியந்தது.) மார்கழித் திங்களில் நீராடச் செல்லும்
கன்னியர்கள் ஒருவரையொருவர் அழைத்துச் சென்று நீராடும்
வகையாகப் புகழ்ந்து பாடுதல்.

ஊசற் பத்து [கம்பன் அடிப்பொடி]

மன்னுபுகழ் ¹ நாவலந்தி வதனில், மாண்பே
வளருதிருப் ² பாரதமாம் வருடம் தன்னில்,
துன்னுபெரும் ³ பரதகண்டச் சுடராய் ஒங்கும்
தொன்மைமிகு தமிழ்நாட்டில், தூயோர்ப் போற்றும்,
தன்னிகரில் தமிழ்ப்பாண்டி மண்ட லத்தில்,
தனிக்காரைக் குடிநகரில், சாற்றும் மேரு
அன்னதிருக் கோயிலுள்ளாய்! ஆடர் ஊசல்,
ஆரமுதே! தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

1

1. தீவுகள் ஏழில் உவர்க் கடலால் குழப்பட்ட ஒன்று நாவலந்திவு.
2. வடஇமயம் தென்குமரிக்கு இடைப்பட்டது பாரத வருடம்.
3. விந்திய மலைக்கும் குமரிக்கும் இடைப்பட்ட பரத கண்டம்.

★ ★ ★

முக்கோண நன்னிலத்தின் மூலை சார்ந்து,
முறையாக அமைந்தொளிரும் கோட்டம் மூன்றில்,
எக்களிக்கும் வள்ளுவனோ டிளங்கோ கம்பன்
இருந்தருள, அவைநடுவே இலங்கு கின்ற,
மிக்குயர்ந்த, அறுகோண விமானக் கோயில்
மேவியருள் சுரக்கின்ற விமலை அன்னாய்!
அக்கரத்தோ டொலியானாய்! ஆடர் ஊசல்
ஆண்டவளே! தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்

2

★ ★ ★

முன்னைமொழி யாவுக்கும் முன்னை ஆனாய்;
மூன்றுபெரும் கவடாக முளைத்து நிற்பாய்;
தன்னிருந்து பலமொழிகள் தழையச் செய்தாய்;
தான்குமரி நிலைநின்றும் தளர மாட்டாய்;
கன்னலெனப் பிரசமெனக் கவிதை வார்த்த
கம்பன்மணி மண்டபத்தைக் காக்கும் வாழ்வே!
அன்னமொளிர் கொடியுடையாய்! ஆடர் ஊசல்
அனைத்துமருள் தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

3

★ ★ ★

இவ்வுலகில் சிலமொழிக்கே ¹ எழுத்துண் டாமால்;
² எண்ணதனைச் சிலச்சிலவே எய்தி நிற்கும்;
செவ்விநிறை ³ இலக்கமது செந்தமிழ்க்கே
சிறப்பாகும்; எண்ணெழுத்தோ டிலக்கம் சேர்ந்து
முவ்வகையாம் பெருமைநிறை மொழிஎன் என்றால்
முத்தமிழே அஃதென்பர் முற்று ணர்ந்தோர்.
அவ்வரிய சீர்த்தியளே! ஆடர் ஊசல்
ஆதியளே! தமிழத்தாயே! ஆடர் ஊசல்

4

1. அ, ஆ, A, B போன்ற எழுத்துக்கள்.

2. க, உ, ட, 2 போன்ற எண்கள்.

3. வ, இ போன்ற இலக்கங்கள்

★ ★ ★

முந்துதமிழ் அகத்தியனார் முதல்வ ரான
முதுபுலவோர் பற்பலரும், முற்றும் தூய
சிந்தையுடன் நாடாண்ட செங்கோல் மன்னர்
செழியருடன் பல்லவர்கள் சேரர் சோழர்,
சந்ததமும் கொடைமடத்தால் தம்நேர் இல்லாச்
சால்புடைய வள்ளல்பலர் தலைவ ணங்கும்
அந்தமிலாக் கலைமயிலே! ஆடர் ஊசல்
அருள்விளக்கே! தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

5

★ ★ ★

இந்தியநாட் டிலங்குமொழி எல்லாம் போற்ற,
இலக்கியமும் இலக்கணமும் இசையப் பெற்றே
'எந்த ஒரு மொழிதனக்கும் இடைவே னில்லை'
எனச்செழித்து வளருகின்ற இயல்போ டோங்கிப்
பிந்தைமொழி பலசன்றும் பேராக் கன்னிப்
பேரிளமை வளம்கொழிக்கும் பெற்றி மிக்க,
நந்தலிலா மொழிவிளக்கே! ஆடர் ஊசல்
நலஞ்சுரக்கும் தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

6

★ ★ ★

மாணிக்க ¹ அடிப்பாதம் வகுத்து, மேலே
வளிரண்டு பவளக்கால் வாகாய்ச் சேர்த்துப்
பூணூற்ற மரகதநற் ² போதி தைத்துப்,
பொங்கொளிக்சேர் வயிர ³ விட்டம் பொருத்தி, ஆங்கே

ஏனுற்ற முத்துவடம் இணைத்துப் பூட்டி,

இலங்குநவ மணித் தூரி ஏறி, யாங்கள்
காணுற்று மகிழ்கூர ஆடர் ஊசல்.

காரைநகர்த் தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

7

1. தரையில் நிலைத்த கால் தங்கி.

2. காலில்மேல் விட்டம் படிய அமைந்த போதிகை.

3. இரு கால்களிலும் படிந்த குறுக்குச் சட்டம்.

4. தூரி = ஊஞ்சல்.

★ ★ ★

பணிவோடு பக்திஎனும் இருகல் நாட்டிப்

பவித்திரமாம் தொண்டென்னும் விட்டம் தைத்துத்
தணியாத அன்பறமாம் கயிறு பூட்டிச்

சலியாத ஆர்வமெனும் பலகை சேர்த்து

மணியாக விளங்குமொரு தூரி தன்னை

வரித்தாயும் ஒலித்தாயும் இருபால் ஆட்ட

அணியாக அமர்ந்தருளி ஆடர் ஊசல்!

அருமருந்தே! தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

8

★ ★ ★

பூவுலகின் மொழிஎல்லாம் போற்றி நிற்பப்,

புவிசிறந்த புலவரெலாம் புகழ்ந்து பாடக்,

¹ காவுதரு மலரெல்லாம் கழல்மேல் தூவிக்

கன்னியர்கள் பரதநடம் களிப்போ டாடப்,

பாவையர்கள் சங்கொலித்துப் பல்லாண் டோதப்,

² பல்லியங்கள் தேன்விளம்பப், ³ பம்பை பம்ப,

⁴ ஆவிகையே! யாழ்மகளே! ஆடர் ஊசல்

ஆருயிரே தமிழ்த்தாயே ஆடர் ஊசல்

9

1. காவு = பூஞ்சோலை;

2. பல்லியம் = பலவகை வாத்தியங்கள்;

3. பம்பை = ஒருவகைத் தோற்கருவி;

4. ஆவிகை = பற்றுக்கோடு.

★ ★ ★

தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே திகழும் கூத்தன்
 தினமும்நின் திருக்கோயில் நோக்கி ஆட,
 மல்லமரும் மால்வனும் மருவி ஆட,
 மாமறையோன் தானுமுடன் மகிழ்வால் ஆட,
 பல்லமரர் குழுவெல்லாம் பாரித் தாட,
 பார்வதியும், திருவும்,நா மகளும், ஆட,
 அல்லிமலர்த் தாளுடையாய்! ஆடர் ஊசல்
 அகிலமுணர் தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

10

★ ★ ★

இத்தரையின் மக்களெலாம் இன்பால் ஆட,
 எழிலான மயிலினங்கள் இசையோ டாட,
 சித்தரெலாம் களிப்பொடுநின் திருமுன் ஆட,
 செழுங்கலைஞர் நினதடிகள் சேவித் தாட,
 பத்தரெலாம் நின்கழல்கள் பரவி ஆட,
 பாவாணர் பண்ணிசைத்துப் பாடி ஆட,
 வித்தகமார் மாமகளே! ஆடர் ஊசல்
 மிளிர்காரைத் தமிழ்த்தாயே! ஆடர் ஊசல்.

11

தமிழ்த்தாய் தாலாட்டு [கம்பன் அடிப்பொடி]

மன்னுதிருத் தென்பொதிய மலைப்பிறந்த மாமயிலே!
துன்னுபுகழ் அகத்தியனார் சுடர்வளர்த்த மணிவிளக்கே!
முன்னிருந்த தமிழ்ச்சங்கம் மூன்றவையால் செழித்தவளே!
தன்னிகரில் மொழியரசே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ.

1

★ ★ ★

எத்தனையோ கலைகளெலாம் எழிற்சிறக்கச் செய்தவளே!
பத்தியுடன் தத்துவம்சேர் பலநூல்கள் தந்தவளே!
சித்தமெலாம் களிதுளும்பிச் செம்மைபெற வைத்தவளே!
சத்தியம்போல் நிலைத்தவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ.

2

★ ★ ★

நக்கிரன் முதலாக நல்லபெரும் புலவரெலாம்
திக்கோடிப் படர்கீர்த்திச் செழும்பாடல் செய்தனிக்க,
முக்கோடித் திருநாட்டில் முடிசூடிப் புகழ்சூடித்
தக்கபடி வாழ்பவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ.

3

★ ★ ★

மூன்றுதிரு மூலையிலும் முப்புலவர் வீற்றிருப்ப
ஆன்றதிரு ¹ வுண்ணாழி அகத்தியன்தொல் காப்பியனும்தாம்
ஊன்றிநிற்பத் ² திருமுற்றத் தொலிமகளும் வரிமகளும்
³ சான்றோராய்க் கடைகாப்பத் தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ.

4

1. திருவுண்ணாழி = கர்ப்பக்கிருகம்; 2. திருமுற்றம் = சந்நிதி; 3. சான்றோர் = வீரர்.

★ ★ ★

கந்தவெண் தாமரைப்பூ கழல்தாங்கும் பேறுபெற
பந்துலக ஆசனத்தில் பவித்திரமாய் அமர்ந்தவளே!
நந்தலிலாக் காப்பியங்கள், நல்லபல சாத்திரத்தால்
சந்ததமும் வாழ்பவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ.

5

★ ★ ★

மாணிக்கம் முதலொன்பான் மணிபொதிந்த வளமாரும்
 ஷ்ணிப்பொன் தொட்டில்மிசை அன்னத்தின் பூந்துவி
 பேணிவைத்த பட்டுமெத்தைப் பெரும்பாயல் தானமைத்தோம்;
¹ தாளுநர வந்தவனே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ. 6

1. தாளு = சிவன்.

★ ★ ★

முக்கோடித் தமிழ்மக்கள் முயன்றுடைய பெருந்தவமே!
 எக்கோடி யாராலும் ஏத்துபுகழ்க் கற்பகமே!
 தக்கவர்கள் தமைக்காத்துத் தகவில்லார் தமைத்திருத்தும்
 தக்கணத்துத் தனிமகளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ. 7

★ ★ ★

முத்துநிறம் ஆனவனே! முக்கிளையாய் முளைத்தவனே!
 உத்தமயாழ், மணிமாலை, ஒளி, ஏடு, தரித்தவனே!
 நித்தம்அறம் காப்பவனே! நெடிதன்பு நோற்பவனே!
¹ தத்துபுகழ் மிக்கவனே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ. 8

★ ★ ★

ஆன்பாலும் மலைத்தேனும், ² அரம்பைமுதல் முக்கனியும்,
 தேன்போலும் நறும்பாகும், சிறந்தபல ³ முதிரைகளும்,
 போனகமாய் யாம்படைத்துப் போற்றுகிறோம் நின்னடிகள்;
 தானவற்றை மகிழ்ந்தேற்றுத் தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ. 9

★ ★ ★

ஆரியமே முதலாக அமைந்தமொழி பதினெட்டும்,
 விரியமார் ஆங்கிலமும், வேறுமொழி பற்பலவும்,
 சிரிய நின் திறம்வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்திசைப்பத்
⁴ தாரியலும் மொழியமுதே! தமிழ்த்தாயே! தாலேலோ. 10

1. தத்துபுகழ் = பரவும் கீர்த்தி; 2. அரம்பை = வானுழை.
 3. முதிரை = பருப்பு வகை; 4. தார் = ஒழுங்குமுறை

★ ★ ★

கண்ட பத்து [கம்பன் அடிப்பொடி]

மன்னும் சங்க இலக்கியத்துள்
மண்டும் நெறியாய் ஒளிப்பவளை,
பின்னர் மலர்ந்த திருக்குறளில்
பேனும் அறமாய் மிளிப்பவளை,
மன்னன் இளங்கோ தருசிலம்பில்
வளமார் கதையாய் மலர்பவளை,
கன்னித் தெய்வம் தமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே?

1

★ ★ ★

நாவீ றுடைய ஆழ்வார்கள்
நாலா யிரத்தில் இனிப்பானை,
மூவர் ஈந்த திருமுறையில்
முந்தும் பண்ணாய் ஒலிப்பானை,
தேவன் மணிவா சகனருளும்
திருவா சுகத்தில் கனிவானை,
காவிக் கண்ணான் தமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

2

★ ★ ★

எந்தை கம்பன் காப்பியத்தில்
என்றும் குடியாய் இருப்பானை,
சிந்தை முற்றும் பக்திநிறை
சேக்கிழாரில் திகழ்வானை,
சந்தம் கொழிக்கும் திருப்புகழில்
தாள மாக ஒலிப்பானை,
¹ கந்தாய் விளங்கும் தமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

3

1. கந்து = பற்றுக்கோடு.

★ ★ ★

அன்பார் அடிகள் அருட்பாவில்
 ஆழ்ந்த கருணை ஆவானை,
 இன்பார் சிந்தா மணியதனில்
 எழிலாய் நின்று பொலிவானை,
 பம்பும் இனிமை தன்பொருளாய்
 படர என்றும் வளர்வானை,
 கம்பற் பயந்த தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

4

★ ★ ★

பொதியில் முனிவன் வகுத்தளித்த
 புனித ' முதனூல் அகத்தியத்தும்,
 விதியாய் வளர்தொல் காப்பியத்து,
 மேலும் நன்னூல் முதலாகத்
 ' நிதியாய் ஒளிர்பல் நூலகத்தும்,
 செழித்து விளங்கி எமக்கெல்லாம்
 கதியாய் நிலவும் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

5

★ ★ ★

பேசும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில்
 பெயறா நீதி உரைப்பவனை,
 ஏக புகழ்தேம் பாவணியில்
 ஏத்தும் அருளை இசைப்பவனை,
 மாசில் சிறாப் புராணமதில்
 மகமத் மாண்பை விரிப்பவனை,
 காசில் கொற்றத் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

6

★ ★ ★

பண்ணில் அமுதாய் இனிப்பவனை,
 பரத நடமாய் குனிப்பவனை,
 வண்ணச் சிற்பத் துதிப்பவனை
 மாடத் தழகாய்க் கதிப்பவனை,
 மண்ணில் சிறந்த மொழியானை
 வானை அளந்த விழியானை,
 கண்ணில் அருள்செய் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

7

★ ★ ★

மூலம் தாளே ஆனவனை,
 மொழிகட் கெல்லாம் முன்னவனை,
 சால நூல்கள் படைத்தவனை,
 சாற்றும் ¹ ஏழு அளவைகளால்
 ஞாலம் முற்றும் கணித்தவனை,
 நாடும் யாவும் சுரப்பவனை,
 காலம் அறியாத் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

8

1. முதல்நூல் = முதலில் தோன்றிய இலக்கணம்; 2. நிதியாய் = நிலைபெற்றதாக; 3. ஏழு அளவைகள் = எண்ணல், நிறுத்தல், முகத்தல், பெய்தல், நீட்டல், தெறித்தல், சார்த்தல் என எழுவகைப்பட்ட அளவை முறை.

★ ★ ★

வயல்சேர் உழவர் மணிக்கரத்தும்,
 வணிகர் தங்கள் நாணயத்தும்,
 அயில்வேல் 'மழவர் வயப்புயத்தும்
 அந்தண் மறையோர் நாவகத்தும்,
 மயில்நேர் மாதர் கற்பினிலும்,
 மைந்தர் அறத்தும், உறைவானை,
 கயல்நேர் விழியாள் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

9

★ ★ ★

உற்றார் உலகோர் என்பவனை,
 உலகோர் குலமாய்க் கொள்பவனை,
² செற்றார் எவரும் இல்லவனை,
 தெளிந்த ஞானம் உள்ளவனை
 ஒற்றைத் தெய்வம் சொல்பவனை,
 ஒவ்வாச் செருக்கைக் கொல்பவனை,
 கற்றார் பரவும் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

10

1. மழவர் = வீரர்; 2. செற்றார் = பகைவர்;

★ ★ ★

(நிகுத்த தரிசனம்.) ஆனந்தக் கூத்தை ஞானக் கண்ணால் கண்டு பாடுதல்.

தமிழ்த்தாய் திருக்காட்சி

[கம்பன் அடிப்பொடி]

பூவுலகத் தவிசொன்று பொலிந்து தோன்றும்;
 பொறிமலர்மேல் பாவுபதப் பொற்புத் தோன்றும்;
 மேவுமிரு பாதமிசைச் சிலம்பு தோன்றும்;
 மிளிருமணிப் பரிபுரம்சேர் மெட்டி தோன்றும்;
 தூவிநிகர் தூவெள்ளை ஆடை தோன்றும்;
 துகில்நழுவா இடைச்செறியும் சூழ்ந்து தோன்றும்;
 தாவுமொளி விரிசிகையும் தழுவித் தோன்றும்;
 தவக்காரைக் குடியோங்கு தமிழ்த்தா யார்க்கே!

1

★ ★ ★

வலதுதன் கரத்துமணி மாலை தோன்றும்;
 வலதுமேற் கரத்தில்ஒளி விளக்கம் தோன்றும்;
 இலகும்இட மேற்கரத்தில் யாமும் தோன்றும்;
 இடதுதன் கரமதனில் ஏடு தோன்றும்;
 நலமருள் கரங்களவை நாலும் தோன்றும்;
 நாற்கரத்தில் கைச்சரியும், தொடியும், தோன்றும்;
 குலமணிகள் இழைதருமோ திரங்கள் தோன்றும்;
 கோக்காரைப் பதிவளரும் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

2

★ ★ ★

மணிப்புயத்தில் பரியகங்கள் வங்கி தோன்றும்;
 வளர்தோளில் அங்கதம்தோள் வளையும் தோன்றும்;
 அணிக்கழுத்தில் மணிவடம், முத் தாரம், தோன்றும்;
 அவற்றோடு சரப்பனியும் கொத்தும் தோன்றும்;
 இணைச்செவியில் தோட்டோடு கொப்பும் தோன்றும்;
 இருண்டநறுங் கருங்கூந்தல் எழிலும் தோன்றும்;
 கண்மணிகள் பொதிகரண்ட மகுடம் தோன்றும்;
 காரைநகர் மகிழ்கன்னித் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

3

★ ★ ★

கஞ்சமலர் மதிவென்ற முகமும் தோன்றும்;
 கனிஇதழில் தவமுசிறு முறுவல் தோன்றும்;
 விஞ்சுமொளி என்மலர்போல் நாசி தோன்றும்;
 மிகுகருணை பொழியுமிரு விழிகள் தோன்றும்;

கொஞ்சதமிழ் பருகுமிரு காது தோன்றும்;
 கோதண்டப் புருவங்கள் குனிந்து தோன்றும்;
 கிஞ்சகநல் திலகமொளிர் நெற்றி தோன்றும்;
 கிழமையுடன் காரைவதி தமிழ்த்தா யார்க்கே!

4

★ ★ ★

முக்கூடல் மதிலவைமுத் தமிழாய்த் தோன்றும்;
 முன்வாயிற் கோபுரம்நல் அறமாய்த் தோன்றும்;
 உட்கோயில் திருவாயில் உவந்து காக்கும்
 ஒலிமகளும் வரிமகளும் உடனே தோன்றும்;
 அக்கோயில் உண்ணாழி அசுத்தே நிற்கும்
 அசுத்தியஸ்தொல் காப்பியனும் அருகே தோன்றும்;
 திக்கோடிப் படர்கீர்த்திச் செழியர் நாட்டில்
 திகழ்காரைக் குடியுறையும் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

5

★ ★ ★

விண்முட்டும் அறுகோண விமானம் தோன்றும்;
 வெளிநிலையில் தோரணமும் விளங்கித் தோன்றும்;
 திண்பெற்ற கற்கோயில் சிறப்புத் தோன்றும்;
 திசைமுன்றில் புலவர்தனி செழித்துத் தோன்றும்;
 எண்ணெழுத்தோ டிலக்கமதாய் இலங்கும் மூன்றும்;
 எழிற்பிர காரமாக இங்கே தோன்றும்;
 உண்ணாழித் தூணாறும் ஒங்கித் தோன்றும்;
 உயர்காரைக் குடிவளரும் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

6

★ ★ ★

அறுதூணில் அறுசமயம் அமைந்து தோன்றும்;
 அதுகாட்டும் சமரசத்தின் அருமை தோன்றும்;
 மறுவேதும் இல்லாத மையப் போதில்
 மணிச்சிலையாம் தமிழ்த்தாயின் வடிவம் தோன்றும்;
 செறியுமதன் முன்புறத்தே செம்பொன் மேனித்
 திருவுருவாய் மிளிர்ந்தமிழ்த்தாய் சிறந்து தோன்றும்;
 குறுமுனிவன் அருளுதமிழ் நாட்டில் காரைக்
 குடிப்பதியில் தமிழ்த்தாயார் கோயில் மாட்டே!

7

★ ★ ★

நங்கையர்கள் சங்கொலிக்கும் நன்மை தோன்றும்;
 நமையழைக்கும் மணிமுழங்கும் நாதம் தோன்றும்;

தொங்குபல சரவிளக்கின் சோதி தோன்றும்;
 கடர்பரப்பும் நிலைவிளக்கின் சோடி தோன்றும்;
 மங்கலங்கள் எட்டும்நிறை மாண்பு தோன்றும்;
 மலர்மாலை பற்பலவின் வணப்புத் தோன்றும்;
 வங்கியங்கள் தேன்வழங்கும் வளமும் தோன்றும்;
 வஸ்தமிழ்த்தாய் திருக்கோயில் மாட்சி தானே!

8

★ ★ ★

வேதியர்கள் மறையோதி விளங்கல் தோன்றும்;
 வீரர்பலர் கரங்குவித்து மேவல் தோன்றும்;
 ஒதுதமிழ் வாணர்இசை ஒங்கித் தோன்றும்;
 உயர்வணிகர் சிரம்பணியும் ஒழுங்கு தோன்றும்;
 சீதவயல் உழவர்தொழு சீர்த்தி தோன்றும்;
 செழுந்தொழில்கள் புரிபவர்கள் சேவை தோன்றும்;
 சாதிமத பேதமெலாம் தகர்ந்து விட்ட
 தமிழ்த்தாயார் திருமுற்றம் தன்னில் மாதோ!

9

★ ★ ★

பலவேறு மதநெறியோர் பரவல் தோன்றும்;
 பரம்பொருளை நம்பாரும் பணிதல் தோன்றும்;
 நலம்பலசெய் காலஞரெலாம் நயத்தல் தோன்றும்;
 ஞானநெறி நிற்போரும் நாடல் தோன்றும்;
 மலங்கலிலா ஆசான்கள் வணங்கல் தோன்றும்;
 மாணாக்கர் அவரெல்லாம் வழுத்தல் தோன்றும்;
 தலமோங்கு காரைநகர்த் தழைக்கும் எங்கள்
 தமிழ்த்தாயார் அருள்கரக்கும் தளியில் மன்னோ!

10

எங்கள் தனித்தெய்வம்

[கம்பள் அடிப்பொடி]

அருவமதாய் உருவமதாய் ஆகி நின்று
அகிலமுடன் யாவையுமே ஆக்கிக் காத்துத்
திருவருளைப் புரிவதுவே தெய்வம் என்று
செழுஞான மேலையர்கள் செப்பக் கேட்டோம்
வரும்ஒலியே அருவமாக மற்றும் காணும்
வரிவடிவே உருவமாக வயங்கு கின்ற
பெருமைநிறை தமிழ்த்தாயே பிறிதொன் நில்லாப்
பெரும்பொருளாய் எஞ்ஞான்றும் பிறங்கு வாளே!

1

★ ★ ★

உலகமெலாம் படைத்தளித்துத் துடைக்கும் ஒன்றே
உயிராகி, உடலாகி, உயிர்மெய் தானாய்,
நிலவுமெனும் உண்மையதை நிமல ரான
நிலையறிவுச் சான்றோர்கள் நிகழ்த்தி நிற்பார்;
உலவுயிராய் மெய்யாகி உயிர்மெய் ஆகி
ஒருபொருளை எழுத்தாலே உணர்த்து கின்ற
கலையுருவாம் தமிழ்த்தாயே கடவுள் என்று
காலமெலாம் யாம்வணங்கிக் களிக்கின் றோமே!

2

★ ★ ★

மூலமின்றி, நடுவின்றி, முடிவும் இன்றி,
முற்றறிந்தோர் அளவைவழி முயன்று காணும்
காலமொடு கணக்கெல்லாம் கடந்து நிற்கும்
கருதரிய முழுமுதல்போல் களிக்கின் றானை,
ஞாலமுடன் பிறந்தவனை, நலிவே இன்றி
நான்நாளும் செழிப்பவனை, நங்கட் கெல்லாம்
சேமருள் தமிழ்த்தாயே, தெய்வம் என்று
தினந்தினமும் தொழுதேத்திச் செழிப்போம் யாமே!

3

★ ★ ★

ஒன்றான பரம்பொருளே ஒங்கி நின்று
உருத்திரன், திருமார்வன், ஒதும் வேதன்
என்றான மூவுருவாய் இலங்கல் போல
இயலிசையும் நாடகமும் என்ன மூன்றாய்

நின்றானை, ஒருதலியாய் நிமிர்வான் தன்னை,
 நிலவுலகத் தவிசின்மிசை நிலைகொள் வாளை,
 நன்றான தமிழ்த்தாயை, நயந்து பாடி
 நாள்தோறும் வணங்கிவளர் நலம்கொள் வோமே!

4

★ ★ ★

பூவுலகில் உள்ளஎல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
 பூதமைந்தின் கலைவளஎனப் புரிந்து போகும்;
 மேவுயிரும், மெய்யும், உயிர் மெய்யும், எண்ணும்
 மிளிர்குகின்ற இலக்கமுமாய் விரிந்த பூதம்
 பாவுமெனத் தான்விளங்கும் எம்பி ராட்டி,
 என்றுமுள தனிமொழியாய் இலங்கும் தேவி,
 தாவுகயல் வயற்காரை தன்னூர் என்று
 தங்கிநிதம் அருள்கரப்பான் தமிழ்த்தாய் தானே!

5

★ ★ ★

மண்டுபல தன்மைஎலாம் வடித்துக் காட்டி,
 வளர்கோடிப் பெயர்கூறி, வடிவத் தோற்றம்
 உண்டில்லை என்றுரைத்தே உறுதி கூறும்
 ஒதுபல சமயமெலாம் ஒக்க நோக்கி
 விண்டுரைக்க ஒண்ணாத மேலாம் தெய்வ
 விளையாடல் முழுவதையும் விளக்கி நிற்கும்,
 தண்டமிழர் தினம்பரவும் தமிழ்த்தாய் தானே
 தனித்தெய்வ முழுமுதலாய்த் தழைக்கின் றாளே!

6

★ ★ ★

¹ அகரமுதல் னெளகாரம் அந்த மாக
 ஆம்எழுத்து இருநூற்று நாற்பத் தேழாம்;
² பகருமென்கள் உருவமது பன்னி ரண்டாம்;
³ பகும் இலக்க வடிவங்கள் பத்தோ டெட்டாம்;
⁴ தொகுகுறுக்கம் பற்பலவாம்; ⁵ சொல்லை விட்டுத்
 துன்னுபொருள் உணர்த்துவது குறியீ டாகும்
 தகுமுறையில் இவைவரியாய்த் தந்து காக்கும்
 தமிழ்த்தாயின் மலரடிகள் தலைமேற் கொள்வாம்

7

1. உயிர் 12, ஆய்தம் 1, மெய் 18, உயிர்மெய் 216, ஆக 247 எழுத்துக்கள்.

2. க, உ, ஸ, ச, கு, என்கள் 12.

3. க, வ, இ, இலக்கம் 18.

4. மீ போன்றவை குறுக்கம்.

5. ளு = கலம்; ழு = நிலம் போன்றவை குறியீடு.

நிறுப்பதுபொன்; முகப்பதுநீர், பெய்தல் கூலம்;
 நீட்டலது மரந்துணிகள் நிலத்திற் காகும்;
 தெறிப்பதுகா லக்கணிப்பு; சார்த்தல் ஒப்பாம்;
 திகழுமவை ஆறுக்கும் தேவை எண்ணல்;
 உறுப்பளவை இவ்வேழும் உரைக்கும் மேன்மை
 உயர்தனிச்செம் மொழியாளாய் உலக மீது
 பொறிப்பதுமம் தனிற்பாதம் பொருந்து தெய்வம்
 புனிதநிறை தமிழ்த்தாயைப் போற்றி வாழ்வாம்.

8

★ ★ ★

மன்னுதிணை துறைஎல்லாம் வகுத்துத் தீட்டி
 வாழுநெறி கடைப்பிடிக்க வைத்த தெய்வம்;
 துன்னும்அறம் பொருள்இன்பம் துலக்கிக் காட்டித்
 தாயபெரும் வீடுபெறத் துணையாம் தெய்வம்;
 தென்னுலகில் பண்ணோடு திறமும் கூட்டிச்
 சிந்தைஎலாம் குதுகலிக்கச் செய்த தெய்வம்;
 தன்னுவமை இல்லாத தமிழ்த்தாய் எங்கள்
 தனித்தெய்வம் அன்னவட்கே சரண்தாம் ஆவோம்.

9

★ ★ ★

இந்துமதம் சார்ந்த பல இயல்பி னோரும்,
 எழிற்சமணம், புத்தமதம், இஸ்லாம், ஏக
 தந்தமத நெறியினரும், சாரும் தெய்வந்
 தனைநம்பா தொழுகுநரும் தம்முள் ஒன்றாய்
 வந்திருந்து தமிழ்த்தாயார் மணிப்பூம் பாதம்
 வணங்கியகம் மகிழ்ந்துமிக வாழ்த்து கின்ற
 விந்தையதை நம்தமிழ்த்தாய் மேவும் காரை
 வியன்பதியில் காணமனம் விம்முந் தாளே!

10

நிறுப்பது = எடைதுக்கி அளப்பது; முகப்பது = எண்ணை முதலியவற்றை
 மொண்டளப்பது; பெய்தல் = தானியம் முதலியவற்றைச் சொரிந்தளப்
 பது; நீட்டல் = முழம், மீட்டர் கோல் கொண்டு நீளம் காண அளப்பது.
 தெறிப்பது = விநாடி, நாழிகை, நாள், மாதம் என்று காலத்தை அளப்பது.
 சார்த்தல் = ஒன்றை நன்கறிந்த ஒன்றோடு ஒப்பிட்டு அளத்தல். எண்ணல்
 = ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என எண்ணிக் கணக்கிட்டு அளப்பது.
 தென்னுலகு = இசையுலகம்.

திருப்பொன்னாசல் [கி.வா.ஐ]

1. ஏரார் பவளங்கால் முத்து வடமாக
சீராரும் பொற்பலகை சேர்ந்தே இனிதமர்ந்து
பாரோர் புகழும்படி குறளைப் பெற்ற அன்னை
வாரார் முலைமங்கை வண்டமிழ்த்தாய் எம்மனத்துள்
சேராத பேரின்பம் சேர்க்கும் பெருமாட்டி.
பேரோதுப் பொன்னாசல் பீடுறவே ஆடாமோ.
2. சங்கப் புலவோர்கள் சாற்றியபத்துப் பாட்டும்
துங்க எட்டுத்தொகையும் தொன்மை நலம்கெழுமும்
தங்கமெனவே சுவைகள் சாரும் சிலம்பினொடு
மங்கலிலா மேகலையும் மாண்பார் சிந்தாமணியும்
கொங்குவேளிர் தந்த கோதில் பெருங்கதையும்
இங்கருள் சீர்பாடி இன்னாசல் ஆடாமோ.
3. முக்கணன் சீர்பாடும் முத்தமிழ்த் தேவாரமும்
சொக்கச்செய் வாசகமும் தொண்டர் புராணமும்
தக்கசுவை சேர் பதினோராயிரமும் தந்தருளித்
தொக்க எழில்பெற்றுத் துலங்கும் தமிழன்னை
செக்கர்சடையான் திருவருளால் வாழமவள்
மிக்குயர் சீர்பாடி மினிருசல் ஆடாமோ.
4. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் அற்புதமாய் மால்புகழை
ஏழுலகம் போற்ற இசைஏரார் பிரபந்தம்
வாழ்புவியை நன்குயர்த்தி மாண்பே வழங்குதற்குச்
குழந்தி சாற்றுகின்ற தொன்னூலாம் கீழ்க்கணக்கும்
மாழைமணி மாலையென வாய்ந்த தமிழன்னை
கேழிலிசை பாடிக்கிளருசல் ஆடாமோ.
5. எத்தனையோ கோவைகள் ஏரார் உலாநூல்கள்
புத்தமுதம் என்னும் பொலியும் கலம்பகங்கள்
வித்தமென ஒங்கி விளங்குகலை மாலைகள்
நத்துகின்ற அந்தாதி நாடுமிசைப் பாடல்கள்
முத்தமிழின் மேன்மை முழங்கணிந்த அன்னை
உத்தமச் சீர்பாடி ஒளிருசல் ஆடாமோ.

6. சிந்து குறவஞ்சி சேர்நொண்டி நாடகங்கள்
சந்தத் திருப்புகழ்ப் பாச்சாரும் அலங்காரம்
சிந்தை உருகச் செயதெய்வ அனுபூதி
விந்தையுறும் கந்தர் அந்தாதியொடு மேன்மைநல்கும்
முந்தும் திருவகுப்பு மொய்த்தஎழு கூற்றிருக்கை
தந்தருள்தாய் சீர்பாடிச் சாருசல் ஆடாமோ.
7. அன்று முதல் இன்றுவரை ஆய்ந்த எழில் மொழியா
என்றுமருள் கன்னி எனஇளமை பொங்குஒளி
துன்றும் பெருமாட்டி தொன்மை புதுமையொடு
நின்றிலங்கும் தெய்வமகள் நீடு குமரிமுதல்
என்றுமுள வேங்கடத்தின் எல்லைவரை ஒங்கிவளர்ந்து
ஒன்றுமவள் சீர்பாடி ஒங்குசல் ஆடாமோ.
8. பாரதியைத் தந்தாள் பரவுபுகழ்த் தாசனென
சீர்திகழ் சேரும் திருவார் பேராசிரியர்
பாடறியச் சங்கநூல் பண்புறவே தங்கமென
ஏருறத் தந்தேற்ற எம்சாமி நாதனெனும்
பேருடைய பெம்மானை பீடுறவே பெற்றருள்தாய்
ஒரிசையைப் பாடி உயருசல் ஆடாமோ.
9. வாழி தமிழன்னை வாழியவள் சேய்களெலாம்
வாழி தமிழ்நாடு வாழி தமிழ்மக்கள்
வாழியரோ அன்னாள் வழங்கும் பலநூல்கள்
வாழியவே என்றும் வளரும் அவள் இளமை
வாழிமிக வாழி அன்னாள் வாய்மைத் திருநாமம்
வாழிய என்றே பரவி மன்னாசல் ஆடாமோ.

(அருட் சுத்தி: அதாவது அருளொடு கலத்தல்.) ஊஞ்சல் பாட்டின்
வழியாக புகழ்ந்து பாடுதல்.

வருகைப் பதிகம்

[“சுந்தி சரணன்”]

1. அமிழ்தமாகத் தோன்றினாய்	வா! வா! வா!
அழகின் எல்லை ஆயினாய்	”
குமிழ்நகை முகத்தினாய்	”
குளிர்ந்து நோக்கும் கண்ணினாய்	”
கமழும் முல்லை மாலையாய்	”
கற்பகத்தைப் போன்றுளாய்	”
தமிழெனும்பே ரின்பமே	”
தரணி காக்கும் தெய்வமே	”
2. தெளிவுகொண்ட சொல்லினாய்	வா! வா! வா!
தேனிகர்த்த பேச்சினாய்	”
எளிமையோ டிலங்குவாய்	”
இமயமொத்த மேன்மையாய்	”
கனிவிளைக்கும் நடையினாய்	”
கனிவுநல்கும் பண்பினாய்	”
ஒளிபொருந்தும் வாழ்வினாய்	”
உலகம் போற்றும் நாயகி	”
3. கண்ணை யொத்த செல்வியே	வா! வா! வா!
காட்சி யாவும் தோற்றுவாய்	”
பண்ணிலே பரந்துளாய்	”
பாடலின்பம் பேணுவாய்	”
விண்ணளாவு சொல்லினாய்	”
விரைந்துணர்த்து மாற்றலாய்	”
மண்ணின் ஆதிசுத்தியே	”
வைபகத்தை வாழ்த்துவாய்	”
4. தன்னிகர் விலாதுளாய்	வா! வா! வா!
தனித்தியங்கு வீறினாய்	”
கன்னித் தன்மை மாறிலாய்	”
காலமெல்லாம் வாழுவாய்	”

மன்னர் சென்னி மன்னினாய்	வா! வா! வா!
மக்கள் வாழ்வைப் பேணினாய்	"
பொன்னிபோல் வளத்தினாய்	"
பூரண வாழ்வளிப்பாய்	"
5. நவிலும் நாவின் தேனனாய்	வா! வா! வா!
நலத்தை நெஞ்சுள் கூட்டுவாய்	"
செவியமிழ்தம் ஊட்டுவாய்	"
செய்கை செம்மை ஆக்குவாய்	"
கவிதை மாலை சூடுவாய்	"
கலையெலாம் படைத்துளாய்	"
புவியின் மாண்புயர்த்தினாய்	"
புதுமை கோடி தந்துளாய்	"
6. அறத்தை யேவிளக்கினாய்	வா! வா! வா!
அகத்தையே துலக்கினாய்	"
மறத்தையே விலக்கினாய்	"
மனிதப் பண்புயர்த்தினாய்	"
திறத்தினை முடுக்கினாய்	"
செயலுணர்த்தித் தூண்டினாய்	"
உறக்க மற்ற கண்ணினாய்	"
உலகம் காக்கக் தோன்றினாய்	"
7. சமயம் யாவும் போற்றுவாய்	வா! வா! வா!
சமரசத்தைக் காட்டுவாய்	"
அமரர் வாழ்வுணர்த்துவாய்	"
அன்பினைப் புணர்த்துவாய்	"
குமரியில் குலாவுவாய்	"
குளிர்ந்த வேங்கடத்தினாய்	"
நிமிரும் வாழ்வு நல்குவாய்	"
நீணிலத்தை வாழ்த்துவாய்	"
8. பொதிகை சார் மணத்தினாய்	வா! வா! வா!
பொருந்திலக் கணத்தினாய்	"
மதிதுலக்கு நூலினாய்	"
மறையெலாம் விளக்குவாய்	"
விதிவிஞ்ஞான மூட்டுவாய்	"
மெய்மை ஆய்ந்து காட்டுவாய்	"

புதுமை குன்றா சக்தியே
புவிநிருத்தும் செய்கையாய்

வா| வா| வா|
"

9. ஆழிபோல் கருத்தினாய்
அருவிபோல் விரைவினாய்
யாழின் நாத மாயினாய்
இதயமே யுருக்குவாய்
ஏழிசை கொள்பாடலாய்
இனிய நாடகத்தினாய்
ஊழி ஊழி வாழுவாய்
உலகம் காக்கும் சக்தியே

வா| வா| வா|
"
"
"
"
"
"
"
"

10. சங்க மேவு நங்கையே
சக்கரஞ் செலுத்துவாய்
மங்கலங்கள் நல்குவாய்
மாலாத தேகினாய்
எங்குலத்தின் தெய்வமே
எம்மையாளும் அம்மையே
செங்கை கூப்பிப் போற்றினோம்
திசைகளெட்டும் வாழவே.

வா| வா| வா|
"
"
"
"
"
"
"
"

இருபா இருபது

[இராசிபுரம் ந. சுந்தசாமி]

வெண்பா

தேவி தமிழ்த்தாயைச் சிந்தைதனிற் போற்றிடுவோம்
பூவில் அரியமகிழ் பூத்திடுவோம் - நாவில்
வற்றா அமுதூற வாழ்த்தியே அவ்வன்னை
நற்றாள் தொழுதிடுவோம் நாம்.

1

விருத்தம்

நானிலக் காட்சி யெல்லாம்
நந்தமிழ் அன்னை யீண்டே
ஊனமில் கவிதை யென்னும்
ஒப்பில் கண்ணாடி யாகி
மானினம் குயிலி னங்கள்
மயிலினம் மலைகள் சோலை
மீனினம் கடலின் ஆர்ப்பும்
வியப்புறக் காட்டு மன்றே.

2

வெண்பா

அன்றொரு பாவாணருக்காய் அன்னாய் தலைகொடுக்க
வென்றிகொள் தோளான்குமணன் வேட்கையுற்றான் - நின்றெதிர்
பித்தனென்று பேசியவன் பின்சென் றலைந்திடநீ
கர்த்தனையும் ஆட்டுவிப்பாய் காண்!

3

விருத்தம்

காணுகின் மனைமக்கள் கழனி தோட்டம்
கருதுவரோ தமிழ்க்கடலில் கால்வைத் திட்டால்
பூணுகின்ற பொற்பணிபட் டாடை நெஞ்சு
பொருந்துவரோ அக்கடலில் புகுந்து விட்டால்
வேணுமென்ற பசிக்குணவு விரும்பு வாரோ
மேவுதமிழ்க் கடல்முழுக்கில் மிகுந்த பேர்கள்
கோணுகின்ற மனம்விடுத்து தமிழ்த்தாய் பாதம்
குலவுமன்புத் தேன்குடிக்கக் குழுமுவினே.

4

வெண்பா

வீரஞ் செறிந்தவராய் வேல்கைப் பிடித்தவராய்க்
கோரஞ் செறிந்தவிழி கொண்டவராய்ப் - பாரை
அடக்கும் படைமறவர் ஆனோர்தம் நெஞ்சும்
மடக்கும் தமிழ்க்கவிதை வாள்.

5

விருத்தம்

வாள்பிடித்த மன்னவரும் தமிழுக் காக
வாழ்வளிக்கும் நறுங்கனியும் வழங்கு வாரே
தாள்பிடித்துத் தலைவணங்கிப் பாவா னார்க்காய்த்
தன்மகளின் உயிர்தரவும் தழுங்கி டாரே
தோள்பிடித்துக் கொஞ்சுகின்ற மனைவி காதல்
துறந்திடினும் தமிழ்மறவாத் தொண்டர் சில்லோர்
கோள்பிடித்துத் தேவிதனக் கணிகள் செய்தார்
கிளர்ந்தவைகள், விளங்குவபார், கேழ் பொதிந்தே.

6

வெண்பா

பொதுமறையும் எட்டைநகர்ப் போர்புலவன் மூடம்
அதுமறைய ஆர்த்தமுர சாமே - புதுமறையும்
வாழ்வதனைச் செம்மைசெய்யும் மாமருந்தாம் மாந்தரே
தாழ்வகலக் கற்கஅவை தாம்.

7

விருத்தம்

தாம் கண்ட கவைபிறரும் காண வென்று
தடவரையும் கொடுங்காணும் சார்ந்து சென்று
தீங்கொன்று வழிநடந்து கவிதைத் தேனாம்
தீந்தமிழின் இன்பினிலே திளைக்கச் செய்து
பாங்கொன்று நிலையினிலே வாழ்வு செய்யப்
பாராளும் மன்னரையும் பண்பிலுய்த்து
ஈங்கென்றும் பணிபுரிந்த தமிழ்ப்பா வாணர்
இதயத்தின் செந்தன்மை இணையில் ஒன்றே.

8

வெண்பா

ஒன்றே குலமென் றொருவனே தேவனென்று
நன்றே தமிழ்த்தாய் நவின்றனள்காண் - சென்றவ்
வழியில் நடத்தக்கால் வாழ்கும்நம் நாடு
கிழியும் மடமையெனும் கீழ்!

9

விருத்தம்

கீழ்க்கணக்கும் மேற்கணக்கும் கிளறலுற்றோம்
கிடைப்பரிய பலசெய்தி கிடைத்த தம்மா
கூழ்க்கணக்குப் பார்த்தழகு ஏழைதுன்பக்
குறள்கண்டோம் நெஞ்சுமிகக் குழைந்தோம் கூறும்
யாழ்க் கணக்குப் பாணர்களின் கூட்டம் கண்டோம்
யானைகளும் அவர்க்களிக்கும் வள்ளல் கண்டோம்
பாழ்க்கணக்கு யாதொன்றுமில்லை நந்தம்
பழம்புலவர் திறம்பெரிது பெரிது பாரீர்.

10

வெண்பா

பாரே தமிழ்த்தேவி பட்டதுயர் கோடியுண்டு
நீரே நெருப்பே நெறியில்மனத் - தாரே
ஆனஇவை கண்டாலும் அன்னையவள் வாழ்வினிலே
கூளலனு வில்லையெனக் கூறு.

11

விருத்தம்

கூறுமுன்றன் உள்ளமது குறளென் பார்க்கள்
கொள்ளுமதன் உள்ளகலம் குறிப்ப தாரோ
வீறுமுன்றன் தாளணியும் சிலம்பு கொல்லர்
வினையன்றாம் என்பர்அதன் மேன்மை நுண்மை
தேறுமதி வன்மைநல்லார் அன்றி யாரே
தெளிவுபெறக் கூறவல்லார் தேவி நீ பூண்
பேறுயர்சிந் தாமணியோ கல்லில் மண்ணில்
பேசும் உவர்க் கடற்பிறவாப் பெருமைத் தாமே!

12

வெண்பா

ஆமென்று சொல்வதன்றி ஆரே தமிழ்க்கு நிகர்
ஆமென் றொருமொழி ஆடவல்லார் - போமொன்று
நெஞ்சார நம்தேவர் நெய்தகுற னைப்பயில்வீர்
பஞ்சாகத் தீயும் படர்.

13

விருத்தம்

படர்ந்துவரும் விழிக்கணலுக் கஞ்சி டாமல்
பட்டதனை எதிர்நின்று பகர்ந்த வீரம்
தொடர்ந்தொரு பொய்ப்பழியைச் சுமந்து நின்று
சுடுகாட்டில் நெருப்பினிடைப் புகுதும் நேரம்

அடர்ந்துநின்ற மன்னவனும் மற்றுள் னோரும்
 அரியபெரும் உண்மையினை அறியச் செய்து
 உடன்தனது நண்பனுறு சிதையிற் பாய்தல்
 ஒங்குதமிழ்ப் புலவரன்றி ஒதிர் யாரோ?

14

வெண்பா

யாரும் புகல்வதுவாய் யாவர்களும் ஏற்பதுவாய்ப்
 பாருள் உளதுமனப் பண்பதுவாய் - சீர்கள்
 ஏழு முதிர்கவைகள் எட்டு பனுவலதில்
 ஆழும் இலக்கணங்கள் ஐந்து.

15

விருத்தம்

ஐந்தெனும் காப்பி யங்கள்
 அன்னையின் அணிகள் என்பார்
 பைந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டுப்
 பாவலன் பார தந்தான்
 நைந்திடும் வாழ்வு தீர்ந்து
 நாடரும் மேன்மை வாழ்வில்
 உய்ந்திடப் பாடி வைத்த
 ஒண்மைசேர் அணியும் உண்டே.

16

வெண்பா

உண்டே தமிழ்மொழியில் ஓரா யிரம்பனுவல்
 கண்டே களித்திடுகக் காதலொடு - பண்டேதான்
 மூன்றாய்ப் பகுந்த மொழியாம் அதன்விரிவில்
 ஊன்றாய் மனமே உயிர்.

17

விருத்தம்

உயிர்என்றும் மெய்யென்றும் உயிர்மெய் யென்றும்
 உரைக்கின்ற எழுத்துகளை உத்தி யாலே
 செயிரின்றிப் பற்பல பாவாகச் செய்தார்
 தெருள்மிக்க கம்பனிளங் கோஇன் னோர்கள்
 தயிரென்றும் நெய்யென்றும் கனிதேன் என்றும்
 சாகாத வாழ்வியும் அமுத மென்றும்
 பயில்கின்ற அக்கவிகள் தம்மை நாம்தாம்
 பாடிநிதம் வருதுயரைச் சாடு வோமே.

18

வெண்பா

ஏதென்று சொல்லிடுவோம் எங்கோ இருப்புவிடில்
தீதொன்று வெஞ்சிறையில் செய்தவத்தின் - போதன்று
நம்பிரான் காந்தியவர் நற்றமிழைக் கற்றாரே
எம்பியே பஞ்சமுனக் கென்?

19

விருத்தம்

பஞ்சுதனை நூலாக்கிப் பாவு மாக்கிப்
பற்பலவாம் நிறமுடனே பசையு மூட்டி
வஞ்சியர்கள் விழிகவர நெய்வார் போல
மதியூகப் பாவாணர் வன்மை யாலே
செஞ்சொல்பல பலகூட்டிச் சீர்க ளாக்கிச்
செறிவாகக் கற்பனையும் சேர்த்துக் கேட்போர்
நெஞ்சருகப் பற்பலபாப் புனைந்தார் அன்னை
நெடியபுகழ் பேசிடுவோம் நிதம கிழந்தே!

20

திரு அம்மானை [தமிழண்ணல்]

ஓராயிரம் ஆண்டு தவம்செய்து நாம்பெற்ற
சீராயிரம் கொண்டபுகழ்ச் சேயிழையார் அம்மானை?
சீராயிரம் கொண்டபுகழ்ச் சேயிழையார் சுற்றியுள்ள
பாராயிரம் போற்றவந்த பைந்தமிழ்காண் அம்மானை!
பைந்தமிழின் சீரனைத்தும் பாடேலோர் அம்மானை!!

ஒல்காப் புகழோடு உலகாண்டு நூல்பலவும்
பல்கிப் பெருகப் படைத்தவன்யார் அம்மானை?
பல்கிப் பெருகப் படைத்துத் தமிழ்காத்தான்
தொல்காப் பியனென்னும் தொல்லாசான் அம்மானை!
தொல்லாசான் நற்புகழைப் பாடேலோர் அம்மானை!!

பொங்கு கடல்குழந்து பூவுலகைக் கொண்டதனால்
மங்காத் தமிழ்ச்செல்வம் காத்தவர்யார் அம்மானை?
மங்காத் தமிழ்ச்செல்வம் காத்துத் தரணிக்கே
சங்கத் தமிழ்தந்தார் சான்றோர்கள் அம்மானை!
சான்றோர் திறம் எல்லாம் பாடேலோர் அம்மானை!!

பாருலகை நேசிக்கும் பண்பாட்டைப் பாராட்டிச்
சீருலவு நூல்ஒன்று செய்தவன்யார் அம்மானை?
சீருலவு நூல்ஒன்று செய்து பொதுமறையாய்
பாருக்குத் தந்திட்டான் வள்ளுவன்காண் அம்மானை!
வள்ளுவனின் சீர்முழுதும் பாடேலோர் அம்மானை!!

பெண்ணின் பெருமையினைப் பேருலகம் பேசுதற்கு
கண்ணகியின் காப்பியத்தைக் கண்டவன்யார் அம்மானை?
கண்ணகியின் காப்பியத்தைக் கண்டுநம் நெஞ்சையள்ள
என்னும் அரசன் இளங்கோகாண் அம்மானை!
இளங்கோ திறம்வியந்து பாடேலோர் அம்மானை!!

புறச்சமயம் வேற்றுமொழி பொங்கிவந்த காலம்
அறப்போர்கள் ஆற்றி எதிர்த்தவன்யார் அம்மானை?
அறப்போர்கள் ஆற்றி அருந்தமிழைக் காத்தளித்தான்
சிறந்ததிரு நாவுக் கரசன்காண் அம்மானை!
நாவரசன் பேர்பரவிப் பாடேலோர் அம்மானை!!

ஒங்கும் வடமொழிக்கும் ஒப்பாய்த் தமிழ்மொழியில்
பாங்குடைய காப்பியத்தைத் தந்தவன்யார் அம்மானை?
பாங்குடைய காப்பியத்தைத் தந்து தமிழ்த்தாய்க்கு
நீங்காத செல்வம் நிறைவித்தான் அம்மானை!
நிறைவித்த கம்பன்புகழ் பாடேலோர் அம்மானை!!

காசிக்கும் சென்றங்கே காசிருடன்பேசி
மாசற்ற செந்தமிழைப் போற்றினன்யார் அம்மானை?
மாசற்ற செந்தமிழைப் போற்றிப் பரப்பியவன்
தேசற்ற செல்வன் குருபரன்காண் அம்மானை!
குமர குருபரனைப் பாடேலோர் அம்மானை!!

தென்னாட்டார் போற்றும் சமயங்கள் தேனமுதாய்
எந்நாடும் போற்ற எழுச்சிதந்தார் அம்மானை!
எந்நாடும் போற்ற எழுச்சிதரு சன்மார்க்கம்
அன்பொழுகத் தந்திட்டார் வள்ளலார் அம்மானை!
வள்ளலார் சீர்பரவிப் பாடேலோர் அம்மானை!!

மறுமலர்ச்சி தந்துநம் மாண்தமிழைக் காத்த
உருதிப்பா டுள்ள உயர்ந்தவன்யார் அம்மானை?
உறுதிப்பாட் டோடு விடுதலைப் பள்ளிசைத்தான்
சிறுமை அகற்றவந்த பாரதிகாண் அம்மானை!
பாரதியின் சிந்தனைகள் பாடேலோர் அம்மானை!!

(ஆனந்தக் களிப்பு: அதாவது சுகமேலீடு). அம்மானை என்னும்
மகவிரி விளையாட்டில் பாடும் பாட்டில் புகழ்ந்து பாடுதல்.

திருப்பூவல்லி

[சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்]

மன்னும் சிவபெருமான் வடிவேலன் என்றிவர்கள்
தன்னை யறிந்து தமிழ்ப்புலவர் ஆகிவரக்
கன்னி வடிவாகிக் கடவுளுக்குச் சாட்டுகின்ற
பொன்னார் தமிழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 1

மூத்தோன் அரசாள முத்தமிழைத் தான்ஆண்டு
சீர்த்நிமிகு கண்ணகிக்குச் செந்தமிழால் மாலைகட்டிச்
சார்த்தி மகிழ்ந்த தமிழ்த்துறவி மலர்வாயில்
பூத்த புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 2

மங்கலமாய் இந்நாட்டில் வந்தவரை ஆட்கொண்டு
திங்கள் முகமதியர் சேகரிரான் திருச்சபையார்
இங்கிவர்கள் பாராட்ட இறைவன்போல் மதங்கடந்து
பொங்கும் தமிழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 3

கற்ற தமிழ்தந்த கடவுளரே யானாலும்
குற்றம் உரைத்தால் குணமாகா தென்றுரைக்க
வற்றாத ஆற்றல் வழங்கும் தமிழ்மதுரைப்
பொற்றா மரைபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 4

நாவண்ணம் காட்டி நயங்காட்டி நற்றமிழின்
பாவண்ணம் காட்டிப் பரமன் உரைநெஞ்சக்
காவண்ணம் காட்டுகின்ற கம்பன் திருக்கவிதைப்
பூவண்ணம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 5

நையாத நெஞ்சங்கள்நைந்துருகச் செந்தூரான்
வெய்யக்கொடும் கானகத்தில் வேலொடு தான்மறித்து
வையகத்தில் தன்பெயரை வளர்மூல "முட்டை"யென்ற
பொய்யா மொழிபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 6

திருந்தியவாய்க் கலசமதே தீர்த்தக் குளமாக,
அருந்தியண்ண உணவாக, அன்பொன்றே குறியாக,
மருந்தாகத் தனிவேடன் வலக்கண்ணே சிவனுக்குப்
பொருத்தும் ஸூழிப்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 7

சீரான வேலெடுத்துச் செருக்களத்தில் யானையின்மேல்
வீரமுடன் விட்டமகள் வேறொருவன் எதிர்த்தவுடன்
ஈரமுடன் தன்னுடம்பில் இருந்ததனி வேல்உருவும்
போராற்றல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 8

வித்தகமாய்ப் பாம்பணையை வேண்டுமட்டும் தான்கருட்டி
வைத்துக்கொண் டாழ்வார்பின் வழிநடந்த காரணத்தால்
அத்தா அரியென்றே அனைத்துலகும் பாடவந்த
புத்தமுதைப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 9

பண்சுமந்த பாட்டென்றால் பரிசுதரும் எம்பெருமான்
கண்சுமந்த நெற்றியினைக் காட்டாமல் வந்திக்காய்
மண்சுமந்து தமிழ்கேட்க வழுதியிள்கைப் பிரம்பாலே
புண்சுமந்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 10

சுருத்திருத்தி ஆண்டபிரான் கனிதமிழ்மேல் காதலினால்
விருத்த வடிவெடுத்து விளங்குதிரு வாசகத்தை
அருத்தியுடன் எழுதிவைத்தே அம்பலத்தில் பொருளான
பொருத்தத்தைப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 11

வையத்தில் மெய்ப்பொருளாம் வள்ளலவர் திருமுன்பு
மையான நெஞ்சத்தான் வஞ்சகமே செய்தாலும்
நையாத உள்ளத்தால் 'நமர்' என்று சொன்னசொல்லின்
பொய்யாப் பொருள்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 12

ஞானக் கனியான நாயகனாம் பட்டினத்தார்
மோனம் கலைந்திடவே முந்துதமிழ்ப் பாட்டுரைக்க
ஏனை மலங்களைப்போல் இருந்தகழு மரம்எரிந்து
போன திறம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 13

ஆகாப் புறப்பகைவர் அரியமதில் தானுடைத்த
வேகத் தனிக்களிறு வியள்தந்தம் மழுங்கிவிடத்
தாகமுடன் வந்தாலும் தன்பிடிபால் நாணத்தால்
போகாத் திறம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 14

சாவாப் புகழ்பெற்ற சங்கத் தமிழ்நூற்கள்
யாவும் திரட்டிடவே எத்தனையோ ஊர்நடந்த
ஊவேசா என்னும் ஒளிவிளக்கு மாமேதை
பூவார் கழல்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

குன்றில் மயிலாடும் கோட்டையூர் வந்தமகன்
அன்றுமலை யாளத்தில் அருந்தமிழைக் காப்பாற்ற
நன்றாக ஓரிலக்கம் நாடி அளித்துயர்ந்த
பொன்றாக் கொடைபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 16

விடிவுக்குக் காரணமாய் விளங்குதமிழ்க் கம்பனைத்தன்
மடியிலிலே கட்டிவந்து மற்றவர்க்குக் கைகாட்டி
அடிமரமாய் ஆக்கிவைத்த அருட்காரைக் கம்பனடிப்
பொடியைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 17

தன்னம் பலத்தில் தமிழேறாத் தன்மையினால்
என்னம் பலம்வேண்டாம் என்றிருந்த நடராசன்
மன்னுகுட நீராட்டில் வளர்தமிழை ஏறவைத்த
பொன்னம் பலம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 18

கன்னித் தமிழுக்கும் கடவுளுக்கும்கைகொடுக்கும்
மன்னுதமிழ்ப் பண்புக்கும் வற்றாத ஊற்றாகி
இன்னமுதக் காவிரியாய் யார்தடுத்தும் பாய்ந்துவரும்
பொன்னிப் புனல்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 19

வழிகாட்டி நிற்கின்ற வள்ளுவர்க்கும் கம்பனுக்கும்
எழிலார் விழாக்காண எத்தனையோ பேர்திருந்த
அழகான சொல்பொழியும் அருட்செல்வர் அவர்நாவில்
பொழியும் தமிழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 20

(மாயா விசயம் நீக்குதல்: அதாவது மாயையின் பலத்தை
மறுத்தல்.) மகளிர் பூக் கொய்யும்போது பாடுவதாக அமைத்துப்
புகழ்ந்து பாடுதல்.

காவடிச் சிந்து

[இளந்தேவன்]

பொன்னழகு மின்னிவரும்

கன்னியென மன்னுமெழிற்

போதவிழ்ந்த தாமரைப்பூ வல்லியே!-உனை

ஒதும்மனம் ஆடுதடி துள்ளியே!-ஒளி

பொங்கி நீந்திவரு தங்க வானிலவு

மங்கை மார்க்கள்களி கொண்டு பாடிவரும்

பூவிழியே செந்தமிழே செவ்வியே-இளந்

தேவர்களும் கற்பதுன்றன் கல்லியே!

தென்றலுக்கு மென்மைதந்து

அன்றிலுக்குக் காதல்தந்து

தேன்மலர்க்குள் யார்மணத்தைப் பெய்தது-அந்த

வானவில்லில் யார்அழகை எய்தது-பழந்

தேவ ரோடொரு மூவ ரும்பெரும்

ஆவ லோடுமூப் பால ருந்திடத்

தேடிஎங்கள் நாடுவரச் செய்தது-அந்த

நீடுபுகழ் நின்விரலே நெய்தது!

என்றுபுவி அன்றுமுதல்

ஒன்றுமொழி என்றநிலை

கொண்டிருக்கும் எங்கள்தமிழ்த் தேவியே!-பிறைத்

துண்டிருக்கும் செஞ்சடையன் ஆவியே!-கரு

நீல வானமது போல வேதிகழ்

ஏல வார்குழலி நாம மேநவில்

உம்பருக்கும் ஞானமது சேருமே-புகழ்க்

கம்பரைப்போல் கற்பனைகள் ஊறுமே!

எட்டுகின்ற எண்திசைக்கும்

எட்டநிற்கும் அற்புதத்தைச்

சுட்டுகின்ற சொல்வளங்கள் சொந்தமே!-வானை

முட்டுகின்ற அர்த்தமதில் பந்தமே!-ஒரு

சோதி யாகவே ஆதி நாதனது

பாதி பாகமே மேவு மாதுனது

சொற்களுக்கும் கண்ணிமிட்டும் சந்தமே-கண்ட

கற்களுக்குள் தேன்துளிகள் சிந்துமே!

நூறுமறை அகமங்கள்

கூறுகின்ற வான்பொருளின்

சாறுதனை ஓர்வரியில் ஊற்றுவாய்-வீடு

பேறுதந்து தேவநிலை ஏற்றுவாய்-முச்

சங்க காலமுதல் எங்கள் காலம்வரை

எங்கும் ஒங்குமொழிக் குஞ்சும் வாழநிதம்

சத்துணவு தந்துபடு யாற்றுவாய்-மொழி

அத்தனைக்கும் நின்வயிறு தோற்றுவாய்!

தமிழ்த்தாய் திருக்கோயில்

